

การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่น

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตาม
หลักสูตรนิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
วิทยาลัยนิเทศศาสตร์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรังสิต
ปีการศึกษา 2563

TEENAGER IDENTITY COMMUNICATING THROUGH DIALECTS OF
THAI HIP HOP MUSIC VIDEO

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENTS FOR
THE DEGREE OF MASTER OF COMMUNICATION ARTS
COLLEGE OF COMMUNICATION ARTS

GRADUATE SCHOOL, RANGSIT UNIVERSITY
ACADEMIC YEAR 2020

วิทยานิพนธ์เรื่อง

การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่น

โดย

อิสเรศ แนวกันยา

ได้รับการพิจารณาให้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาโทศึกษาศาสตร์มหาบัณฑิต

มหาวิทยาลัยรังสิต

ปีการศึกษา 2563

รศ.ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ
ประธานกรรมการสอบ

รศ.ดร.ณัฐชุตตา วิจิตรจามรี
กรรมการและผู้ทรงคุณวุฒิภายนอก

รศ.ดร.ลักษณา คล้ายแก้ว
กรรมการและอาจารย์ที่ปรึกษา

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ร.ต.หญิง ดร.วรรณิ์ ศุขสาตร)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

24 กรกฎาคม 2563

Thesis entitled

TEENAGER IDENTITY COMMUNICATING THROUGH DIALECTS OF
THAI HIP HOP MUSIC VIDEO

by

ISSARATE NAEWKANYA

was submitted in partial fulfillment of the requirements

for the degree of Master of Communication Arts

Rangsit University

Academic Year 2020

Assoc.Prof.Grit Thonglert, Ph.D.
Examination Committee Chairperson

Assoc.Prof.Natchuda Wijitjammaree, Ph.D.
Member

Assoc.Prof.Lucksana Klaikao, Ph.D.
Member and Advisor

Approved by Graduate School

(Asst.Prof.Plit.Off. Vannee Sooksatra, D.Eng.)

Dean of Graduate School

July 24, 2020

กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จลงได้ด้วยความช่วยเหลืออย่างดียิ่งจาก รศ.ดร.ลักษณะนา คคล้ายแก้ว อาจารย์ที่ปรึกษางานวิจัย รศ.ดร.กฤษณ์ ทองเลิศ และ รศ.ดร.ณัฐชุตตา วิจิตรจามรี ที่กรุณาให้คำแนะนำ คำปรึกษา ตรวจสอบ แก้ไข และคอยให้ข้อมูลต่างๆ มาโดยตลอด ผู้วิจัยจึงขอกราบขอบพระคุณเป็นอย่างสูงไว้ ณ โอกาสนี้

ผู้วิจัยขอขอบพระคุณ ดร.พลอยชมพู เขาวนปรีชา รุ่นพี่ปริญญาเอก ที่คอยแสดงความห่วงใย และคอยมอบแรงผลักดันให้ผู้วิจัยมีความมุ่งมั่นในการตั้งใจทำงานวิจัยเล่มนี้ให้สำเร็จ และขอขอบคุณเพื่อนร่วมรุ่นทุกท่าน ที่คอยให้คำแนะนำและมอบกำลังใจจนทำให้งานวิจัยเล่มนี้สำเร็จ ลุล่วง

ทำนุผู้วิจัยขอขอบพระคุณบิดามารดาและบูรพาจารย์ทุกท่านที่ได้อบรมสั่งสอนวิชาความรู้ และให้ความเมตตาแก่ผู้วิจัยมาโดยตลอด และขอขอบคุณทุกคนในครอบครัวที่คอยเป็นกำลังใจสำคัญที่ทำให้การศึกษาวิจัยเล่มนี้สำเร็จลุล่วงไปได้ด้วยดี

อิสเรศ แนวกันยา

ผู้วิจัย

5806423 : อิศเรศ แนวนกันยา
 ชื่อวิทยานิพนธ์ : การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทย
 ท้องถิ่น
 หลักสูตร : นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต
 อาจารย์ที่ปรึกษา : รศ.ดร.ลักษณา คล้ายแก้ว

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพที่มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อเข้าใจถึงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นผ่านการใช้ภาษาถิ่นไทยในเพลงฮิปฮอป 2) เพื่อศึกษามิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่มีการใช้ภาษาถิ่นไทยในการสื่อความหมายถึงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นไทย การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ โดยทำการวิเคราะห์ตัวบทจากมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปไทยที่มีภาษาไทยท้องถิ่น 6 เพลง โดยแบ่งเพลงที่ใช้ภาษาคำเมือง ภาษาอีสาน และภาษาปักษ์ใต้ พื้นที่ละ 2 เพลง ซึ่งใช้หลักเกณฑ์การวิเคราะห์จากแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ แนวคิดเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่น และทฤษฎีสัญญาวิทยา ผลจากการศึกษาสามารถแบ่งแยกเป็นประเด็นตามอัตลักษณ์การใช้ชีวิตได้เป็น 2 ประเด็น ได้แก่ ความมุ่งมั่นพยายามทำอย่างสุดความสามารถ และความกล้าที่จะแตกต่าง อัตลักษณ์ในด้านความรักสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นคือ ความพยายามต่อสู้เพื่อให้สมหวังในความรัก และการดำเนินชีวิตเมื่อผิดหวังในความรัก ส่วนอัตลักษณ์ด้านการสื่อสารสังคมสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นคือ การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด และการสื่อสารความรู้สึกรู้สึกคิดถึงบ้านเกิด นอกจากนี้การนำมิวสิควิดีโอมาใช้ในการสื่อสารยังเป็นส่วนขยายและเติมเต็มเนื้อเพลงให้มีความสมบูรณ์ของการสื่อสารอัตลักษณ์ และเพิ่มประสิทธิภาพในการเข้าใจถึงอารมณ์ ความรู้สึกนึกคิด และวัฒนธรรมในสังคมแต่ละท้องถิ่น

(วิทยานิพนธ์มีจำนวนทั้งสิ้น 110 หน้า)

คำสำคัญ: วัยรุ่น, อัตลักษณ์, ฮิปฮอป, ภาษาท้องถิ่น

5806423 : Issarate Naewkanya
 Thesis Title : Teenager Identity Communicating through Dialects of
 Thai Hip Hop Music Video
 Program : Master of Communication Arts
 Thesis Advisor : Assoc.Prof.Lucksana Klaikao, Ph.D.

Abstract

This research study is conducted by a qualitative method. It aims to understand the identities of adolescents through Thai dialect usage in hip hop music and to study the hip hop music video with Thai dialect to manifest the identities of Thai adolescents. The analysis was done through six hip hop music videos with Thai dialect was used. They had been distinguished as follows: two songs with Northern Thai dialect; two songs with Northeast Thai dialect; and two songs with Southern Thai dialect. Thai dialect had been analyzed by a number of theory-based criteria focusing on identity, adolescent psychology, and semiology. The results showed that two major perspectives toward individual life decoding from the music videos were high ambition with great enthusiasm and daring to be different and unique. Considering perspectives toward romantic life, there were an attempt to succeed in a romantic relationship and the thought of moving on after the end of love life. For perspectives toward society, the study also showed that two perspectives were being proud of own originality and expressing homesickness when leaving hometown. The analysis also implies that music videos have empowered the communication of original messages. Motion helps to clarify and fulfill the lyrics to completely communicate identities' components. It also increases effectiveness in conveying feelings, thoughts, opinions, and local cultures.

(Total 110 pages)

Keywords: Adolescent, Identity, Hip Hop, Thai Dialect

Student's Signature Thesis Advisor's Signature

สารบัญ

	หน้า
กิตติกรรมประกาศ	ก
บทคัดย่อภาษาไทย	ข
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ค
สารบัญ	ง
สารบัญตาราง	ฉ
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ที่มาและความสำคัญ	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย	9
1.3 ปัญหำนำวิจัย	9
1.4 ขอบเขตการวิจัย	9
1.4 นิยามศัพท์	9
1.5 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	10
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	11
2.1 แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity)	11
2.2 แนวคิดเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่น (Adolescent Psychology)	21
2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมิวสิกวิดีโอ	27
2.4 ทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology)	31
2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	41
บทที่ 3 ระเบียบวิธีวิจัย	44
3.1 รูปแบบการวิจัย	44
3.2 วิธีการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล	44
3.3 แหล่งข้อมูล	44
3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล	45
3.5 การนำเสนอผลการวิจัย	46

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
บทที่ 4 ผลของการศึกษาวิจัย	47
4.1 วิเคราะห์เนื้อเพลง	48
4.2 วิเคราะห์มิวสิกวิดีโอเพลง	75
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	93
5.1 สรุปผลการวิจัย	93
5.2 อภิปรายผล	101
5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อต่อยอดการทำวิจัยในครั้งต่อไป	106
5.4 ข้อเสนอแนะทั่วไป	106
บรรณานุกรม	107
ประวัติผู้วิจัย	110

สารบัญตาราง

ตารางที่		หน้า
3.1	แสดงรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างเพลงทั้ง 6 เพลง	45
4.1	วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง คำกำเมือง	51
4.2	วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง ศิลปินตีนดอย	56
4.3	วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง สาวภูไท	59
4.4	วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นอีสาน เพลง อ้ายพามาเขาพาไป	63
4.5	วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ เพลง หลบบ้าน	68
4.6	วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ เพลง ลูกท่อน	73
4.7	วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ ภาษาถิ่น เพลง คำกำเมือง	76
4.8	วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ ภาษาถิ่น เพลง ศิลปินตีนดอย	79
4.9	วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ ภาษาถิ่น เพลง สาวภูไท	82
4.10	วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ ภาษาถิ่น เพลง อ้ายพามา เขาพาไป	85
4.11	วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ ภาษาถิ่น เพลง หลบบ้าน	88
4.12	วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ ภาษาถิ่น เพลง ลูกท่อน	90
5.1	สัญญาะของการสื่อสารสังคมในด้านการคิดถึงบ้านเกิดกับวิธีคิดแบบ แนวทางตามขนบเดิม (Convention) และแนวทาง ที่เกิดขึ้นใหม่ (Invention)	105

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ที่มาและความสำคัญ

มนุษย์เรานั้นล้วนมีความคิดสร้างสรรค์ในหลายๆด้าน การสื่อสารของมนุษย์เองก็ถือเป็นสิ่งหนึ่งที่จะต้องนำเอาความคิดสร้างสรรค์เข้ามามีส่วนร่วมด้วย เริ่มจากการใช้ลีลาในการพูด การสื่อสารทางสรีระร่างกาย มนุษย์ดำรงอยู่ด้วยใจหยิ่งที่กำหนัดให้ใช้ความคิดสร้างสรรค์เพื่อการสื่อสาร อยู่เสมออย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ เพื่อการบรรลุเป้าหมายทางการสื่อสารที่ว่า หากเมื่อสื่อสารออกไปแล้ว ผู้รับสารจะสามารถรับรู้ และเข้าใจได้อย่างรวดเร็ว และง่ายดาย ดังนั้นการสื่อสารของมนุษย์จึงเสมือนถูกบีบบังคับให้ปรับปรุง เปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา ความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์เปรียบเสมือนหนึ่งความสามารถที่จำเป็นจะต้องถูกดึงออกมาใช้เพื่อพัฒนาวิธีการสื่อสาร และเมื่อการพูด หรือการแสดงออกทางลีลาท่าทางนั้นไม่เพียงพอต่อการสื่อสาร และการจดจำ มนุษย์จึงจำเป็นต้องหาวิธีการสื่อสารแบบใหม่ที่มุ่งเน้นเพื่อให้เกิด ความรู้สึกนึกคิด ลึกซึ้งกินใจ สามารถนึกภาพตาม สามารถจดจำและเกิดอารมณ์ร่วมได้ ทำให้การสื่อสารวิธีใหม่ที่เรียกว่า “เพลง”

เพลง ถือเป็นวิธีการสื่อสารผ่านความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์ที่เกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมที่ถูกสร้างสรรค์มาจาก เนื้อเพลง และทำนอง ในส่วนของเนื้อเพลงนั้น เป็นการนำเอาถ้อยคำที่ต้องการจะสื่อสารมาจัดเรียบเรียงให้มีความคล้องจอง และต่อเนื่องกันเป็นเรื่องเดียว โดยมีเนื้อหาครบถ้วนตามที่ต้องการจะสื่อ ภายในขอบเขตระยะเวลาที่กำหนด และเมื่อเนื้อเพลงได้ถูกนำมารวมเข้ากับเครื่องอุปกรณ์ที่ช่วยให้เกิดเสียง หรือที่เราเรียกว่าเครื่องดนตรีผนวกกับทำนอง จังหวะ ที่มีความเปลี่ยนแปลงและพัฒนาไปตามวัฒนธรรม กาลเวลาและยุคสมัยของผู้ที่สร้างสรรค์เสียงเพลงแล้ว การสื่อสารแบบใหม่ที่เรียกว่า เพลง จึงเกิดขึ้น และการเกิดขึ้นของเพลงผ่านความคิดสร้างสรรค์ของมนุษย์นี้เอง ที่สร้างความเปลี่ยนแปลงและพลิกเพลงวิธีการสื่อสารของมนุษย์ครั้งใหม่ เพลงได้ถูกยกมาเป็นวิธีการสื่อสารทางวจนภาษาอย่างหนึ่งที่มีชีวิตชีวา เปี่ยมล้นไปด้วยอารมณ์ความรู้สึก มีสีสันและทรงพลัง มีการใช้ความสามารถในการถ่ายทอดอารมณ์ ความรู้สึกให้เกิดขึ้นซึ่งกันและกันทั้งสองฝ่ายระหว่างผู้ร้องกับผู้ฟัง (สาริตา สวัสดิ์กัธกร, 2549)

เพลง จึงถือเป็นเสน่ห์ของการสื่อสาร เพราะผู้ร้องสามารถถ่ายทอดอารมณ์ความรู้สึกได้อย่างเต็มที่กลั่นกรองผ่านถ้อยคำที่ลึกซึ้ง ก็น่าสนใจ ตรงไปตรงมา จากความคิดที่เก็บซ่อนอยู่ ดังนั้นการสื่อสารด้วยเพลงจึงสามารถทำหน้าที่แทนความรู้สึกนึกคิดที่มีอยู่มากมายได้ ถือเป็นวิธีการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพมากกว่าวิธีการพูดตามปกติ ทำให้เกิดแนวคิดการนำเพลงมาใช้เป็นสื่อในการสื่อสารมากขึ้น

นอกจากจะเป็นสื่อที่สามารถถ่ายทอดข้อมูล อารมณ์ ความรู้สึก ที่ต้องการจะบอกแล้ว เพลงยังถือได้ว่าเป็นศิลปะของการจดบันทึกและบ่งบอกถึง ความทรงจำของเรื่องราวต่างๆ ไม่ว่าจะเป็น เหตุการณ์ ผู้คน สัตว์ หรือแม้แต่สิ่งของ นั้นหมายถึงว่า เพลงนับเป็นวิธีการสื่อสารที่สามารถแสดงถึงอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนในสังคมของผู้ที่ต้องการสื่อสารได้

และเมื่อพูดถึงอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนแล้วนั้น ทำให้เกิดข้อแตกต่างระหว่างการเลือกแนวเพลง ท่วงทำนอง และจังหวะขึ้น เพราะมนุษย์แต่ละคนล้วนมีความชื่นชอบแตกต่างกันออกไปตามลักษณะเฉพาะตัว และตัวเพลงเองก็ได้ถูกพัฒนาให้มีความหลากหลายตามรูปแบบของเครื่องดนตรี วัฒนธรรม ความเป็นอยู่ เมื่อแรกเริ่มสำหรับ “เพลงไทย” นั้นอาจจะเป็นเพียงแค่การนำเนื้อเพลงที่ถูกแต่งขึ้นมาใส่ทำนองตามเครื่องดนตรีที่มีตามแบบเอกลักษณ์ของไทย แต่เมื่อกาลเวลาค่อยๆหมุนเปลี่ยนไป ความพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี สภาพความเป็นอยู่ สังคม

และวัฒนธรรม ก็ค่อยๆ เปลี่ยนตาม เพลงไทย จึงค่อยๆมีการพัฒนารูปแบบแนวเพลงขึ้น มีการรับเอาวัฒนธรรมอื่นๆ เข้ามามีส่วนในการสร้างเพลง เนื่องจากการเปลี่ยนแปลงพัฒนาทางสังคมทำให้เกิดความหลากหลายทางเชื้อชาติ ภาษา โดยแบ่งไปตามภูมิภาคซึ่งในแต่ละภูมิภาคก็จะมีการใช้ภาษาท้องถิ่นตามภูมิภาคซึ่งพูดโดยประชากรส่วนใหญ่และใช้เป็นภาษากลางในการสื่อสารระหว่างกลุ่มชาติพันธุ์ภาษาต่างๆ เช่น ภาษาคำเมือง ใช้เป็นภาษากลางในเขตภาคเหนือ ตอนบน ลาวอีสานใช้ในเขตภาคอีสาน (ตะวันออกเฉียงเหนือ) ภาษาปักษ์ใต้ใช้เขตภาคใต้ เป็นต้น (สุวิไล เปรมศรีรัตน์, 2550, ประเทศไทย)

ภาษาถิ่น เป็นภาษาของกลุ่มชนที่บ่งบอกถึงความเป็นมา บ่อเกิดของวัฒนธรรม และอารยธรรมที่สำคัญของชาติ รวมทั้งเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของกลุ่มชน (ฉันทัท ทองช่วย , 2534, น. 15-18) ได้กล่าวถึงคุณค่าของภาษาถิ่นไว้ ดังนี้

1) ใช้เป็นเครื่องมือติดต่อสื่อสารกับกลุ่มชนผู้ใช้ภาษาถิ่นนั้นๆ การใช้ภาษาถิ่นติดต่อสื่อสารกับกลุ่มชนผู้เป็นเจ้าของภาษาจะช่วยให้สามารถสื่อความเข้าใจในเรื่องต่างๆ ได้ดี ทั้งจะก่อให้เกิดความเป็นกันเอง เกิดสัมพันธ์ไมตรีต่อกัน ซึ่งจะช่วยให้การประกอบกิจการต่างๆ ร่วมกันดำเนินไปอย่างสะดวกราบรื่น

2) ความรู้ทางภาษาถิ่นจะช่วยให้เข้าใจความหมายของคำ สำนวน โวหารและเรื่องราวเกี่ยวกับวัฒนธรรมพื้นบ้านซึ่งใช้ภาษาถิ่นเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดได้ดียิ่งขึ้น

3) เป็นประโยชน์ในการศึกษาความหมายของคำในภาษาสมัยเก่า หรือคำในวรรณคดีสมัยเก่าบางคำ

4) ภาษาถิ่นช่วยในการสื่อสาร สั่งสอน และสืบทอดวัฒนธรรมของท้องถิ่นจากชนรุ่นหนึ่งไปสู่ชนอีกรุ่นหนึ่งให้ยืนยงคงอยู่ต่อไป เช่น สำนวนภาษา สุภาษิต บทเพลงประกอบการละเล่น วรรณกรรมท้องถิ่น ค่านิยม อุดมคติ ความเชื่อ ตลอดจนทุกสิ่งทุกอย่างที่หลอมรวมอยู่ในวิถีชีวิต สิ่งเหล่านี้ถ้าไม่มีภาษาช่วยสืบทอดนับวันก็จะสูญหายไปตามกาลเวลา

ทำให้เราเห็นว่าภาษาถิ่นในแต่ละภูมิภาคล้วนต่างมีคุณค่าทั้งในด้านการติดต่อสื่อสารระหว่างบุคคล ในกลุ่มชน เพื่อให้เข้าใจในความหมายของกันและกัน นอกจากนี้ยังช่วยเป็นเครื่องมือในการ สั่งสอน และสืบทอดวัฒนธรรมของท้องถิ่นจากชนรุ่นหนึ่งสู่รุ่นหนึ่ง ภาษาถิ่นเป็นคำที่ใช้พูดกันในหมู่ผู้คนที่อยู่ในพื้นที่ทางภูมิศาสตร์ต่างๆ กัน โดยยังคงมีลักษณะเฉพาะที่สำคัญของภาษานั้น เช่น ภาษาไทย มีภาษาถิ่นหลายภาษา ได้แก่ ภาษาไทยถิ่นอีสาน ภาษาไทยถิ่นใต้ ภาษาไทยถิ่นเหนือ และภาษาไทยกลางหรือถิ่นกลาง ภาษาเหล่านี้มักจะมีหลากหลายและมีเอกลักษณ์ทางภาษาเป็นของตนเอง จึงไม่แปลกนักที่จะมีการนำเอาภาษาถิ่นเหล่านี้มารวมอยู่ในเนื้อเพลงเพื่อการสื่อสาร

เมื่อความมีเอกลักษณ์ของภาษาถิ่นถูกผนวกเข้ากับแนวเพลงที่มีความเป็นเอกลักษณ์แล้วนั้น ยิ่งทำให้เพลงดูมีเสน่ห์และทรงพลังมากยิ่งขึ้น เมื่อลองนึกถึงแนวเพลงที่มีความเป็นเอกลักษณ์และกำลังเป็นกระแสในแวดวงกลุ่มผู้ฟังในตอนนี้แล้วนั้นแนว เพลงแร็ป-ฮิปฮอป (Rap-Hip Hop) ในประเทศไทยเองก็กำลังถูกพูดถึงเป็นอย่างมากเลยทีเดียว มีการถือกำเนิดของศิลปินหน้าใหม่ที่มีความสามารถมากมาย ต่างพร้อมใจกันรังสรรค์บทเพลงเพื่อถ่ายทอดเรื่องราวความรู้สึก วิธีการดำเนินชีวิต วัฒนธรรม รวมถึงความเป็นอยู่ของสังคมไทยผ่านบทเพลงฮิปฮอปได้อย่างน่าสนใจจนสร้างกระแสความนิยมให้เกิดขึ้นในประเทศไทยมากยิ่งขึ้น

บทเพลงฮิปฮอปนั้น เป็นดนตรีของกลุ่มชาวแอฟริกัน-อเมริกัน ที่เกิดขึ้นในช่วงปี 1970 ณ เมืองนิวยอร์ก สหรัฐอเมริกา จุดกำเนิดของดนตรี ฮิปฮอปนั้นเกิดจากความนิยมในการจัดปาร์ตี้ของวัยรุ่นกลุ่มแอฟริกันอเมริกันในย่านบร็อกซ์ (Bronx) ซึ่งเป็นย่านของชนชั้นแรงงาน คนยากไร้ที่ต้องการหาที่นัดพบเพื่อนฝูงและฟังดนตรีสนุกสนาน แต่ไม่มีเงินเข้าไปสังสรรค์ในผับหรือบาร์ที่เปิดเพลงดิสโก้ (Disco) ตามสมัยนิยม จึงได้จัดปาร์ตี้ในรูปแบบของตัวเอง การจัดปาร์ตี้ของวัยรุ่นกลุ่มนี้มีเอกลักษณ์เฉพาะคือมีดีเจ (DJ) ทำหน้าที่เปิดเพลง และให้นักร้อง (MC) เป็นผู้ประกาศผ่านไมโครโฟนเพื่อเชิญชวนผู้คนเข้าไปในงาน และนี่นับเป็นจุดกำเนิดของดนตรีฮิปฮอป เมื่อลองมองย้อนกลับไปถึงความเป็นมาของดนตรีฮิปฮอปแล้วนั้น วัฒนธรรมฮิปฮอป จะประกอบด้วยกิจกรรมที่มีอยู่ในวิถีชีวิตวัยรุ่น การร้องแร็ป การเต้นเบรกแดนซ์ (Breakdance) และการเขียนภาพศิลปะบนฝาผนัง (Graffiti) ดีเจ คูล เฮอร์ก (DJ Kool Herc) หรือชื่อจริงว่า ไคลฟ์ แคมป์เบลล์ (Clive Campbell) เป็นผู้ให้กำเนิดดนตรีแนวฮิปฮอป โดยเริ่มจากการเป็นดีเจ เขาจัดปาร์ตี้ Back to School ที่บ้าน โดยมี ไค้ก ลา ร็อก (Coke La Rock) เพื่อนสนิทของเขาซึ่ง ไค้ก ลา ร็อก นั้นเป็นคนเจ้าบทเจ้ากลอน ชอบใช้วิธีการพูดที่มีสัมผัสในจังหวะแบบต่างๆ และผสมเข้ากับลีลาการเปิดเพลงแบบมิกซ์แผ่นเสียงจากเครื่องเล่นสองเครื่องของ คูล เฮอร์ก ทำให้คนสนใจแนวเพลงของคูล เฮอร์ก มากขึ้น ในขณะเดียวกัน ไค้ก ลา ร็อก ก็ได้รับความนิยมจากผู้ฟังมากขึ้นในฐานะนักพูดสด สิ่งที่น่าสนใจคือลีลาการพูดที่มีเอกลักษณ์ เล่าเรื่องราวสื่อความหมายสะท้อนสังคมได้อย่างสนุกสนาน จนทำให้เกิดแนวดนตรีฮิปฮอปที่เป็นที่นิยม (กฤษฏี เลกะกุล, 2561)

เมื่อศึกษาประวัติศาสตร์ของดนตรีฮิปฮอปให้ลึกลงไปแล้วนั้น นอกจากแนวเพลงฮิปฮอปนี้ จะเกี่ยวเนื่องกับความรู้สึกนึกคิดที่มาจากความเป็นจริงแล้ว ดนตรีฮิปฮอปยังเชื่อมโยงเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของสภาพสังคม รวมถึงพัฒนาการของดนตรีและคนในแต่ละยุคได้ ยิ่งทำให้เกิดข้อสงสัยว่าทำไม แนวเพลงฮิปฮอปจึงมีประสิทธิภาพและทรงพลังพอที่จะสามารถเปลี่ยนฐานะจากดนตรีของชนชั้นแรงงาน กลายเป็นดนตรีกระแสหลักที่ได้รับการยอมรับทั่วโลก ซึ่งรวมไปถึงประเทศไทยด้วย ดนตรีฮิปฮอปได้เข้าสู่วงการเพลงของไทยจากกลุ่มคนไทยกลุ่มเล็กๆ ที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอป โดยเฉพาะในช่วงยุค 90s ซึ่งถือว่าเป็นยุคทองของดนตรีฮิปฮอปในโลกยุคโลกาภิวัตน์ และพัฒนาขยายกลุ่มต่อมาตามยุคสมัย

ในช่วงแรกนั้น เป็นการเข้ามาในค่ายเพลงยักษ์ใหญ่ เช่น คีตา เอ็นเทอร์เทนเมนท์ จีเอ็มเอ็ม แกรมมี่ และอาร์เอส วง TKO ค่ายคีตา นับเป็นวงดนตรีแร็ปวงแรกที่บุกเบิกดนตรีแร็ป-ฮิปฮอปใน

บ้านเรา โดยออกอัลบั้ม Original Thai Rap เพื่อเป็นทางเลือกและท้าทายวงการเพลงไทยกระแสหลัก ขณะที่ศิลปินในค่ายใหญ่อย่างแกรมมี่และอาร์เอส ก็ได้นำเสนอเพลงฮิปฮอปผ่านแนวเพลงป๊อปและแดนซ์ เนื่องจากมีความเชื่อว่าคนไทยยังนิยมดนตรีกระแสหลักอยู่มาก

เจ เจตริน วรรธนนะสิน ศิลปินสังกัดแกรมมี่ และทัช ณ ตะกั่วทุ่ง ในสังกัดอาร์เอส นับเป็นศิลปินยุคแรกๆ ที่นำเอาเพลงแร็ป ฮิปฮอปเข้ามาสู่วงการเพลงไทยโดยแฝงเข้ามาในรูปแบบของป๊อปแดนซ์ ปี พ.ศ. 2536 เพลง “ยุ่งน่า” และเพลง “สมน้ำหน้า” ในอัลบั้มของเจ เจตริน เป็นเพลงแร็ป ฮิปฮอปเต็มตัวที่ติดหูคนไทยและได้รับความนิยมยาวนาน ส่วน แร็ปเตอร์ ศิลปินคู่แนวฮิปฮอปของค่ายอาร์เอส คือศิลปินรุ่นต่อมาที่ได้รับความนิยมในหมู่วัยรุ่นไทย ด้วยการนำดนตรีป๊อปมาผสมกับแร็ป เช่น เพลง “ซูเปอร์ฮีโร่” และเพลง “อย่าพูดเลย” ในอัลบั้ม Raptor และ Waab Boys ดนตรีแร็ป-ฮิปฮอปเริ่มประสบความสำเร็จมากขึ้นในปี 2538 เมื่อโจอี้ บอย หรือ อภิสัทโธ โอบาสเยี่ยมลิขิต ได้ออกอัลบั้ม โจอี้ บอย ซึ่งเป็นเพลงแร็ป ฮิปฮอปทั้งอัลบั้มเป็นชุดแรกให้กับค่ายเบเกอรี่ มิวสิก กระจบเหมาะแก่ที่กระแสดนตรีในเมืองไทยได้เริ่มออกจากกระแสหลักไปสู่แนวอิสระ ทำให้เพลงแร็ป ฮิปฮอปได้รับความนิยมเพิ่มมากขึ้น ต่อมาโจอี้ บอย ยังได้ก่อตั้งค่ายเพลงก้านคอคลับ ที่มีศิลปินฮิปฮอปชื่อดังอย่าง บุคดำ เบลส สิงห์เหนือเสือใต้ ฯลฯ ต่อมาในปี พ.ศ. 2543 ได้เกิดวงแร็ปเปอร์ ฮิปฮอปหน้าใหม่ ชื่อ ไทเทเนียม (ประกอบด้วย สมาชิก ชันเงิน เนื่อนวล จารัส ทศนระวาด และปริญญา อินทชัย) เป็นกลุ่มเพื่อนที่รวมตัวกันที่นิวยอร์ก และมีเอกลักษณ์จากทรงผมและการแต่งตัวที่เต็มไปด้วยเครื่องประดับ

ต่อมาวงไทเทเนียมได้เข้าไปอยู่ในค่ายสนามหลวงในเครือของจี เอ็ม เอ็ม แกรมมี่ ที่มีเพลงฮิตอย่างเพลง “ทะเลิ่ง” (พ.ศ.2548) “Love for my city” (พ.ศ.2557) “บ่อดง” (พ.ศ.2559) ฯลฯ จนกลายเป็นขวัญใจแฟนเพลงวัยรุ่นไทยที่ชื่นชอบเพลงแร็ปจนถึงปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีศิลปินแร็ป สไตร์ไทยอย่าง ปู่จ่าน ลองไมค์ หรือพิษณุ บุญยืน ศิลปินแร็ปเปอร์ชื่อดังที่ได้รับความนิยมตั้งแต่ พ.ศ. 2554 จนถึงปัจจุบัน ก็ได้ออกเพลงแร็ปที่โด่งดังอย่าง “นางฟ้าจำแลง” “ตราบตุลิติน” “แลร์กนิรันดร์กาล” “สะพานไม้ไผ่”, “มณีในกล่องแก้ว” รวมถึงวงดนตรีและศิลปินแร็ปที่เกิดขึ้นอีกมากมาย เช่น Southside, Snoopking, Illslick, J\$R, Chitswift ฯลฯ สิ่งที่น่าสนใจคือ ศิลปินหรือวงแร็ปเหล่านี้หลายคนทำงานเพลงทั้งใต้ดินและบนดิน ซึ่งศิลปินแร็ปไทยกลุ่มใต้ดินจัดว่ามีความสำคัญต่อการพัฒนาดนตรีแร็ป ฮิปฮอปในประเทศไทย เนื่องจากเป็นการรวมตัวกันของศิลปินแร็ปที่เต็มไปด้วยความสามารถมีแนวคิดทางดนตรีที่ต้องการบรรยายความรู้สึกถึงปัญหาต่างๆของ

สังคมไทย ทั้งเศรษฐกิจ การเมือง การทุจริต ความเหลื่อมล้ำ ความรุนแรง เรื่องชู้สาวและประเด็นทางเพศ ความอยุติธรรมในสังคม ที่ไม่สามารถบอกด้วยเสียงเพลงบนดินได้ ด้วยเนื้อหาคำพูดที่ตรงไปตรงมาและเกี่ยวข้องกับสังคม ดังนั้นกลอนเพลงแร็ปและแนว

ดนตรีฮิปฮอปจึงค่อนข้างมีความแปลกใหม่และสร้างสรรค์ทั้งด้านเนื้อเพลงและจังหวะดนตรีที่หลากหลาย เพื่อสะท้อนความรู้สึก ปัญหาหรือความจริงของสังคมไทยขณะนั้น ศิลปินแร็ปใต้ดินยุคแรกที่เป็นที่รู้จักของคนไทยคือ ดาจิม หรือ สุวิษา สุภาวีระ ดาจิมสร้างชื่อจากอัลบั้มสองชุด คือ Hip Hop Underworld ปี พ.ศ. 2543 ในค่าย N.Y.U. ที่เขาดูแลเอง และอัลบั้ม Hip Hop Above the Law ที่มียอดขายในวงการใต้ดินถึง 8,000 ชุด (TCDC, 2018)

นอกจากดาจิมแล้ว ยังมีศิลปินแร็ปใต้ดินที่มีชื่อเสียงอีกมากมายเช่น ณัฐวุฒิ ศรีหมอก หรือ ฟักกิ้งฮีโร่ ศิลปินครายาวรุ่งยักษ์ผู้มีฝีมือในการแต่งเพลงและร้องแร็ปอย่างซ้ำของ ผลงานของ ฟักกิ้งฮีโร่ปรากฏทั้งบนดินและใต้ดิน ทิชัมพร เวชไทยสงค์ หรือ อิลสลิก (Illislick) แร็ปเปอร์ ฮิปฮอปใต้ดินชื่อดังอีกคนที่สร้างเอกลักษณ์ของตัวเองในสไตล์ Slow Jam สอดแทรกวัฒนธรรมท้องถิ่น และได้ออกอัลบั้มชื่อ No Apologies (พ.ศ. 2557) ศิลปินวง CP สมิง แร็ปเปอร์ใต้ดินจากยะลาที่ได้รับความนิยมมากในขณะนั้น ด้วยเอกลักษณ์การแร็ปที่เป็นมืออาชีพ รวดเร็วกระชับนั่นเอง

ความน่าสนใจที่เกิดขึ้นเกี่ยวกับการศึกษาแนวเพลงฮิปฮอปไทยสิ่งหนึ่งก็คือ ปรากฏการณ์การนำเอาภาษาถิ่นอันเป็นเอกลักษณ์ของแต่ละภูมิภาคในประเทศไทยเข้ามามีส่วนในการนำเสนอเพลงของตน ทำให้เกิดการนำเสนอเพลงฮิปฮอปที่มีกลิ่นอายความเป็นท้องถิ่น สอดแทรกวัฒนธรรมความเป็นอยู่ผ่านเสียงเพลง จนเกิดเป็นกระแสความฮิตของเพลงฮิปฮอปไทย ศิลปินแร็ปฮิปฮอป สไตส์ไทยอย่าง ปูจ่าน ลองไมค์ หรือพิษณุ บุญยืน ศิลปินแร็ปเปอร์ชื่อดังที่ได้รับความนิยมตั้งแต่ พ.ศ. 2554 จนถึงปัจจุบัน ก็ได้ออกเพลงแร็ปที่โด่งดังและสอดแทรกเนื้อเพลงที่เป็นภาษาท้องถิ่นเหนือ แทนกลุ่มคนไทยทางภาคเหนือ อย่างเพลง “แลร์กนินร์นดรกาล” สื่อสารออกมาได้อย่างไพเราะจนเป็นกระแสโด่งดังในขณะนั้นกวาดยอดวิวไปกว่า 234 ล้านวิวใน You Tube

“ฝนยังคู่ฟ้า ปลายังคู่น้ำ	น้องนางคนงามกู้ยายแต่กา
ฮักนักฮักหลาย	มันหมายบโรยรา
เจ้าเป็นนางฟ้า	หรือเทพธิดาบนดอย
โื้อ้เจ้าหงส์ฟ้า	แก้วตาจุพลอย
บ่ฮื้อหลดลอย	ให้ใครเซยชม
ดอกรักรับลอยลม	ก็สุขสมเหลือใด
ผีเสื้อได้ดอมดม	ก็สุขล้นในหัวใจ”

(เพลง “แลรักนิรันดร์กาล”)

และศิลปินอย่าง ลำเพลิน วงศกร นักร้องเพลงลูกทุ่งอีสาน เจ้าของเพลงยอดฮิตอย่าง “ราคารุกีบอกกันต่อ” ในปี พ.ศ. 2561 เจ้าของยอดวิวใน เว็บไซต์ YouTube กว่า 300 ล้านวิว (ตุลาคม 2561-ตุลาคม 2562) ก็ได้ก้าวเข้ามามีส่วนร่วมในการทำเพลงแนวฮิปฮอปที่สอดแทรก ภาษาท้องถิ่นอีสานอันเป็นเอกลักษณ์ อย่างเพลง “อ้ายพามา เขาพาไป”

“อ้ายเป็นคนพามาเขาเป็นคนพาไป
สมน้ำหน้าหัวใจเจ้าของคักได้
เหล้ายาปลาบั้งอ้ายก็เป็นคนเบย์
ยังมาตีกเจ้าเทหัวใจฟังมุน
อ้ายเป็นคนพามาเขาเป็นคนไปส่ง
ผู้จกเงินในถังกะแมนอ้ายนี้ได้
แต่งโตอบบ้านตั้งว่าอย่างหล่ออย่างเท
เบ็ดสภาพเซเวสายเบย์จื้อบ”

(เพลง “อ้ายพามา เขาพาไป,ลำเพลิน วงศกร Ft.Oganic”)

ความพิเศษของเพลง “อ้ายพามา เขาพาไป” นี้ นอกจากจะมีภาษาท้องถิ่นอีสานอยู่ในเพลง แล้ว ยังมีภาษาท้องถิ่นได้อยู่ในเพลงอีกด้วย ซึ่ง ศิลปิน ออแกนิก ได้ร้องในท่อนภาษาถิ่นได้ไว้อย่างชัดเจน บ่งบอกถึงเอกลักษณ์เฉพาะของคนใต้ได้เป็นอย่างดี

“น้องสาวเข้าใจไหม
 น้องรู้เปล่าที่คนได้
 คนได้หน้าจริงใจ
 พี่เปย์หมดแล้วน้องอีกกินไร
 อย่าพรีอเลยน้องสาว
 น้องเล่นไปกับน้องบ่าว
 ไชรถึงทำพั้นนี้้องเอาแล้วหล่าว”

(เพลง “อ้ายพามา เขาพาไป”)

การนำเอาภาษาถิ่นของทั้งสองภาคมามีส่วนร่วมในเพลงนี้ทำให้เพลงได้รับยอดวิวใน YouTube ไปกว่า 50 ล้านวิวภายในระยะเวลา 4 เดือน (กรกฎาคม-ตุลาคม, 2562) สร้างปรากฏการณ์ใหม่แห่งวงการเพลง จนทำให้อดสงสัยเสียไม่ได้ว่าหรือนี่จะเป็นยุคทองของเพลงฮิปฮอป ที่สอดแทรกภาษาถิ่นต่างๆ ของประเทศไทย

เมื่อเห็นถึงปรากฏการณ์แบบนี้แล้ว ยิ่งทำให้ผู้วิจัยเกิดความรู้สึกว่าเพลงฮิปฮอปที่มีเอกลักษณ์ทางการสื่อสารเฉพาะตัว การเรียบเรียงคำที่เรียบง่าย ถ่ายทอดเรื่องราวออกมาจากความจริงของผู้ร้อง สื่อสารเหมือนการพูดกันแบบตรงไปตรงมา แต่ถูกนำมาเรียบเรียงผ่านทำนองจังหวะที่ชวนให้รู้สึกอยากเคลื่อนไหวตัวตามจังหวะอยู่เล็กๆ เมื่อถูกนำมาผนวกเข้ากับภาษาท้องถิ่นไทย อย่าง ภาษาถิ่นเหนือ ภาษาถิ่นอีสาน รวมไปถึง ภาษาถิ่นใต้แล้วนั้น จะสามารถสื่อสารถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นไทยได้มากอย่างที่ก่อให้เกิดปรากฏการณ์ความฮิตในเวลาอันรวดเร็วจริงหรือซึ่งประเด็นทั้งหมดนี้ล้วนแล้วแต่ช่วยเพิ่มความน่าสนใจให้แก่การศึกษาเรื่องเกี่ยวกับอัตลักษณ์ของวัยรุ่นจากเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาท้องถิ่นไทยอยู่ไม่น้อย ผู้ศึกษาจึงตระหนักถึงความจำเป็นที่จะต้องคลายข้อสงสัยที่พันกันระหว่างอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นกับเพลงฮิปฮอป และภาษาท้องถิ่นไทย ที่อาจเป็นกระจกสะท้อนถึงระบบความคิด เจตนาการสื่อสาร ซึ่งอาจเป็นเจตนาที่สามารถสร้างแรงผลักดันในการสร้างอัตลักษณ์ทั้งในระบบตัวตน และระบบกลุ่ม ผู้วิจัยจึงอยากเป็นส่วนหนึ่งในการพยายามมองเห็นถึงความหมายเหล่านี้เพื่อนำออกมาวิเคราะห์ให้เข้าใจถึงสำนักอัตลักษณ์ที่ถูกสร้างขึ้น ผ่านเนื้อเพลง ภาษาท้องถิ่น การแต่งกาย และอีกหนึ่งคำถามคือ ทำயสุดแล้วการสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาท้องถิ่นไทยนี่จะเป็นสิ่งที่ดำรงอยู่ได้

ยาวนานหรือจะมีการเปลี่ยนแปลงอย่างไรบ้าง การคลายข้อสงสัยเหล่านี้ล้วนจะยิ่งเพิ่มความน่าสนใจให้แก่การศึกษาอยู่ไม่น้อย ผู้ศึกษาจึงได้เริ่มต้นศึกษาจากการตั้งโจทย์ในการวิจัยดังนี้

1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย

1.2.1 เพื่อเข้าใจถึงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นผ่านการใช้ภาษาถิ่นไทยในเพลงฮิปฮอป

1.2.2 เพื่อเข้าใจมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่มีการใช้ภาษาถิ่นไทยในการสื่อความหมายถึงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นไทย

1.3 ปัญหำนำวิจัย

1.3.1 การใช้ภาษาถิ่นในเพลงฮิปฮอปสามารถสร้างความเข้าใจถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นได้มากน้อยเพียงใด

1.3.2 มิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่นสามารถนำเสนออัตลักษณ์วัยรุ่นในมุมมองการใช้ชีวิต มุมมองความรัก และการสื่อสารสังคมได้อย่างไร

1.4 ขอบเขตการวิจัย

ศึกษาอัตลักษณ์จากมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปไทยที่มีภาษาถิ่น 6 เพลง โดยเลือกเพลงที่มีการเผยแพร่ในช่วงปีที่คุณวิจัยมองว่าถือเป็นปีที่เพลงฮิปฮอปนั้นกำลังเป็นที่สนใจในหมู่วัยรุ่นไทย คือ ปี พ.ศ. 2554-2562 และมิวสิควิดีโอเพลงแต่ละเพลงที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องมียอดการเข้าชมในสื่อเว็บไซต์ยูทูป (www.youtube.com) เกิน 1 ล้านวิว และเลือกศึกษาเฉพาะท่อนที่มีเนื้อเพลงเป็นภาษาถิ่นปนกับ ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหากล่าวถึง อัตลักษณ์ของวัยรุ่นในมุมมองการใช้ชีวิต มุมมองความรัก และการสื่อสารสังคม

1.5 นิยามศัพท์

อัตลักษณ์ หมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อตัวเองว่า “ฉันเป็นอย่างไร” รวมไปถึงความรู้สึกนึกคิดที่บุคคลมีต่อผู้อื่นในมุมมองต่างๆ อาทิ มุมมองการใช้ชีวิต รูปแบบลักษณะทางความคิดและพฤติกรรมในการดำเนินชีวิตของวัยรุ่น มุมมองความรัก และมุมมองการสื่อสารสังคม

วัยรุ่น หมายถึง ช่วงระยะเวลาที่มีการเปลี่ยนแปลงจากวัยเด็กไปสู่วัยผู้ใหญ่ ซึ่งขึ้นอยู่กับ ประเพณี วัฒนธรรม และการพัฒนาทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคม ซึ่งช่วงวัยรุ่นนั้นจะมีลักษณะเด่นคือ อยากรับอิสระ ทำอะไรได้ด้วยตัวเอง อยากคิดเองทำเองไม่ชอบทำตามคำสั่ง อยากรู้ อยากเห็น อยากรัก อยากรอง ต้องการความตื่นเต้นท้าทาย ต้องการความถูกต้อง และยุติธรรม ต้องการการยอมรับว่าเป็นส่วนหนึ่งของบ้านและได้มีส่วนร่วม เชื่อมั่นในตัวเองสูง

ฮิปฮอป หมายถึง วัฒนธรรมการใช้ชีวิตและดนตรีอย่างหนึ่งของวัยรุ่นที่เกิดขึ้นในทวีป ตะวันตก ปัจจุบัน ฮิปฮอปเริ่มเป็นที่นิยมกันมากขึ้นในกลุ่มวัยรุ่นในประเทศไทย เพราะการแต่งตัว การพูด และการกระทำของชาว ฮิปฮอป นับว่ามีความเท่ที่เป็นจุดเด่นมากซึ่งอาจจะเลียนแบบมาจากต้นฉบับหรือคิดขึ้นมาเอง

1.6 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1.6.1 เพื่อเป็นองค์ความรู้ และแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในครอบครัวและสังคมรอบข้าง ได้รับรู้และเข้าใจมุมมองความคิด ช่วยลดความสงสัย ความไม่เข้าใจจนเกิดความรู้สึกด้านลบ เกิดความขัดแย้ง เกิดความเข้าใจผิดเกี่ยวกับความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นที่เป็นบุตรหลานของตน

1.6.2 นำเอาความรู้ทางวิชาการในภาคทฤษฎีต่างๆมาประยุกต์ใช้ให้เกิดคุณค่าและประโยชน์สูงสุดต่อการนำมาปรับใช้ เพื่อให้เกิดความสอดคล้องกับความเป็นจริงทางภาคปฏิบัติของสังคมได้

1.6.3 เป็นประโยชน์ทางวิชาชีพต่อผู้ประกอบการที่เกี่ยวข้องกับเพลง และมีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่น เพื่อมาพัฒนา ประยุกต์ใช้ให้ตรงกับความต้องการของวัยรุ่นในสังคมปัจจุบันผ่านเนื้อเพลงอย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในการศึกษาเรื่อง “การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่น” ผู้วิจัยได้ใช้แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ดังนี้

- 2.1 แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity)
- 2.2 แนวคิดเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่น (Adolescent Psychology)
- 2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมิวสิกวิดีโอ
- 2.4 ทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology)
- 2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 แนวคิดเรื่องอัตลักษณ์ (Identity)

อัตลักษณ์เป็นเรื่องที่ศึกษาถึงการรับรู้ความเป็นตัวเองซึ่งเกี่ยวข้องกับการผสมผสานรวมกัน ทั้งจากปัจจัยที่มาจากตนเองและปัจจัยรอบตัวทางสังคม ที่หล่อหลอมให้ตัวปัจเจกบุคคลหนึ่งเกิดลักษณะใดๆ ขึ้นมา และทำให้เป็นที่รับรู้ต่อสังคมรอบนอกว่าปัจเจกบุคคลนั้นเป็นอย่างไร และ เรื่องอัตลักษณ์ได้ขยายขอบเขตของความหมายของความเป็นตัวตนไปสู่ระดับกลุ่มและสังคมด้วย มีนักวิชาการได้อธิบายคำว่าอัตลักษณ์ไว้ ดังนี้

“สำหรับคำนิยามของคำว่า อัตลักษณ์/ตัวตนในทัศนะของสำนัก Birmingham คือ การบอกกับตัวเองว่า เราคือใคร และคนอื่นบอกว่า เราคือใคร และเราหรือคนอื่นที่มีอำนาจ (Power) ในการสร้างอัตลักษณ์ของตัวเอง” (กาญจนา แก้วเทพ และนิคม ชัยขุนพล, 2555, น. 215)

“คำว่า อัตลักษณ์ นั้นแท้จริง คือ เรื่องของภาพลักษณ์ของตัวตนของมนุษย์เรา (Image of Oneself) ที่ได้จากการมีปฏิสัมพันธ์ในสังคม (Social Interaction) และเป็นความเข้าใจทั้งในระดับที่เรามีต่อตัวเองและในลักษณะที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับบุคคลอื่นๆ ในสังคมตลอดชั่วชีวิตของเรา” (จุฑาพรรณี (จามจุรี) ผดุงชีวิต, 2551, น. 4)

“อัตลักษณ์เป็นเรื่องในระดับหน่วยย่อยที่เกี่ยวข้องกับหลายศาสตร์ เช่น จิตวิทยา สังคมวิทยา มานุษยวิทยา หรือปรัชญา เป็นต้น จึงทำให้มีคำที่มีความหมายใกล้เคียงกับคำว่า อัตลักษณ์ ในหลายแง่มุมการศึกษา เช่น Subject, Subjective, Subjectivism, Individual, Individualism, Personality, Self หรือ Agency” (อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2546)

“เนื้อหาสำคัญของอัตลักษณ์คือ จิตสำนึกส่วนตัวและจิตสำนึกส่วนรวมในระดับสังคมที่เกิดจากการนิยามตัวเองว่า ตัวเองคือใคร มีความเป็นมาอย่างไร แตกต่างจากคนอื่นกลุ่มอื่นหรือสังคมอื่นอย่างไร และใช้อะไรเป็นเครื่องหมายในการแสดงออก” (พัฒนา กิติอาษา, 2546, น. 52)

เนื่องจากอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ไม่ได้เกิดขึ้นมาจากตัวเราเองโดยแท้ แต่หากต้องมีการนำสิ่งรอบนอกผนวกเข้ามาเพื่อให้กลายเป็นอัตลักษณ์ของบุคคลหนึ่งๆ อย่างสมบูรณ์ แนวคิดเรื่องกระบวนการเกิดความเป็นตัวตนหรืออัตมโนทัศน์ (Self-Concept) เช่นนี้เป็นแนวทางที่ทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์สนใจศึกษามากที่สุด โดย คูลีย์ (Cooley อ้างถึงใน จิราวรรณ นันทพงศ์, 2552) ได้กล่าวถึงนักคิดของทฤษฎีนี้ นั่นคือ มีด ที่เชื่อว่าความเป็นตัวเองจะเกิดขึ้นมาได้ต่อเมื่อเราได้มีปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นในสังคมและใช้ภาษาเป็นสัญลักษณ์ของการสื่อสารกัน โดยเริ่มต้นจากการที่ความเป็นตัวตนของบุคคลหนึ่งนั้นอยู่ในสภาพที่สังคมร่วมกันกำหนดให้ (Social Object) เช่น การปฏิสัมพันธ์ด้วยการใช้ภาษาผ่านการเรียกชื่อ เป็นต้น โดยจะเกิดความเป็นตัวตนขึ้นจากกระบวนการที่เรียกว่า ตัวตนในกระจกเงา (Looking-glass Self) ที่ให้สังคมทำหน้าที่เป็นกระจกสะท้อนตัวตนของปัจเจกบุคคลออกมา อัตลักษณ์ของบุคคลสำหรับ มีด สามารถแยกออกได้ 2 ส่วน นั่นคือส่วนที่เป็น I ซึ่งเป็นส่วนที่ปัจเจกบุคคลมีอิสระในการมองตัวเองแล้วรับรู้ตนเองตามแบบที่ตนเองคิดและมองเห็นว่าเป็นอย่างไร หรือเรียกได้ว่าเป็นส่วนที่เป็นไปตามสัจจตถญาณของปัจเจกบุคคลที่จะสามารถพึงรู้สึกับตนเองได้ ในขณะที่อีกส่วน คือ Me เป็นส่วนที่สังคมมองว่าบุคคลนั้นเป็นอย่างไร หรือเรียกได้ว่าเป็นส่วนที่ปัจเจกบุคคลถูกควบคุมจากสังคม ก็อฟมัน (Goffman อ้างถึงใน อภิญา เฟื่องฟูสกุล, 2546) เป็นนักคิดในทฤษฎีปฏิสัมพันธ์เชิงสัญลักษณ์ เช่นเดียวกับมีด และได้ทำการจำแนกอัตลักษณ์ออกเป็น 2 แบบ นั่นคืออัตลักษณ์ส่วนบุคคล (Personal Identity) ที่เป็นอัตลักษณ์ที่มีลักษณะเด่นเฉพาะตัวของปัจเจกบุคคลนั้นกับอีกแบบหนึ่งคือ อัตลักษณ์ทางสังคม (Social Identity) หมายถึงสถานภาพทางสังคมของแต่ละบุคคลที่มีได้แตกต่างกันตามแต่หน่วยหรือสถาบันทางสังคมที่ปัจเจกบุคคลเข้าร่วมอยู่ เช่น เพศ บทบาทหน้าที่ ชนชั้น หรือชาติพันธุ์ เป็นต้น โดยอัตลักษณ์ทางสังคมนี้เป็นส่วนที่สังคมตั้งบรรทัดฐานที่พึงประสงค์

ไว้ และเรียกร้องให้ปัจเจกบุคคลดำเนินไปตามบรรทัดฐานเหล่านั้น ทฤษฎีนี้ยังเชื่อว่าอัตลักษณ์ของบุคคลนั้นเป็นสิ่งที่ตายตัวตามแบบแนวความเชื่อของสังคมนิยมใหม่ (Modernism) ดังที่ อีริคสัน นักจิตวิทยาสายจิตวิเคราะห์ได้ให้ความหมายของคำว่า อัตลักษณ์ ไว้ว่า “อัตลักษณ์ หมายถึง ความเป็นตัวของตัวเองที่คงตัวเหมือนเดิม และมีลักษณะร่วมบางอย่างที่สำคัญร่วมกับคนอื่น (Identity connotes both a persistent sameness within oneself (selfsameness) and a persistent sharing of some kind of essential character with others)” (กาญจนา แก้วเทพ, สุขาดา พงศ์กิตติวิบูลย์, และทิพย์พร กฤษสุนทร, 2554, น. 44) ดังคำนิยามข้างต้นตามแนวคิดของสำนักวัฒนธรรมศึกษา (Cultural Studies) ของสำนัก เบอร์มิงแฮมในยุคหลังสมัยใหม่ (Postmodernism) ที่สามารถอธิบายลักษณะของอัตลักษณ์ได้ว่า อัตลักษณ์ของปัจเจกบุคคลหรือการนิยามความเป็นตัวตนนั้นเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา ไม่ใช่สิ่งที่ปัจเจกบุคคลมีติดตัวมาตั้งแต่เกิด อัตลักษณ์สามารถเกิดขึ้นได้จากการที่ปัจเจกบุคคลมีปฏิสัมพันธ์กับบุคคลอื่นในสังคม

อัตลักษณ์จึงเป็นสิ่งที่ทำให้ปัจเจกบุคคลรู้สึกว่าเป็นกลุ่มเดียวกับผู้อื่นที่ได้ปฏิสัมพันธ์ด้วย (Self-ascription) โดยที่บุคคลอื่นเหล่านั้นต้องรู้สึกเช่นเดียวกับที่ปัจเจกบุคคลรู้สึกด้วยเช่นกัน (Ascription by others) กล่าวคือ ปัจเจกบุคคลต้องไม่คิดแต่เพียงฝ่ายเดียวว่าตนอยู่ในกลุ่ม นั้นหมายถึง การมีอัตลักษณ์ของบุคคลต้องมาจากการยอมรับจากทั้งตนเองและผู้อื่นด้วย ดังนั้น “อัตลักษณ์จึงเป็นตัวขอบเขตกำหนดว่า เราเป็นใคร เราเหมือน/ต่างจากคนอื่นอย่างไร มีใครเป็นสมาชิกกลุ่มเดียวกับเราบ้าง เราควรมีปฏิสัมพันธ์กับคนอื่น ๆ อย่างไร และคนอื่น ๆ ควรจะสานสัมพันธ์กับเราอย่างไร” (กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2551, น. 688)

นอกจากการปฏิสัมพันธ์กับผู้อื่นเพื่อประกอบสร้างความเป็นตัวตนที่จะทำให้เกิดอัตลักษณ์แล้ว สิ่งที่เป็นปัจจัยในการสร้างอัตลักษณ์ของสังคมหลังสมัยใหม่ที่แตกต่างไปจากสังคมนิยมมาร์กซิส (Marxist) นั่นคือ อัตลักษณ์สามารถดูได้จากการบริโภคตามปกติทุกวันของปัจเจกบุคคล ไม่ใช่ดูจากการผลิตและการครอบครองทางด้านปัจจัยทางเศรษฐกิจแต่เพียงอย่างเดียว การบริโภคดีังกล่าว เช่น กิจกรรมยามว่าง ลักษณะการแต่งตัว สิ่งของอุปโภคบริโภค รวมถึงเพลงที่ฟัง เป็นต้น เพราะการบริโภคเหล่านี้ทำให้ปัจเจกบุคคลเกิดการรับรู้ได้ถึงลักษณะตัวตนของตัวเอง และสามารถแยกแยะได้ว่า ใครบ้างที่เป็นพวกเดียวกันและใครบ้างที่ไม่ใช่ อัตลักษณ์มีทั้งระดับปัจเจกบุคคล (Individual Identity) ที่บุคคลหนึ่งๆ จะสำนึกถึงความ เป็นตัวตนในระดับปัจเจกบุคคล และสามารถมีได้หลายอัตลักษณ์ เช่น เพศสภาพ กลุ่มชาติพันธุ์ อาชีพ หรือศาสนา เป็นต้น หรืออาจ

กล่าวได้ว่า อัตลักษณ์เป็นคำตอบของคำถามว่า Who am I และ สามารถรับรู้ได้ว่าเราต่างจากเขาอย่างไร ส่วนอัตลักษณ์ร่วม (Collective Identity) ซึ่งเป็นอัตลักษณ์ที่บุคคลหนึ่งๆ มีจิตสำนึกร่วมถึงความเป็นตัวตนที่เหมือนกับผู้อื่นในกลุ่ม และสำนึกได้ถึงความเป็นกลุ่มทางสังคมเดียวกัน โดยที่บุคคลหนึ่งๆ ไม่จำเป็นที่จะต้องอัตลักษณ์ร่วมกับกลุ่มทางสังคมกลุ่มใดเพียงกลุ่มเดียว แต่สามารถสังกัดเข้าอยู่ได้ในหลายๆ หน่วยของสังคมอัตลักษณ์ร่วมนี้เองที่เป็นคำตอบของคำถามที่ว่า “Who are we และเข้าใจว่า พวกเราต่างกับพวกเขาอย่างไร” (ทิพยธิดา เอกะนันท์, 2541, น. 22)

ลักษณะของอัตลักษณ์ในยุคสังคมหลังสมัยใหม่มีลักษณะอยู่ 2 อย่างนั่นคือเป็นอัตลักษณ์ที่มีได้หลากหลายมิติ (Dimension) ซึ่งหมายถึงอัตลักษณ์ของคนเรานั้นมีได้หลายแง่มุมจากการเข้าเป็นสมาชิกของหลายกลุ่ม และมีความเป็นพลวัต (Dynamic) ที่มีความเคลื่อนไหวและเปลี่ยนแปลงได้ตามสถานการณ์หรือบริบทรอบตัวที่ปัจเจกบุคคลกำลังเผชิญอยู่ (นิติ ภาวครพันธุ์ อ่างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2551) เพราะลักษณะของอัตลักษณ์เช่นนี้เป็นผลมาจากแนววิถีคิดแบบสังคมหลังสมัยใหม่ที่มีชุดความจริงหลากหลาย ซึ่งหมายถึงการที่ไม่ยอมยึดติดอยู่กับความจริงใดๆ เพียงหนึ่งเดียว หรือมากกว่านั้น คือ ไม่เชื่อว่ามีความจริงใดที่เป็นความจริงแท้ เพราะความจริง ทั้งหลายในสังคมล้วนแต่ถูกประกอบสร้างขึ้นมาแล้วจึงสั่งสมและถ่ายทอดต่อกันภายในสังคมหนึ่ง จนสิ่งที่สร้างขึ้นมาั้นกลายเป็นสิ่งที่สังคมเชื่อและรับรู้กันไปว่าเป็นความจริงโดยปริยาย

กาญจนา แก้วเทพ (2557) ได้กล่าวถึงแนวความคิดเรื่องอุดมการณ์ของอัลดูแซร์ที่เป็นกรอบทางความคิดของสังคมนั้นมีผลต่อเรื่องการสร้างอัตลักษณ์ในระดับปัจเจกบุคคลเพราะเมื่อปัจเจกบุคคลได้เข้าสู่การมีความสัมพันธ์กับสังคมในสถานการณ์หนึ่งสังคมจะทำการเรียก (Interpellation) ให้ปัจเจกบุคคลเข้าสู่การมีอัตลักษณ์ใดอัตลักษณ์หนึ่งเสมอ เช่น หากเรามีอาชีพเป็นเจ้าของที่รักษาความปลอดภัย เมื่อเราอยู่ที่ทำงาน เราจะถูกเรียกว่าพนักงานรักษาความปลอดภัย แต่เมื่อเรากลับมาที่บ้าน เราจะถูกเรียกเป็นอีกอย่างหนึ่งว่าเป็นคุณพ่อ เป็นต้น เพราะฉะนั้นหน้าที่ของอุดมการณ์สำหรับชั้นปัจเจกบุคคลคือการให้ปัจเจกบุคคลมีอัตลักษณ์ที่ขึ้นอยู่กับการเรียกจากสถาบันทางสังคมต่างๆ

จากลักษณะแนวความคิดข้างต้นเป็นผลทำให้อัตลักษณ์สำหรับสังคมหลังสมัยใหม่เป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับอำนาจ ซึ่งเป็นไปตามแนวคิดของฟูโกต์ตามที่ กาญจนา แก้วเทพ และคณะ

(2554) ได้ นำเสนอเอาไว้ในเชิงว่า อัตลักษณ์ของปัจเจกบุคคลเป็นผลผลิตมาจากสิ่งที่เขาเรียกว่า วาทกรรม (Product of Discourse) โดยวาทกรรม (Discourse) หมายถึง ชุดคำอธิบายหรือชุดความหมายต่อเรื่องหนึ่งๆ ซึ่งถูกกำหนดขึ้นมาจากผู้มีอำนาจที่มีสิทธิ์กำหนดว่าอะไรคือความรู้และอะไรที่ไม่ใช่ (กาญจนา แก้วเทพ, 2557) และสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นมาเป็นความรู้จะถือว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้องและเหมาะสมสำหรับสังคมนั้นๆ สังคมจึงจำเป็นต้องเชื่อและปฏิบัติตาม และชุดของวาทกรรมที่เกิดขึ้นจากการกำหนดว่าสิ่งใดเป็นความรู้ของผู้มีอำนาจนี้เองที่เป็นตัวยึดเหนี่ยวตำแหน่งทางสังคมให้แก่ปัจเจกบุคคลว่าควรคิด ควรเป็น และควรปฏิบัติตนอย่างไร เช่น วาทกรรมของการเป็นหญิงไทย หรือ วาทกรรมของการเป็นวัยรุ่นที่ดี เป็นต้น ซึ่งถือเป็นกรยึดเหนี่ยว อัตลักษณ์ให้แก่ปัจเจกบุคคลได้อย่างแนบเนียน จึงทำให้บางครั้งปัจเจกบุคคลต้องตั้งคำถาม ต่อรอง ปฏิเสธ และต่อต้านอัตลักษณ์ที่สังคมยึดเหนี่ยวมาให้

การขัดแย้งของปัจเจกบุคคลนี้ อภิญา เฟื่องฟูสกุล (2546) ได้กล่าวในเชิงว่า ไม่จำเป็นที่ปัจเจกบุคคลจะต้องต่อต้านสังคมด้วยการสร้างอัตลักษณ์ใหม่ในทิศทางตรงข้ามกับอัตลักษณ์ทางสังคมที่ถูกยึดเหนี่ยวมาให้เสมอไป เพราะในบางครั้งความสนุกจากการต่อต้านทางอัตลักษณ์ของปัจเจกบุคคลอาจเกิดขึ้นได้ แม้เพียงแค่ได้พลิกแพลงความหมายหรือกฎเกณฑ์ของกรอบวาทกรรมทางสังคมบางส่วนให้บิดเบี้ยวออกไปเท่านั้น ทั้งหมดนี้จึงเป็นผลทำให้เกิดอัตลักษณ์ในรูปแบบต่างๆ ที่มีความหลากหลาย ซึ่งมีลักษณะส่งเสริมกับอัตลักษณ์ในวิถีทางของสังคมยุคหลังสมัยใหม่ที่ไม่ได้มีรูปแบบตายตัวและมีสถานะที่หยุดนิ่ง ในแบบหนึ่งแบบใดอยู่ตลอดไป เพราะเป็นไปตามดังที่กล่าวว่าอัตลักษณ์นั้นเป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมา ไม่ใช่สิ่งที่ติดตัวมาแต่กำเนิด แนวคิดในแบบสังคมหลังสมัยใหม่จึงถือว่า หากอัตลักษณ์เป็นสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาได้ ก็ยอมเป็นไปได้ที่จะถูกรื้อถอนออกแล้วถูกสร้างขึ้นมาในรูปแบบใหม่ที่แตกต่างไปจากอัตลักษณ์แบบเดิมที่เคยสร้างไว้ จนอาจกลายเป็นเรื่องยากที่จะรวบรวมแล้วทำให้กลมกลืนไปกับตัวตนดั้งเดิมได้ (จุฑาพรรณี (จามจุรี) ผดุงชีวิต, 2551)

การสื่อสารที่จะสามารถทำให้อัตลักษณ์ของบุคคลหรือกลุ่มมีความเป็นรูปธรรมชัดเจนได้ คือ การแสดงออกทางวัฒนธรรมในส่วนรูปแบบของการดำเนินชีวิต (Ways of Life) ซึ่งจะเป็นสิ่งคอยบ่งชี้ถึงความเป็นตัวตนของแต่ละบุคคลหรือของแต่ละกลุ่มว่าเป็นอย่างไร รวมถึงมีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไรด้วย ตามหลักแนวทางการศึกษาของสำนักวัฒนธรรมศึกษาที่เชื่อว่าในสังคมหนึ่งๆมีวัฒนธรรมหลักหรือ C ตัวใหญ่เป็นบรรทัดฐานตามเกณฑ์ของสังคมที่ตั้งไว้ รวมถึง

กำหนดให้บรรทัดฐานนั้นเป็นสิ่งดีงามและเหมาะสมกับสังคม และภายในสังคมเดียวกันย่อมมีวัฒนธรรมย่อยที่มีความแตกต่างไปจากวัฒนธรรมของคนส่วนใหญ่อยู่หลายๆ วัฒนธรรมหรือมี c ตัวเล็กหลายตัวประกอบรวมอยู่ด้วย วัฒนธรรมหลักจึงมักพยายามเข้าควบคุมวัฒนธรรมย่อยให้เข้ามารวมใน C ตัวใหญ่อยู่เสมอ และปฏิภิกิริยาโต้ตอบกลับของวัฒนธรรมย่อย คือ การไม่ได้ยอมคล้อยตามแบบวัฒนธรรมหลักไปเสียทุกอย่างจึงทำให้วัฒนธรรมย่อยอาจมีปฏิภิกิริยาโต้ตอบกลับด้วยการต่อสู้หรือต่อรองกับวัฒนธรรมหลัก และอาจพยายามดึงวัฒนธรรมหลักเข้ามาเป็นพวกเพื่อสร้างการยอมรับและความถูกต้องในการมีตัวตนของวัฒนธรรมย่อยมากยิ่งขึ้น (สมสุข หินวิมาน 2551 อ้างถึงใน จีราวรรณ นันทพงศ์, 2552) ซึ่งในบางครั้งทำไปเพื่อเป็นการรักษาไม่ให้วัฒนธรรมย่อยของตนถูกกลืนรวมหายไป อันหมายถึง ความสามารถที่จะสืบทอดดำรงวัฒนธรรมย่อยของกลุ่มตนต่อไปได้โดยวัฒนธรรมย่อยมีความต้องการที่จะให้วัฒนธรรมหลักมองเห็นตัวตนที่แท้จริงและยอมรับได้กับแนวทางความเป็นตัวตนของวัฒนธรรมย่อย เพื่อทำให้พื้นที่ทางวัฒนธรรมในสังคมมีพื้นที่เหลือเพียงพอสำหรับให้วัฒนธรรมย่อยได้ร่วมมือที่ยืนไปกับวัฒนธรรมหลักได้ด้วย และหนึ่งในวัฒนธรรมย่อยของสังคมที่ได้รับการศึกษาจากนักคิดในสายวัฒนธรรมศึกษาที่สนใจความหลากหลายทางวัฒนธรรมที่อยู่ร่วมกันในสังคม นั่นคือ วัฒนธรรมของวัยรุ่น (Youth Culture) เพราะเป็นวัฒนธรรมหนึ่งที่สามารถแสดงออกถึงอัตลักษณ์ความเป็นตัวตนในรูปแบบเฉพาะของตัวเองได้อย่างชัดเจน

กาญจนา แก้วเทพ (2557) ได้อธิบายเรื่องวัฒนธรรมของวัยรุ่นไว้ในเชิงว่า เนื่องจากวัฒนธรรมเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับระบบสัญลักษณ์ โดยเฉพาะการต่อสู้กันด้วยระบบสัญลักษณ์ระหว่างวัฒนธรรมย่อยกับวัฒนธรรมใหญ่ในสังคม และในที่นี้เองได้มีนักคิดที่ศึกษาวัฒนธรรมย่อยที่สนใจเรื่อง วัฒนธรรมวัยรุ่น นั่นคือผลงานในช่วงปี 1979 ของ Hebdige (1979 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557) ได้มุ่งให้ความสำคัญกับการวิเคราะห์ความหมายที่อยู่ในตัวบท (Text) ตามแบบโครงสร้างนิยมจากสิ่งที่วัยรุ่นแสดงออก เช่น เสื้อผ้า การใช้สิ่งของ เป็นต้น อีกทั้งยังได้วิเคราะห์จากการเชื่อมโยงกันระหว่างตัวบทกับความเป็นจริงทางสังคมในแง่การของการผลิต การแบ่งเวลาในการทำงานและเวลาว่างประจำวัน จนสามารถระบุภาพของวัยรุ่นจากสายตาสังคมได้ ดังนี้ ภาพของวัยรุ่นในช่วงยุค 1960 ที่ชอบสร้างความเดือดร้อน (Trouble Makers) ณ ขณะนั้นเป็นช่วงเวลาที่นักศึกษาทำการปฏิวัติด้วยการแสดงดนตรีเนื่องจากความต้องการหาคำตอบ และความหมายให้ชีวิต เช่น ขบวนการฮิปปี้ (Hippy) ในอเมริกา การจัดคอนเสิร์ตเพื่อประท้วงการเกิดสงครามและภาวะทางการเมือง หรือการยึดมหาวิทยาลัยที่เกิดขึ้นในยุโรป เป็นต้น จึงทำให้วัยรุ่นในสายตาของ

สังคมเป็นพวกแต่งตัวแปลกๆ ออกบ้างๆ บอๆ ที่มามั่วสุมกันตามริมถนนแล้วมาตีกัน และ สาเหตุนี้เองที่ทำให้สังคมติดภาพวัยรุ่นที่เป็นพวกก่อความวุ่นวายในแบบลักษณะนี้เรื่อยมา อีกรูปแบบหนึ่งของภาพวัยรุ่นในสายตาซึ่งเปลี่ยนไปจากภาพของวัยรุ่นในแบบแรกจากการนำเสนอของสื่อประเภท Musical Movie คือ ภาพของวัยรุ่นที่เป็นพวกรักสนุก (Fun Lover) ซึ่งเริ่มมีบทบาทและความเกี่ยวข้องกับการเมืองน้อยลง แต่หันมาสนใจเรื่องความรักที่มีความสดใสและไม่ได้เป็นอันตรายแทน

วัฒนธรรมของวัยรุ่นมักถูกแสดงออกมาในรูปแบบของการต่อสู้ด้วยระบบสัญลักษณ์ของวัยรุ่นกับ ผู้ใหญ่ ซึ่งผู้ใหญ่จะเป็นฝ่ายที่มีสิทธิในการกำหนดวัฒนธรรมหลักในส่วนที่เกี่ยวข้องกับชีวิตของวัยรุ่นได้ว่า บุคคลในช่วงวัยรุ่นควรจะประพฤติปฏิบัติตนอย่างไร แต่การสนองตอบของวัยรุ่นต่อสิ่งที่เป็นวัฒนธรรมที่ผู้ใหญ่ตั้งไว้นั้นกลับแสดงสัญลักษณ์เพื่อสื่อความหมายในเชิงต่อต้านที่เป็นการท้าทายอำนาจที่ต้องการเสนอรูปแบบตัวตนที่เป็นอัตลักษณ์ตามแบบของตัวเองให้สังคมรับรู้ และการปฏิบัติที่แสดง ถึงการต่อต้านดังกล่าว คือ กระบวนการตัดปะ (Cut and Mix Process) ตามหลักแนวทางการคิดในรูปแบบของสังคมหลังสมัยใหม่ที่หยิบนำเอาสิ่งที่มีอยู่ตามวัฒนธรรมหลักแบบเดิมที่เคยมีอยู่มาพลิกแพลงและดัดแปลงให้ออกมาเพื่อสื่อความหมายได้ถึงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นของตนเอง เช่น การใส่กางเกงตัวหลวมใหญ่ที่เกือบหลุด เป็นต้น ยังมีนักคิดอีกท่านในสายวัฒนธรรมศึกษาที่สนใจเรื่องวัฒนธรรมของวัยรุ่น นั่นคือ Willis (1990 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557) ที่มีจุดวิเคราะห์ต่างกับเฮบดิจ ในขณะที่เฮบดิจสนใจวิเคราะห์ด้วบตามโครงสร้างนิยม แต่วิลลิสกลับสนใจวิเคราะห์วัฒนธรรมที่คนกำลังมีชีวิตอยู่ (Lived Culture) ตามแนวคิดวัฒนธรรมนิยม เขาได้ตั้งข้อสังเกตเพื่อหาคำตอบจากการมุ่งประเด็นไปที่วัยรุ่นที่อยู่ในรูปที่เสียเปรียบต่อสังคม ซึ่งเขาใช้หลักยึดถือตามแนวคิดวัฒนธรรมศึกษาที่เชื่อว่าไม่มีวัฒนธรรมใดในสังคมที่สูงหรือต่ำไปกว่าวัฒนธรรมใด แต่จะมีแค่เพียงวัฒนธรรมทั้งหมดที่เกิดขึ้นนั้นเป็นวัฒนธรรมของใครเท่านั้น โดยเกณฑ์ที่เขานำมาใช้กับการศึกษากับวัฒนธรรมของวัยรุ่น คือ รสนิยมและอุปนิสัย (Taste & Habits) ด้านการบริโภคในชีวิตประจำวันของวัยรุ่น และผลที่ออกมาจากการใช้วิธีการวิจัยที่เข้าไปใช้ชีวิตคลุกคลีกับวัยรุ่น จึงทำให้เขาได้ข้อสรุปจากการรับรู้ความคิดของวัยรุ่นที่มีต่อสังคมว่า สถาบันหลักในสังคมที่เกี่ยวข้องกับชีวิตพวกเขาอย่างสถาบันครอบครัวหรือสถาบันโรงเรียนนั้นล้วนแล้วแต่เข้ามาควบคุมวิถีคิดและวิถีในการดำเนินของพวกเขาทั้งสิ้น ทั้งหมดนี้จึงทำให้วัยรุ่นทำการโต้ตอบด้วยการประกาศอิสรภาพที่ไม่ขอดำเนินไปตามกรอบ ของวัฒนธรรมหลักที่ผู้ใหญ่ต่างยึดเยียดมาให้ แต่วัยรุ่นกลับที่จะพลิกแพลงดัดแปลงกรอบยึดถือ เหล่านั้นเสียใหม่ หรือ

สรรหาสิ่งใหม่ที่จะนำมาผนวกรวมกับกรอบเดิมที่มีอยู่เพื่อให้ออกในรูปแบบที่เป็นวัฒนธรรมของตัวเอง “ดังนั้นวัยรุ่นจึงเป็นกลุ่มที่มีความรู้เท่าทัน สามารถแยกแยะและสามารถ ดัดแปลง/ต่อรองกับวัฒนธรรมหลักเพื่อการดำรงอยู่และการสืบทอดวัฒนธรรมย่อยของตนเอง” (กาญจนา แก้วเทพ, 2557, น. 524)

นอกจากนั้น กาญจนา แก้วเทพ (2557) ได้กล่าวต่อไปว่า ฮอลล์กับโคเฮนยังได้ศึกษาวัฒนธรรมวัยรุ่นในช่วงหลังสงครามโลกที่ 2 ที่ศึกษาจากการนำเสนอของสื่อและมุมมองทางวัฒนธรรมต่างๆ เช่น การแต่งกาย ดนตรี เป็นต้น ซึ่งแนวทางที่นำมาวิเคราะห์มีความเกี่ยวข้องกับแนวคิดการครอบงำและการต่อต้านการครอบงำทางวัฒนธรรม (Hegemony/Counter-Hegemony) ของกรัมซี โดยมาจากแนวคิดพื้นฐานที่ว่า “เวลาผู้ใหญ่เดินรำ เรียกว่า สวองาม เวลาวัยรุ่นเดินรำ กลับเรียกว่า บ้าคลั่ง เวลาผู้ใหญ่ฟังเพลง เรียกว่า มีสุนทรียะ แต่เวลาวัยรุ่นฟังเพลง กลับเรียกว่า ไร้รสนิยม เวลาผู้ใหญ่ซ่ากัน เรียกว่า ทำสงคราม เวลาวัยรุ่นตีกัน เรียกว่า ป่าเถื่อน” (กาญจนา แก้วเทพ, 2557, น. 525) จากข้อความดังกล่าวที่ปรากฏทำให้เห็นว่าการกระทำของผู้ใหญ่และวัยรุ่นไม่ได้ต่างกัน แต่สิ่งที่ต่างกัน นั่นคืออำนาจในการนิยามที่เป็นตัวสรุปยอดความคิดให้ว่าสิ่งที่ผู้ใหญ่ทำเป็นสิ่งที่ถูกต้องหรือ ดี และสิ่งที่วัยรุ่นทำเป็นสิ่งที่ผิดหรือไม่ดี ทำให้วัฒนธรรมของวัยรุ่นถูกรับรู้ในแง่ลบและเป็นปัญหาของ สังคม ฮอลล์และโคเฮนจึงสนใจศึกษาการประกอบสร้าง (Construction) รื้อถอน (Deconstruction) และสร้างใหม่ (Reconstruction) ของวัฒนธรรมวัยรุ่นต่ออำนาจที่เข้ามาครอบงำ โดยการศึกษาในครั้งนี้ได้ตั้งความมุ่งหมายในการศึกษาที่จะต้องตัดภาพของวัยรุ่นที่สังคมมองออกไป แล้วเริ่มศึกษาภาพของวัยรุ่นในช่วงหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ที่เปลี่ยนแปลงไปทำให้เกิดเป็นปรากฏการณ์ มุมมองวัยรุ่นในรูปแบบใหม่ขึ้นมา

Lukes (1974 อ้างถึงใน กาญจนา แก้วเทพ, 2557) ได้ให้ความหมายของคำว่า การครอบงำเอาไว้ว่า อำนาจที่จะนิยามตนเอง/ที่จะก่อรูปความต้องการของตนเอง ในขณะเดียวกัน การต่อต้าน การครอบงำ หมายถึงการปฏิเสธอำนาจที่ครอบงำ และผลจากการศึกษา คือ การเกิดอัตลักษณ์ที่เป็นสิ่งเฉพาะกลุ่มอย่างชัดเจนจากวัยรุ่น นั่นคือวัฒนธรรมการแต่งกายและการฟังเพลง ความเจริญทางเทคโนโลยีทำให้วัยรุ่นมีเวลาว่างมากขึ้น เกิดเป็นอุตสาหกรรมแฟชั่นใหม่ๆ ขึ้นมามากมาย เกิดวัฒนธรรมการเลียนแบบบุคคลที่มีชื่อเสียงทางวิทยุและโทรทัศน์จากการนำเสนอของอุตสาหกรรม สื่อมวลชน เช่น เอลวิส เพรสลีย์ หรือ The Beatles เป็นต้น โคเฮนได้วิเคราะห์ว่าการต่อสู้ของวัฒนธรรมวัยรุ่นนั้นสามารถทำได้หลายวิธี ซึ่งได้แก่ การต่อต้าน

(Resistance) การต่อรอง (Negotiation) และการยอมรับเพียงแค่ว่าบางส่วน (Accommodation) จึงทำให้เกิด สไตล์ (Style) โดยบราวน์ (Brake อ้างถึงใน สวาริตา สวัสดิ์คำจอร์, 2549) ได้กล่าวถึงสิ่งนี้ในเชิงว่า เป็นรูปแบบของวัฒนธรรมย่อยหนึ่งๆ ที่มีการใช้สัญญาณในแบบหนึ่งๆ โดยรูปแบบหนึ่งๆ ของวัฒนธรรมย่อยนั้นจำเป็นต้องมีลักษณะทั้ง 3 ดังนี้

- 1) ภาพลักษณ์ หมายถึงลักษณะที่ปรากฏภาพที่สามารถสัมผัสและรับรู้ได้ เช่น การแต่งกาย ทรงผม ข้าวของและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ เป็นต้น
- 2) กิริยาท่าทางที่แสดงออก เช่น การเดิน การนั่ง เป็นต้น
- 3) ภาษาที่ใช้กันเฉพาะกลุ่ม เช่น คำแสลง คำศัพท์พิเศษที่คิดหรือดัดแปลงขึ้นใหม่ หรือมี วิธีการพูดในแบบเฉพาะ เป็นต้น

กาญจนา แก้วเทพ (2557) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ความหมายเบื้องหลังของการแสดงออกถึงลักษณะทั้ง 3 ที่จะทำให้เกิดเป็นรูปแบบของวัฒนธรรมย่อยหนึ่งๆ นั้น จะต้องมีความโดดเด่นและแตกต่างไปจากบรรทัดฐานและค่านิยมของวัฒนธรรมหลักและวัฒนธรรมย่อยอื่นๆ ในสังคมด้วย

ทิพย์ธิดา เกษะนันท์ (2541) กับงานวิจัยเรื่อง อัตลักษณ์ของวัยรุ่นและการใช้สื่อคาราโอเกะ ซึ่งได้ศึกษาถึงลักษณะการใช้สื่อคาราโอเกะของกลุ่มวัยรุ่นจากการมองตัวเอง และมองสถานการณ์การใช้สื่อคาราโอเกะที่เกิดขึ้นตรงหน้า เพื่อหาคำตอบในมุมมองด้านทัศนคติและการปฏิบัติว่าเป็นไปตาม บรรทัดฐานทางสังคมหรือไม่ อย่างไร รวมถึงศึกษาความสัมพันธ์ของการใช้สื่อคาราโอเกะกับอัตลักษณ์ของวัยรุ่นทั้งในตัวบุคคลและของกลุ่มในด้านการรักษา การตอกย้ำ หรือการเปลี่ยนแปลง เนื่องจากสื่อคาราโอเกะเป็นสื่อที่ทำให้คนมาอยู่ร่วมกัน และเป็นสื่อที่ทำให้ผู้ใช้แต่ละคนสามารถมีบทบาทได้ทั้งผู้แสดงและผู้ฟัง จึงทำให้ผู้ใช้ได้ทั้งแสดงอัตลักษณ์ความเป็นตนเองออกมา รวมถึงได้รับรู้อัตลักษณ์ของผู้ใช้คนอื่นๆ ไปด้วย วิธีการเก็บข้อมูลของการทำวิจัยนี้คือ การสัมภาษณ์เชิงลึกกับกลุ่มวัยรุ่นมัธยมปลายจำนวน 3 กลุ่ม จำนวน 16 คน ที่มีอายุระหว่าง 18-25 ปี ทั้งเพศชายและหญิงในเขตกรุงเทพมหานครและปริมณฑล โดยกำหนดลักษณะของกลุ่มตัวอย่างเอาไว้ว่า จะต้องเป็นกลุ่มทางสังคมขนาดเล็กที่มีการติดต่อกันอย่างต่อเนื่อง รวมถึงสมาชิกภายในกลุ่มยังต้องมีพฤติกรรมการใช้สื่อคาราโอเกะอย่างสม่ำเสมอด้วย และวิธีการวิจัยอีกวิธีหนึ่งคือ การสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วมจากแต่ละกลุ่มที่ทำการสัมภาษณ์เชิงลึก จำนวนกลุ่มละ 3 ครั้ง ขณะที่มีการใช้สื่อคาราโอเกะร่วมด้วย และทฤษฎีที่ นำมาใช้วิเคราะห์คือ แนวคิดเรื่องวัยรุ่นอัตลักษณ์ เพื่อแสวงหาคำตอบเกี่ยวกับอัตลักษณ์ความเป็น วัยรุ่นในกลุ่มที่ตนสังกัดอยู่ โดยผลที่

ออกมาสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้ง 3 กลุ่มต่างได้ใช้สื่อคาราโอเกะในการรักษาและตอกย้ำอัตลักษณ์ของบุคคลและของกลุ่มในประเด็นต่างๆเอาไว้ทั้งสิ้น นั่นคืออัตลักษณ์ด้านภูมิปัญญา อัตลักษณ์ด้านชนชั้นทางสังคมและฐานะทางเศรษฐกิจ และอัตลักษณ์ทางเพศ รัตนา หาญสวัสดิ์ (2551) กับงานวิจัยเรื่อง ศิลปะกราฟฟิติ: พื้นที่และการสร้างความเป็นชายของวัยรุ่นใน กรุงเทพมหานคร ได้ศึกษาถึงการเข้าร่วมใช้พื้นที่สาธารณะในการแสดงผลงานศิลปะ กราฟฟิติ รวมถึงความหมายจากการสร้างงานศิลปะเหล่านั้นตามพื้นที่ที่ใช้จากศิลปิน กราฟฟิติในแง่มุมมองของการแสดงออกทางด้านอัตลักษณ์ความเป็นชายของวัยรุ่น เนื่องจากงานศิลปะกราฟฟิติถือเป็นศิลปะที่มีลักษณะสอดคล้องกับแนวคิดตามยุคหลังสังคมนิยมใหม่ที่มีความเป็นตัวของตัวเอง และเลือกที่จะไม่ยอมยึดติดอยู่กับกรอบงานศิลปะแบบเดิมๆ ทั้งจากตัวงานศิลปะและสถานที่แสดงผลงานโดยศิลปินกราฟฟิติที่เป็นกลุ่มวัยรุ่นเพศชายที่มักจะได้รับ การตีความจากสังคมว่าเป็นพวกมีอบอน ชอบทำลายทรัพย์สินสาธารณะให้สกปรก และแสดงพฤติกรรมที่ไม่เป็นไปตามอำนาจของกรอบ กฎระเบียบทางสังคมอยู่ กลุ่มศิลปินกราฟฟิติที่เป็นวัยรุ่นเพศชายเหล่านี้จึงถูกทำให้กลายเป็นกลุ่มคนที่ไม่ได้รับการยอมรับและถูกกีดกันจากสังคม อันเนื่องมาจากความคิดที่มีอคติจากการจำกัดการใช้ พื้นที่ของคนในสังคมนั้นเอง วิธีการเก็บข้อมูลของงานวิจัยนี้ได้ใช้วิธีการวิเคราะห์จากการรวบรวมเอกสารต่างๆ หลากหลายประเภท เช่น นิตยสารที่มีบทสัมภาษณ์ของศิลปินกราฟฟิติ หรืองานวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้อง เป็นต้น และยังใช้วิธีการสังเกตการณ์อย่างมีส่วนร่วม ณ สถานที่ที่ศิลปินได้แสดงผลงานศิลปะกราฟฟิติเอาไว้ รวมไปถึงวิธีการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์ศิลปินกราฟฟิติจำนวน 19 คนจาก จำนวนกลุ่มทั้งหมด 10 กลุ่ม และได้ใช้ทฤษฎีเรื่อง พื้นที่สาธารณะที่มีความเกี่ยวข้องกับประเด็น เรื่องอัตลักษณ์เข้ามา ทำการวิเคราะห์ถึงการในพื้นที่เพื่อการแสดงผลงานกราฟฟิติที่สามารถบ่งบอกถึง ความเป็นวัยรุ่นเพศชายในฐานะอัตลักษณ์ศิลปินกราฟฟิติได้

โดยผลที่ออกมาจากการใช้พื้นที่สาธารณะเป็นสถานที่แสดงผลงานของตน เช่น ตามป้ายรถเมล์ สะพานลอย กำแพงของร้านค้าต่างๆ เป็นต้น เป็นการแสดงถึงการท้าทายอำนาจของสังคมที่อาจมองดูเหมือนเป็นการสร้างปัญหาให้สังคม แต่แท้จริงแล้วกลับไม่ได้เป็นการสร้างภาระให้สังคมอย่างที่สังคมเข้าใจเช่นนั้นเรื่อยมา อีกทั้งการแสดงผลงานกราฟฟิตียังก่อให้เกิดการรวมตัวกันของกลุ่มคนที่มีอัตลักษณ์ของความเป็นศิลปินกราฟฟิติในช่วงวัยรุ่นผู้ชายเข้าไว้ด้วยกันเพื่อเป็นการรักษาอัตลักษณ์ที่มีร่วมกันไว้ และสุดท้ายคือ การชี้ให้เห็นแนวทางการปรับความคิดของสังคมที่มีต่อกลุ่มวัยรุ่นเพศชายศิลปินกราฟฟิติที่มุ่งหมายให้พยายามคิดอย่างเชื่อมโยงและสัมพันธ์

กับผลงานศิลปะกราฟฟิตี้ที่พวกเขาสร้างสรรค์ขึ้นมาด้วยใจที่เปิดกว้าง และไม่ยึดติดอยู่แค่การจำกัดความหมายของผลงานที่นับว่าเป็นศิลปะจากการที่มีผลงานแสดงอยู่ในพื้นที่หรือสถานที่ใดสถานที่หนึ่งที่ถูกจัดขึ้นมาแต่เพียงเท่านั้น เพราะสิ่งนั้นถือเป็นการตีค่าความเป็นศิลปะจากมุมมองหลักแค่เพียงแง่มุมมองเดียวของสังคมส่วนใหญ่ แต่ในสังคมโดยรวมทั้งหมดยังมี มุมมองอื่นที่เป็นมุมมองย่อยซึ่งรอที่จะให้สังคมตีค่าและนับรวมมุมมองย่อยๆ เหล่านั้นเข้าเป็นส่วนหนึ่งของการอยู่ร่วมในสังคมด้วยเช่นกัน ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยจะนำแนวคิดเรื่องอัตลักษณ์มาใช้ในการวิเคราะห์อัตลักษณ์ความเป็นตัวตนของวัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปไทยที่ใช้ภาษาถิ่น เพื่อทำให้ทราบถึงการแสดงออกทางวัฒนธรรมของวัยรุ่นที่ปรากฏในเนื้อเพลงว่าวัยรุ่นมีอัตลักษณ์ในแบบของตนเองที่ต้องการสื่อสารให้สังคมรับรู้อย่างไร โดยจะวิเคราะห์ลักษณะทางความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นทั้งในด้านมุมมองการใช้ชีวิต และมุมมองความรัก

2.2 แนวคิดเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่น (Adolescent Psychology)

2.2.1 การศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น

ความหมายของวัยรุ่น

มีผู้ให้ความรู้เกี่ยวกับ “วัยรุ่น” ไว้หลายท่านดังนี้ Hurlock (1949 อ้างถึงใน Moo Muu, 2012) กล่าวถึงวัยรุ่น เป็นระยะที่สำคัญที่สุดเกี่ยวกับการพัฒนาในด้านร่างกายและจิตใจ เป็นช่วงเวลาของการเจริญงอกงามและการเปลี่ยนแปลงในทุกๆ ด้าน คือ ร่างกาย สติปัญญา อารมณ์ และสังคม เป็นช่วงเวลาที่รับสิ่งใหม่ๆ ทั้งทางด้านประสบการณ์ ความรับผิดชอบ ความสัมพันธ์กับเพื่อนและผู้ใหญ่ ความเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วมักจะก่อให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับการปรับตัว การเปลี่ยนแปลงจากวัยรุ่นไปสู่ผู้ใหญ่ในระยะแรก จึงดูเหมือนว่าปัญหาต่างๆ เกิดขึ้นพร้อมกันในตัวเด็ก เด็ก วัยรุ่นจึงไม่สามารถปรับตัวให้ทันต่อปัญหาเหล่านั้น

สุพัตรา สุภาพ (2525, น. 42) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมวัยรุ่น ว่าเป็นวัยที่เริ่มแตกเนื้อหนุ่มสาว (Puberty) จนกระทั่งบรรลุนิติภาวะ ซึ่งมีผลกระทบกระเทือนต่อความเจริญด้านอื่นๆ ด้วย เช่น มีการแปรปรวนทางอารมณ์ เป็นเหตุหนึ่งที่ทำให้มีพฤติกรรมแปลกๆ เช่น รัก ซอบอะไร ก็รักจนหลงชอบจนคลั่ง ที่เป็นเช่นนี้ เพราะมีอารมณ์อ่อนไหวง่าย ถ้าผิดหวังหรือไม่ได้ตั้งใจจะเสียใจมาก หรือมีเรื่องกระทบกระเทือนเล็กน้อยก็จะหนีออกจากบ้าน บางรายถึงกับแสดงความอาฆาตพยาบาทหรือ

ได้ตอบอย่างรุนแรง ถึงขนาดยกพวกตีกัน ซึ่งบางครั้งผู้ใหญ่ไม่เข้าใจ ทำให้เกิดปัญหาในการมีความสัมพันธ์ต่อกัน

วัยรุ่นคือบุคคลในช่วงวัยที่ร่างกายและลักษณะทางความคิด อารมณ์ความรู้สึก และจิตใจ เริ่มมีการเปลี่ยนแปลงไปในทิศทางที่โตและเป็นผู้ใหญ่มากขึ้น ซึ่งวัยรุ่นถือเป็นช่วงวัยที่มีการเปลี่ยนแปลงผ่านจากช่วงวัยเด็กไปสู่วัยเจริญพันธุ์ โดยผู้ชายและผู้หญิงจะมีสภาพการเปลี่ยนแปลงทางร่างกายที่แตกต่างกัน เช่น ผู้ชายจะเริ่มมีหนวด ตัวสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว เสียงแตกห้าว ผู้หญิงจะเริ่มมีหน้าอก มีประจำเดือน เป็นต้น (กุลยา ตันติผลลาชีวะ, 2553) ส่วนลักษณะทางความคิด อารมณ์ความรู้สึก และ จิตใจที่เปลี่ยนแปลงไปนั้นหมายถึงลักษณะทางความคิดที่เริ่มมีกระบวนการ มีการจัดลำดับทางความคิด หรือมีความสามารถที่จะคิดได้อย่างเป็นเหตุเป็นผลมากขึ้น รวมถึงลักษณะทางอารมณ์ที่แปรปรวนหรือหงุดหงิดได้โดยง่าย และสภาพทางจิตใจที่เริ่มให้ความสนใจเพื่อนมากกว่าพ่อแม่ ต้องการเข้าสังคมที่มีแต่คนในช่วงวัยเดียวกัน รวมถึงต้องการอิสระ และต้องการที่จะเป็นตัวของตัวเอง มากขึ้น ซึ่งลักษณะดังกล่าวสามารถเป็นสิ่งที่แสดงและบ่งบอกได้อย่างชัดเจนว่าเด็กได้เริ่มเข้าสู่ช่วงวัย ที่เป็นวัยรุ่นอย่างสมบูรณ์ โดยรายละเอียดของลักษณะทางด้านความคิด อารมณ์ และจิตใจของวัยรุ่นมีดังต่อไปนี้

ธันวรุจน์ บุรณสุขสกุล (2559) ได้กล่าวถึงการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจที่สำคัญของวัยรุ่น อยู่หลายประการ มีดังนี้

- 1) เอกลักษณะเฉพาะตน กล่าวคือวัยรุ่นชอบที่จะทำในสิ่งที่ตนสนใจและถนัด ซึ่งต่อไปอาจจะสามารถพัฒนากลายเป็นจุดเด่นเฉพาะตนได้
- 2) การยอมรับจากผู้อื่น กล่าวคือวัยรุ่นเป็นวัยที่พิถีพิถันที่จะได้รับความสนใจและการยอมรับจากผู้อื่นโดยเฉพาะกับกลุ่มเพื่อนรวมถึงบุคคลในสังคมทั่วไป ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ต้องการให้ตนเองกลายเป็นคนสำคัญของสังคมที่สังกัดอยู่ ในส่วนนี้ ปราณี รามสูตร (2528) ได้กล่าวเสริมต่อไปในทิศทางเดียวกันว่า การกระทำของวัยรุ่นที่ทำให้ตนได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มคนที่ตนให้ความสำคัญนั้น มักเป็นการกระทำตามกระแสนิยมของสังคมที่มีอยู่ โดยการกระทำดังกล่าวจะถูกแสดงออกผ่านรูปแบบการแต่งตัวหรือการใช้ภาษาพูด ซึ่งความคิดของวัยรุ่นต่อการแสดงการกระทำดังกล่าวนี้จะไม่ได้รับการใส่ใจถึงความถูกต้องหรือความรู้สึกของผู้ใหญ่มากนัก
- 3) อารมณ์และการควบคุมตนเอง วัยรุ่นเป็นวัยที่อารมณ์เปลี่ยนแปลงได้ง่าย บางครั้งจึงส่งผลทำให้วัยรุ่นเกิดความเครียด โกรธ หงุดหงิด หรือมีอาการซึมเศร้าได้ง่าย

4) แรงจูงใจ วิทยุรุ่นเป็นวัยที่ต้องการแรงจูงใจสูงจึงจะสามารถทำให้วิทยุรุ่นประสบความสำเร็จ ซึ่ง วิทยุรุ่นต้องการแรงจูงใจที่ตนสามารถได้รับโดยทันที รวมถึงต้องเป็นแรงจูงใจที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆ เพราะวิทยุรุ่นเป็นวัยที่เบื่อง่าย เช่น หากแรงจูงใจของกิจกรรมที่ต้องการให้วิทยุรุ่นร่วมทำนั้นเป็นรางวัลเดิมที่ไม่เคยเปลี่ยนแปลง รางวัลนั้นจะไม่สามารถเป็นแรงจูงใจที่ทำให้วิทยุรุ่นเกิดความสนใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมได้อีก เป็นต้น นอกจากนี้ปัจจัยแรงจูงใจแล้ว ชัยนาถ นาคนุปผา (2515) ยังได้กล่าวถึงปัจจัย ทางด้านลักษณะนิสัยที่มาจากอารมณ์แห่งความทะเยอทะยานของวิทยุรุ่นที่ต้องการเอาชนะด้วย เพราะ เมื่อวิทยุรุ่นมีความทะเยอทะยานและมุ่งมั่นที่จะทำให้สำเร็จแล้ว วิทยุรุ่นจะมีสมาธิและมุ่งมั่นตั้งใจที่ต่อสู้ กับอุปสรรคต่างๆ โดยที่ไม่กลัวสิ่งใดเพื่อให้ตนได้ในสิ่งที่ต้องการ

5) พฤติกรรมที่ชอบลองเสี่ยง วิทยุรุ่นชอบความท้าทาย และชอบมีพฤติกรรมใจกล้า บ้าปิ่นที่จะลองเสี่ยงทำสิ่งต่างๆ ไปด้วยความคึกคะนองตามวัย อีกทั้งวิทยุรุ่นยังชอบที่จะทดลองและเรียนรู้ด้วยตนเองอีกด้วย เช่น เมื่อวิทยุรุ่นเห็นผู้ใหญ่ดื่มสุราแล้วเกิดความสงสัยว่ารสชาติเป็นอย่างไร วิทยุรุ่นจะเกิดพฤติกรรมการดื่มสุราตาม เป็นต้น นอกจากนี้แล้วเทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ ยังอาจเป็นโอกาสทำให้วิทยุรุ่นเกิดการทดลองเสี่ยงทำได้มากยิ่งขึ้น เพราะเทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ ได้ถูกใช้เป็นเครื่องมือเพื่อเป็นสื่อในการนำเสนอเรื่องราวมากมายที่ทำให้วิทยุรุ่นได้รับรู้และเกิดความอยากรู้อยากเห็น และสุดท้ายอาจเป็นผลทำให้วิทยุรุ่นเกิดพฤติกรรมลองเสี่ยงที่จะทำตามไปโดยขาดการยั้งคิดจนก่อให้เกิดผลเสียตามมา

นอกจากนั้นแล้ว สุริยเดว ทรีปาตี (2554) ยังได้กล่าวถึงลักษณะทางความคิดและจิตใจของวิทยุรุ่นในประเด็นอื่น ดังจะกล่าวต่อไปนี้

ความถูกต้องและจริยธรรม หมายถึงลักษณะทางความคิดของวิทยุรุ่นที่มักถือเรื่องความถูกต้อง และความยุติธรรมเป็นใหญ่ นั่นคือการแสดงออกทางความคิดในเชิงอุดมคติที่เป็นไปตามหลักการในแบบที่ตนเชื่อมั่น โดย ชัยนาถ นาคนุปผา (2515) ได้กล่าวเพิ่มเติมว่า ความเชื่อมั่นของวิทยุรุ่นมักเป็นความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้า อันหมายถึงหากวิทยุรุ่นปักใจเชื่อสิ่งใดแล้ว วิทยุรุ่นจะเชื่ออย่างจริงจัง ดังนั้น จึงส่งผลทำให้วิทยุรุ่นชอบแสดงความคิดและพฤติกรรมไปตามหลักการที่ตนเองเห็นชอบ เช่น การวิพากษ์วิจารณ์โดยตรง การเถียงและการแสดงความคิดเห็นถึงบางสิ่งที่ตนเห็นว่าไม่ถูกต้อง เป็นต้น

ซึ่ง นงพงา ลิ้มสุวรรณ (2545) ได้กล่าวเพิ่มเติมจากการนำเสนอตัวอย่างที่ทำให้สามารถเห็นความกระจ่างชัดของความคิดทางด้านความถูกต้องและจริยธรรมของวัยรุ่นจากการแสดงออกที่ต้องการให้สังคมเกิดความชอบธรรม เช่น เหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 หรือเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2519 ที่วัยรุ่นได้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการขับเคลื่อนทางสังคมที่มีบทบาทเป็นอย่างมาก เป็นต้น ความตื่นตัว ความท้าทาย และความต้องการหาประสบการณ์ที่แปลกใหม่ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่ไม่ชอบความซ้ำซากจำเจ ดังนั้นจึงเป็นผลทำให้วัยรุ่นมักสร้างความตื่นตัวให้ชีวิตด้วยการแสดงพฤติกรรมที่ผิดแผกและไม่เป็นไปตามกฎเกณฑ์หรือกติกาต่างๆ ที่มี

ปราณี รามสูต (2528) ได้กล่าวถึงใน ทิศทางที่ส่งเสริมกันว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการกีดกันไม่ให้ผู้ใหญ่เข้ามายุ่งเกี่ยวกับเรื่องส่วนตัวของตน ซึ่งหมายถึงความต้องการที่จะทำตัวแบบผู้ใหญ่ เช่น มีเงินเดือนที่ตนสามารถจัดสรรค่าใช้จ่ายเองได้ หรือหากนึกต้องการทำอะไรหรือไปที่ใด เวลาใด ย่อมสามารถที่จะทำและไปได้อย่างลำพังโดยไม่ต้องขออนุญาตพ่อแม่อีกต่อไป เป็นต้น ทั้งหมดนี้เป็นการแสดงออกที่ทำให้เข้าใจได้ว่า วัยรุ่นเริ่มต้องการที่จะอยู่ห่างจากความคิดและการดูแลของพ่อแม่มากขึ้น ซึ่งวัยรุ่นต้องการให้ผู้ใหญ่เน้นรักษาระยะห่างกับตัววัยรุ่นเองด้วยเช่นกัน นั่นคือผู้ใหญ่ต้องไม่ก้าวท้าว วิชาทศวิจารย์ ผู้วิจัย และตามติดชีวิตส่วนตัวของวัยรุ่นจนมากเกินไป เพื่อให้วัยรุ่นจะได้มีพื้นที่และเวลาส่วนตัวที่เป็นของตัวเองได้อย่างแท้จริง สุดท้าย ชมรมจิตแพทย์เด็กและวัยรุ่นแห่งประเทศไทย (ม.ป.ป. อ้างถึงใน ปราณี รามสูต, 2528) ได้กล่าวถึงลักษณะของวัยรุ่นในประเด็นนี้เพิ่มเติมว่า หากผู้ใหญ่ไม่เข้าใจหรือไม่สามารถวางตัวได้ตรงกับสภาพลักษณะที่วัยรุ่นเป็นแล้ว จะยิ่งเป็นผลทำให้วัยรุ่นเกิดการต่อต้านอย่างชัดเจนได้มากยิ่งขึ้น และในจุดนี้เองที่มีความสอดคล้องกับพฤติกรรมก่อกวนที่อยู่วัยรุ่นของผู้ใหญ่ในทิศทางที่ไม่ถูกต้อง ซึ่งมีดังต่อไปนี้

ศรีประภา ชัยสินธพ (2557) ได้กล่าวถึงพฤติกรรมของพ่อแม่ที่ชอบมองว่าลูกของตนยังเป็นเด็กอยู่ตลอดเวลา จึงทำให้พ่อแม่ชอบบังคับและวุ่นวายกับชีวิตของลูกทุกอย่าง ซึ่งส่งผลทำให้วัยรุ่นต้องการที่จะหลุดพ้นจากสภาพความเป็นเด็กที่ถูกบังคับไปสู่ผู้ใหญ่ที่มีอิสระภาพ แต่อีกใจหนึ่งของวัยรุ่นยังคงมีส่วนที่ต้องการความรักและการดูแลเอาใจใส่ของผู้ใหญ่ที่เป็นพ่อแม่อยู่ ความขัดแย้งภายในใจนี้เองจึงเป็นผลทำให้วัยรุ่นแสดงออกถึงพฤติกรรมต่อความคิดดังกล่าวในเชิงการโต้เถียงต่อคำสั่งและข้อบังคับของผู้ใหญ่ รวมถึงเพิกเฉยต่อคำสั่งของพ่อแม่แค่เพียงในประเด็นเรื่องเล็กน้อยที่วัยรุ่นเห็นว่าผู้ใหญ่ได้เข้ามาท้าวท้วงในชีวิตส่วนตัวของตนมากเกินไปเท่านั้น เช่น

การแต่งกาย เป็นต้น และหากพ่อแม่มีพฤติกรรมที่บังคับลูกมากเกินไป จะยิ่งส่งผลทำให้ลูกยิ่งมีความเครียดและยิ่งเกิดแรงต่อต้านที่เพิ่มมากขึ้นได้ด้วย นอกจากนี้ประเด็นข้างต้นแล้ว คำว่า วังษาโชติปิณฑทอง ยังได้กล่าวถึงพฤติกรรมการเลี้ยงดูที่ไม่ถูกต้องของผู้ใหญ่อีกประการหนึ่ง นั่นคือ พ่อแม่ที่ชอบปูทางวางอนาคตให้กับลูกโดยที่ไม่ถามความ สัมครใจ รวมถึงไม่สนใจความต้องการของลูก เช่น บังคับให้ลูกเลือกเรียนแพทย์ เพราะเป็นอาชีพที่มั่นคงและเป็นอาชีพที่มีแต่คนนับหน้าถือตา พ่อแม่สามารถฝากอนาคตไว้กับลูกได้เมื่อยามแก่เฒ่า เป็นต้น ซึ่งลักษณะพฤติกรรม การเลี้ยงลูกเช่นนี้ได้กลายเป็นค่านิยมของพ่อแม่ในทุกยุคทุกสมัย จนทำให้บางครั้งพ่อแม่ไม่ได้นึกถึงว่าการกระทำเช่นนี้เป็นการยึดเยียดให้ลูกเติบโตไปในทิศทางที่พ่อแม่ต้องการให้เป็น และอาจถือได้ว่าพฤติกรรมการเลี้ยงลูกดังกล่าวเป็นการทำร้ายลูกทางอ้อมโดยที่พ่อแม่ไม่รู้ตัว เพราะเป็นการกระทำที่ทำร้ายลูกจากความหวังดีซึ่งความหวังดีนี้ได้กลายเป็นจุดบอดที่ทำให้พ่อแม่ไม่เห็นข้อเสียจากการที่ตนมีความประสงค์จะมอบสิ่งที่ดีที่สุดให้แก่ลูก ส่วนแนวทางที่ถูกต้องเกี่ยวกับประเด็นนี้คือ พ่อแม่ต้องคอยช่วยสังเกตลูกตั้งแต่วัยเด็ก รวมถึงช่วยผลักดันศักยภาพภายในตัวลูกที่มีอยู่ให้ เป็นไปตามภาพตัวตนในแบบที่ลูกชอบ เพื่อที่ลูกจะได้สามารถค้นพบความต้องการของตัวเองได้ ตั้งแต่เริ่มต้นโดยที่จะได้ไม่ต้องเสียเวลาไปกับความฝันที่พ่อแม่ยึดเยียดให้ลูกทั้งที่ลูกไม่เต็มใจ นอกจากการสังเกตในสิ่งที่ลูกชอบแล้ว พ่อแม่ยังต้องให้คำแนะนำในการให้ข้อมูล ทั้งด้านดีและไม่ดี เกี่ยวกับเส้นทางอาชีพต่างๆ ลูกจะได้รับรู้ถึงลักษณะของอาชีพนั้นได้อย่างครบถ้วน จากมุมมองที่หลากหลาย และสามารถเก็บรวบรวมข้อมูลให้มากที่สุดเพื่อใช้ในการประกอบการ ตัดสินใจในการเลือกอาชีพต่อไป สุดท้าย คำว่า โชติปิณฑทอง ได้กล่าวเพิ่มเติมเพื่อเป็นข้อคิดให้พ่อแม่เกี่ยวกับการเลี้ยงดูลูกในประเด็นนี้ไว้ในเชิงว่า หากพ่อแม่รักลูกอย่างใจจริง ควรสอนให้ลูกรู้จักคิดเป็น พ่อแม่มีหน้าที่แค่เพียงชี้แนะและให้ข้อมูลที่ถูกต้องแก่ลูก ไม่ใช่มีหน้าที่คิดและตัดสินใจให้แทน และหากเมื่อไรที่ถึงเวลาที่ลูกสามารถคิดเองได้เป็นด้วยตัวเอง เมื่อนั้นลูกจะสามารถคิดและตัดสินใจ เส้นทางอนาคตที่ดีและเหมาะสมที่สุด รวมถึงลูกจะสามารถใช้ชีวิตได้อย่างมีความสุขกับสิ่งที่ลูกได้เลือกด้วยตนเอง จากพฤติกรรมการเลี้ยงดูของผู้ใหญ่ที่ไม่ตรงกับลักษณะของลูกในช่วงที่เป็นวัยรุ่น ทำให้ บางครั้งพ่อแม่ไม่เข้าใจความคิดของลูกจนอาจทำให้เกิดเป็นความขัดแย้งตามมาได้

พิมพ์ชนก ศรเพชร (2559) ได้กล่าวถึงความคิดต่างๆ ของวัยรุ่นที่ต้องการให้พ่อแม่ได้รับรู้ และเข้าใจเกี่ยวกับความรู้สึกของวัยรุ่น รวมถึงหนทางการปฏิบัติตัวของผู้ใหญ่ที่ถูกต้องต่อความคิดดังกล่าวของลูกเอาไว้ดังนี้

วัยรุ่นต้องการให้ผู้ใหญ่เล็งเกี่ยวกับชีวิตของตน จุดนี้ทำให้พ่อแม่ต้องเริ่มตั้งสติ และถอยตัวเองให้ออกห่างจากชีวิตวัยรุ่นบ้าง ในขณะที่ลูกมีปัญหา พ่อแม่ต้องถามตนเองว่าปัญหาที่เกิดขึ้นนั้น พ่อแม่จำเป็นต้องยื่นมือเข้าไปจัดการให้วัยรุ่นหรือไม่ รวมถึงพ่อแม่ต้องมีความเชื่อใจในตัวลูกว่า ลูกสามารถที่จะคิดและแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง วัยรุ่นต้องการให้ผู้ใหญ่คิดถึงจิตใจของวัยรุ่นบ้าง พ่อแม่ต้องเข้าใจว่าช่วงวัยรุ่นเป็นช่วงที่มีการเปลี่ยนแปลงมากมาย เป็นช่วงเวลาที่วัยรุ่นต้องเริ่มพบเจอกับความกดดันต่างๆ มากมาย เช่น การบ้านที่ยากขึ้นและมีมากมาย ลักษณะทางร่างกายในด้านลบที่เกิดขึ้นอย่างผิวขึ้นหรือมีกลิ่นตัว ความกดดันต่างๆ จากกลุ่มเพื่อนทางสังคม หรือความรู้สึกต่างๆ จากความรักในช่วงวัยรุ่น เป็นต้น ดังนั้นพ่อแม่จึงต้องพยายามทำความเข้าใจในสิ่งใหม่ที่จะเกิดขึ้นอย่างมากมาเกี่ยวกับเด็กในช่วงวัยรุ่น รวมถึงต้องพยายามให้กำลังใจและช่วยเหลือลูกให้มากที่สุดยามที่ลูกต้องการ แม้วัยรุ่นจะกระทำผิดหลายอย่าง แต่วัยรุ่นไม่ต้องการให้ผู้ใหญ่ซ้ำเติมความผิดพลาดของตน จากความผิดพลาดของวัยรุ่นอาจทำให้ผู้ใหญ่หมดศรัทธาที่จะเชื่อใจวัยรุ่น ซึ่งสิ่งนั้นเป็นการกระทำที่ไม่ถูกต้อง ชีษณุ พันธุ์เจริญ และจันทิศา พฤกษานานนท์ (2554) ได้อธิบายถึงสิ่งที่ลูกต้องการว่า พ่อแม่ไม่ควรตอกย้ำถึงความผิดของลูกทั้งที่ลูกรู้อยู่แก่ใจให้ยิ่งรู้สึกเสียใจมากขึ้น แต่ในทางกลับกันพ่อแม่ควรเป็นที่ปรึกษาที่ตีรวมถึงให้กำลังใจ โอกาส และความไว้วางใจแก่ลูก เพื่อให้ลูกรู้สึกดีขึ้นและไม่คิดจะกระทำผิดซ้ำเติม อีกทั้งหากลูกประพฤติสิ่งที่ดีที่น่าชื่นชม พ่อแม่ควรที่จะชมเชยและเห็นค่าความสำคัญของการกระทำดีนั้นของลูกด้วย

วัยรุ่นไม่ต้องการให้ผู้ใหญ่เปรียบเทียบตนกับคนอื่น จุดนี้พ่อแม่ต้องเข้าใจว่าพรสวรรค์และความสามารถของคนนั้นแตกต่างกัน และสิ่งที่ทำให้ลูกเจ็บใจและเสียความรู้สึกที่สุดคือ การที่พ่อแม่ นำตนไปเปรียบเทียบกับลูกของคนอื่น วัยรุ่นต้องการให้พ่อแม่สนใจและทำอะไรเพื่อตนบ้าง สิ่งที่วัยรุ่นต้องการในบางครั้งเป็นเพียงแค่การกอดจากพ่อแม่ รวมถึงกำลังใจเล็กๆ น้อยๆ เพื่อให้วัยรุ่นสามารถรับรู้จากการแสดงออกของพ่อแม่ได้ว่า พ่อแม่รัก สนใจ และเข้าใจความรู้สึกของตนได้

จากเนื้อหาจากเรื่องจิตวิทยาวัยรุ่นดังกล่าวข้างต้นอาจทำให้พ่อแม่ต้องลองหยุดพฤติกรรมในแบบเดิมที่เคยทำ แล้วหันมาคิดไตร่ตรองอย่างถี่ถ้วนเกี่ยวกับธรรมชาติความเป็นวัยรุ่นให้มากขึ้น เพราะมีสิ่งหนึ่งที่ผู้ใหญ่อาจลืมคิดคำนึงถึงจากหลักการเลี้ยงดูลูกที่เป็นวัยรุ่น นั่นคือ วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการความรัก ความเข้าใจ การได้รับความสนใจ รวมถึงกำลังใจจากพ่อแม่มากที่สุด ดังนั้นพ่อแม่จึงควรลองเปิดใจที่จะหันหน้าเข้าหาลูกเพื่อรับฟังและพยายามทำความเข้าใจกับเด็กในช่วง

วัยรุ่นให้มาก ยิ่งขึ้น เพื่อที่จะได้ทำให้ผู้ใหญ่ที่เป็นพ่อแม่กับวัยรุ่นนั้นสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดี รวมถึงโอบอ้อม ความรักและความอบอุ่นในครอบครัวให้ดำเนินไปได้ในทิศทางที่ราบรื่นและมีความสุข และในงานวิจัยชิ้นนี้จะนำหลักการดังกล่าวทั้งหมดมาวิเคราะห์กับลักษณะอัตลักษณ์ ความเป็นวัยรุ่น

2.3 แนวคิดเกี่ยวกับมิวสิควีดีโอ

2.3.1 รูปแบบของมิวสิควีดีโอ

อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ (2544, น. 118-121) ก็ได้กล่าวถึงรูปแบบของมิวสิควีดีโอไว้ว่า รูปแบบของมิวสิควีดีโอจะประกอบด้วยองค์ประกอบหลักทางประสบการณ์ของผู้ฟัง คือ ทางกายภาพ (Physical) ทางอารมณ์ (Emotional) และทางระดับการจดจำ (Cognitive Levels) โดยรูปแบบมิวสิควีดีโอที่เห็นได้ จากการที่บริษัทเทปเพลงผลิตออกมามี 3 รูปแบบดังต่อไปนี้

1) มิวสิควีดีโอที่มีการแสดงเป็นหลัก (Performance) เป็นมิวสิควีดีโอที่มีโครงสร้างความสัมพันธ์ง่าย ๆ ไม่ซับซ้อน มักเป็นการนำเสนอภาพวงดนตรีแสดงดนตรีหรือนักร้องร้องเพลงอยู่บนเวที

2) ตัวละคร แม้ว่าโดยทั่วไปแล้ว ตัวละครที่ปรากฏในมิวสิควีดีโอ จะหมายรวมทั้ง ศิลปินหรือตัวละครหลัก, นักดนตรีหรือวงดนตรี, แดนเซอร์หรือคอรัส และผู้ชมคอนเสิร์ต ซึ่งต่างก็มีบทบาทการแสดงออกตามแต่สถานการณ์ที่ถูกกำหนดขึ้น แต่อย่างไรก็ตาม “ศิลปิน” ในฐานะที่เป็นตัวละครหลักนั้น มักได้รับการส่งเสริมภาพลักษณ์ภายใต้การสื่อหรือเสริมสร้างความหมายอย่างโดดเด่นที่สุดในที่นี้อาจสรุปได้ว่า เราอาจสื่อความหมายของ “สถานภาพและบทบาทเฉพาะ” ของศิลปินออกมาได้ใน 2 รูปแบบหลักๆ คือ สถานภาพและบทบาทเฉพาะของศิลปินในฐานะที่เป็นผู้ถูกกระทำจากความรัก (Passive) และสถานภาพและบทบาทเฉพาะของศิลปินในฐานะที่เป็นผู้ควบคุมชะตาชีวิตของตนเองไว้ได้ (Active) แต่ในมิวสิควีดีโอส่วนใหญ่มักจะถ่ายทอดภาพตัวแทนของสถานภาพและบทบาทของศิลปินออกมาในรูปแบบของ “ผู้ควบคุมชะตาชีวิตของตนเองไว้ได้” เป็นหลัก สะท้อนให้เห็นว่าผู้ผลิตมิวสิควีดีโอเจตนาที่จะสร้างสรรคภาพลักษณ์ “ความเป็นดารา” ของศิลปินส่วนใหญ่ให้เป็นผู้ที่มีบุคลิกภาพและความฉลาดเฉลียวทางสติปัญญา เพื่อให้กลุ่มเป้าหมายผู้รับสารได้รู้สึกชื่นชมและเข้าถึงความต้องการของกลุ่มเป้าหมายให้มากที่สุด

3) การเล่าเรื่อง ในภาพรวมแล้วมิวสิควีดีโอส่วนใหญ่ที่มีคุณสมบัติตามแบบแผนของวิธีการสร้างความหมายร่วมกันทั้งในด้าน “การลิปซิงค์เล่าเรื่อง” และในด้าน “โครงเรื่องที่

สมบูรณ์ชัดเจน” นั้น จะมีขอบเขตที่กว้างขวางในด้านวิธีการสื่อหรือเสริมสร้างความหมายให้กับตัวภาพตัวแทนของการเล่าเรื่องไม่ว่าจะในส่วนของ “แก่นเรื่อง”, “การเปิดเรื่อง”, “ปมแห่งความขัดแย้ง”, “การคลี่คลาย”, “การจบเรื่อง” หรือ “ลำดับก่อน-หลังของเหตุการณ์” ก็ตาม ต่างจาก MV ที่มีเพียงคุณสมบัติตาม แบบแผนของวิธีการสร้างความหมายร่วมกันในด้านวิธีการสื่อสารหรือเสริมสร้างความหมาย ให้กับภาพตัวแทนของการเล่าเรื่องในทุกๆ ส่วนได้ไม่น้อยกว่านั่นเอง

3.1) มิวสิควิดีโอที่มีเรื่องราวสื่อความหมายเป็นหลัก(Narrative) เป็นมิวสิควิดีโอที่มีโครงสร้างความสัมพันธ์เป็นเรื่องราวแต่ไม่เหมือนกับนิยายหรือภาพยนตร์เนื่องจากเรื่องราว นั้นจะขึ้นอยู่กับความหมายของเพลงการผลิตมิวสิควิดีโอให้ประสบผลสำเร็จนั้นต้องประกอบไปด้วยปัจจัยหลายประการที่มีความเกี่ยวข้อง จตุรงค์ ดวงมณี (2539, น. 140-147) ได้รวบรวมองค์ประกอบสำคัญของมิวสิควิดีโอไว้ดังต่อไปนี้

3.1.1) แก่นเพลง ในภาพรวมของมิวสิควิดีโอมักจะสื่อความหมายของแก่นเพลงที่เกี่ยวข้องกับ ความรักออกมาในหลายๆ รูปแบบ ไม่ว่าจะเป็นรักที่สมหวัง, รักที่ผิดหวังหรือรักที่เป็นปรัชญาการสั่งสอน ซึ่งผู้สร้างสรรค์จะต้องดึงสิ่งเหล่านี้มาเป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเพื่อนำไปสู่การกระตุ้น ใจอารมณ์ความรู้สึกด้วยการสื่อความหมายอันน่าประทับใจไปยังกลุ่มผู้รับสารเพื่อให้เกิด ประสิทธิภาพสอดคล้องกับแผนการตลาดของบริษัทเพลงที่ตนสังกัดอยู่เป็นสำคัญนั่นเอง

3.1.2) จังหวะ ท่วงทำนองหรืออารมณ์เพลง ในภาพรวมแล้วมิวสิควิดีโออาจสื่อความหมายจังหวะ ท่วงทำนอง หรืออารมณ์เพลงออกมา ใน 2 รูปแบบหลักๆ คือ เพลงเร็ว และเพลงช้า ซึ่งในการแปรรูปตัวบทดังกล่าวไปเป็น MV ก็มีจุดมุ่งหมายเพื่อกระตุ้นความรู้สึกเช่นกัน โดยขึ้นอยู่กับว่าจะนำเสนอไปในรูปแบบใด และสร้างความน่าสนใจแก่กลุ่มเป้าหมายส่วนใหญ่ที่เป็นวัยรุ่น หรือหนุ่มสาวได้ในทำนองเดียวกับทัศนคติในเชิงการสร้างแก่นเพลงนั่นเอง

3.2) มิวสิควิดีโอที่มีแนวความคิดบางอย่างที่ไม่เป็นเรื่องราว (Conceptual) เป็นรูปแบบที่อธิบายถึงสิ่งที่เรียกว่าดนตรีภาพ (Visual Music)หรือทำนองที่เป็นจังหวะ รูปแบบนี้ใช้เทคนิคการ พัฒนาแนวความคิดเรื่องความสัมพันธ์ต่างๆ ของดนตรีการลำดับเรื่องราว (Editing) และ ภาพลักษณ์ (Images) บางครั้งอาจจะพัฒนาเป็นศิลปะแนวเหนือจริง (Surreal)

3.3) มิวสิควิดีโอสร้างเพื่อความสนุก ล้อเลียน (Pastiche/ Parody) เป็นรูปแบบที่นำเสนออย่างไม่ตั้งใจเครียด เน้นความตลกเบาสมอง รัชชมาแล้วรู้สึกผ่อนคลาย สนุกสนาน เนื้อหาที่ผลิตจะมีความตลก โดยมีวัตถุประสงค์หลักเพื่อสร้างเสียงหัวเราะ หรืออารมณ์ขันให้เกิดขึ้น

3.4) มิวสิกวิดีโอ Animation มี 3 ชนิดคือ

3.4.1) การสร้างงานแอนิเมชันแบบดั้งเดิม (Traditional Animation หรือ Drawn Animation) เป็นกระบวนการที่ใช้สำหรับการสร้างภาพเคลื่อนไหวภาพยนตร์มากที่สุด เป็นการสร้างชิ้นงานแอนิเมชันด้วยภาพวาดซึ่งจะมีการวาดภาพลงบนกระดาษก่อน เพื่อสร้างภาพลวงตาของการเคลื่อนไหวแต่ละรูปร่างจะแตกต่างกันเล็กน้อย หลายพันภาพและฉายภาพเหล่านั้นผ่านกล้องบันทึกภาพ หรือกล้องวิดีโอ การทำแอนิเมชันต้องอาศัยความสามารถทางศิลปะในการวาดภาพอย่างมาก จึงทำให้ต้องใช้เวลาในการผลิตนานและต้นทุนในการผลิตจึงสูงตามไปด้วย

3.4.2) การสร้างแอนิเมชันแบบสต๊อปโมชัน (Stop Motion หรือเรียกว่า Model Animation) เป็นการสร้างหุ่นจำลองขึ้นมาหรือใช้สิ่งของแล้วค่อยๆ ขยับ พร้อมกับถ่ายภาพนั้นทีละภาพ ที่พบมากได้แก่ ภาพเคลื่อนไหวแบบหุ่นเชิด ภาพเคลื่อนไหวดินน้ำมัน ซึ่งวัสดุที่นิยมใช้มักจะเป็นดินน้ำมัน บั๊นเป็นรูปร่างต่างๆ โดยมีเส้นลวดเสมือนเป็นโครงกระดูกอยู่ภายในหุ่นที่บั๊น และทำให้สามารถนำมาใช้งานได้หลายครั้ง แอนิเมชันแบบนี้ต้องอาศัยเวลา ความอดทนและความสามารถมากต้องใช้ทักษะทางศิลปะการปั้น และการถ่ายภาพ ทั้งนี้เพราะหุ่นจำลอง หรือสิ่งของประกอบฉากนั้น หลายๆ สิ่งมีการขยับหรือเคลื่อนไหวไปพร้อมๆ กันในหนึ่งภาพ ดังนั้นหากต้องการแสดงความสมจริงจำเป็นต้องอาศัยความละเอียดในการกำหนดการเคลื่อนไหวเพื่อที่จะสร้างภาพลวงตาของการเคลื่อนไหวแต่ละภาพ

3.4.3) การสร้างแอนิเมชันด้วยคอมพิวเตอร์ (Computer Animation) เป็นกระบวนการสร้างภาพเคลื่อนไหวโดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ด้วยความก้าวหน้าด้านเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ในปัจจุบันจึงมีโปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่ช่วยให้การทำแอนิเมชันง่ายขึ้น ทำให้ประหยัดเวลา และต้นทุนเป็นอย่างมาก โปรแกรมที่นิยมใช้ในการผลิตงานแอนิเมชันเช่น โปรแกรม Maya, Abode Flash, Lightwave, modo, Anime Studio และ 3D Studio Max เป็นต้น

2.3.2 ลักษณะสำคัญของมิวสิกวิดีโอ

Roe and Lofgren อธิบายว่า มิวสิกวิดีโอเป็น “วิทยุภาพ” (Visual Radio) เนื่องจากเขาสังเกตเห็นว่า ผู้รับสารส่วนใหญ่ที่เปิดหาช่องทีวีเพื่อดูมิวสิกวิดีโอด้วยเหตุผลเดียวกับการหมุนหาคลื่นวิทยุเพื่อฟังเพลงและได้ภาพมาเป็นของแถมส่วนประกอบสำคัญที่เห็นได้อย่างชัดเจนของ มิวสิกวิดีโอคือ เพลงและภาพ มิวสิกวิดีโอพัฒนามาจากรายการเพลงซึ่งเดิมเป็นการถ่ายทำการแสดงของนักร้องหรือวงดนตรีในห้องส่งของสถานีโทรทัศน์ ภาพที่ปรากฏจึงเป็นภาพการแสดงของนักร้องและนักดนตรีแต่ปัจจุบันมิวสิกวิดีโอมีการเปลี่ยนแปลงไปโดยสร้างเป็นเรื่องราวเนื้อหาต่าง เพื่อให้

ผู้ชมเกิดความสนใจ มีการใช้เทคนิคในการถ่ายทำ มีการลงทุนสูง ในส่วนนี้จึงเป็นที่มาของเทคนิคแรกสุดเฉพาะทางในการผลิต มิวสิควิดีโอที่เรียกว่า “Line-Sync” ปัจจุบันการสร้างสรรค์ มิวสิควิดีโอได้กลายเป็นกลยุทธ์ทางการตลาดของค่ายเพลงที่ผลิตงานเพลงออกมา เพื่อให้มีชิ้นงานสำหรับการออกอากาศทางสื่อโทรทัศน์โดยเฉพาะซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงกลุ่มผู้บริโภคกลุ่มใหญ่ที่สุดในปัจจุบันสามารถโน้มน้าวใจผู้รับสารได้ (พัลพงศ์ สุวรรณวาทิน, 2536)

สิริรัตน์ ศรีภควันต์ (2533) ได้อธิบายว่า มิวสิควิดีโอมีลักษณะพื้นฐานของการเป็นโฆษณาอย่างหนึ่งโดยมีลักษณะดังกล่าวได้แก่

- 1) การผลิตเป็นรูปแบบของธุรกิจหรือเป็นผลผลิตทางอุตสาหกรรม
- 2) การแพร่กระจายเป็นระบบเครือข่ายทางโทรทัศน์เคเบิลและวิดีโอ
- 3) ลักษณะผู้รับสารเป็นกลุ่มคนวัยรุ่นและวัยหนุ่มสาวขนาดใหญ่ที่สุดซึ่งมีประสบการณ์แตกต่างจากคนดูรายการโทรทัศน์กลุ่มอื่นๆ โดยกลุ่มคนดูมิวสิควิดีโอมีลักษณะเป็นผู้ดูที่ Active มากกว่าผู้ดูกลุ่มอื่นและมีเหตุผลในการดูเหมือนกับเป็นกลุ่มเพื่อนที่มาร่วม แลกเปลี่ยนประสบการณ์

นิโลบล โควาพิทักษ์เทศ (2535) กล่าวว่า มิวสิควิดีโอเป็นแรงผลักดันที่สำคัญยิ่งในการขายเพลงสำคัญมากกว่าเสียงร้องและตัวบทเพลงเอง มิวสิควิดีโอสามารถเสนอภาพพจน์ของนักร้องและลีลาการแสดงออกที่โดดเด่นสามารถดึงดูดความสนใจของผู้บริโภคให้ซื้อหาเทปเพลงชุดนั้นมาฟัง

จากที่กล่าวมาแล้วจะพบว่า มิวสิควิดีโอเป็นงานที่เกิดขึ้นล่าสุดจากระบบอุตสาหกรรมการผลิตเพลง โดยมิวสิควิดีโอเป็นกลยุทธ์สำคัญมีหน้าที่ในการส่งเสริมการจำหน่ายเพลงประเภทกระแสหลัก (Main Stream) การผลิตมิวสิควิดีโอจึงต้องมีขั้นตอนและกระบวนการที่ใช้ความละเอียดพิถีพิถันอย่างมากเพื่อที่จะสร้างความประทับใจและดึงดูดกลุ่มเป้าหมายให้ซื้อสินค้าเพลงชุดนั้นๆ ซึ่งหมายถึงยอดจำหน่ายที่สูงขึ้น บริษัทเทปเพลงแต่ละแห่งจึงแข่งขันกันอย่างมากในการผลิตมิวสิควิดีโอของศิลปินในสังกัดโดยการพยายามสร้างสรรค์สิ่งใหม่ๆ ทั้งในด้านของเทคนิคแนวคิด หรือการสื่อความหมาย แต่ทั้งนี้ก็รอบจำกัดของมิวสิควิดีโอในฐานะที่เป็นเครื่องมือส่งเสริมการจำหน่ายนี้บางครั้งก็ลบล้างแง่มุมบางเรื่องบางสิ่งบางอย่างที่เป็นสัจธรรมของชีวิตมนุษย์ไป

2.4 ทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology)

ทฤษฎีสัญวิทยาหรือสัญศาสตร์ (Semiology/ Semiotics) เป็นทฤษฎีที่ศึกษาความหมายและโครงสร้างของกระบวนการผลิตความหมายซึ่งมีอยู่ในสิ่งต่างๆ หรือที่เรียกว่า สัญญะ (Sign) อันหมายถึงสิ่งตัวแทนหรือสัญลักษณ์ใดๆ ที่ได้รับการบรรจุความหมายไว้ทั้งในรูปแบบที่มีความหมายชุกช่อนหรือไม่ได้ชุกช่อนก็ตาม เนื่องจากทฤษฎีนี้เชื่อว่าความหมายไม่ได้เกิดขึ้นมาด้วยตนเองโดยลำพัง แต่จำเป็นต้องมีอีกสิ่งหนึ่งที่มีความหมายเพื่อมาทำให้เกิดความกระจ่างในความหมายของตนเอง รวมถึงเป็นความหมายที่เกิดขึ้นจากโครงสร้างทางสังคมที่ถือเป็นปัจจัยรอบัญญะที่มีความสำคัญ เพราะเป็นสิ่งที่อำนาจในการสร้างและกำหนดความหมายให้สัญญะเพื่อเอาไว้ใช้ในการสื่อสารความหมายเพียงแค่ว่าในสังคมหนึ่งๆ หรือสังคมในระดับที่ใหญ่ขึ้น เนื่องจากเป็นสัญญะที่มีความหมายซึ่งเป็นที่รับรู้กันโดยสากล นิยามของสัญญะและสัญวิทยาจากผู้บุกเบิกและนักวิชาการมีได้ดังนี้

Saussure (1974 อ้างถึงใน กาญจนาน แก้วเทพ, 2553, น. 11) ได้นิยามสัญวิทยาเอาไว้ว่า “สัญวิทยาเป็นศาสตร์ที่ศึกษาวิถีชีวิตของสัญญะภายในสังคมที่สัญญะนั้นนั้นถือกำเนิดขึ้นมา รวมทั้งแสวงหากฎที่ควบคุมอยู่เบื้องหลัง (A science that studies the life of signs within society is conceivable)” Peirce (1931 อ้างถึงใน กาญจนาน แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2551, น. 418) ได้นิยาม สัญญะ เอาไว้ว่า “สัญญะคือ บางสิ่งบางอย่างที่สำหรับบางคนแล้ว จะยืนแทนความหมายของบางสิ่งบางอย่างในบางกรณี (Sign is something which stands to somebody for something in some respect)”

กาญจนาน แก้วเทพ (2552, น. 76) ได้กล่าวถึงความหมายของคำว่า สัญญะ เอาไว้ว่า “สัญญะหมายถึง สิ่งที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อให้มีความหมาย (Meaning) แทนของจริง/ตัวจริง (Object) ในตัวบท (Text) และในบริบท (Context) หนึ่งๆ” โดยสรุปแล้วอาจกล่าวได้ว่า สัญญะคือสิ่งใดๆ ก็ตามที่ได้รับมอบหมายให้มีความหมายหนึ่งๆ ภายใต้การกำหนดตามกรอบโครงสร้างหนึ่ง โดยสัญญะนั้นจะเป็นอะไรก็ได้ แต่ต้องทำหน้าที่เป็นตัวแทนในการสื่อความหมายได้นั่นเอง

และจากทั้งหมดนี้ “สัญญะ จึงหมายถึง อะไรก็ตามที่ยืน แทนความหมายบางอย่างที่มากกว่าตัวของมันเอง” (กาญจนาน แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน, 2551, น. 408) ที่มาของการศึกษาสัญญะนั้นนั้นมาจากการศึกษาภาษาของนักภาษาศาสตร์อย่างไซซูร์ เพราะเป็นการศึกษาถึงที่มาของ

การทำให้เกิดความหมายขึ้นจากการใช้ภาษาเป็นตัวกำหนด อันหมายถึง การศึกษาโครงสร้างของภาษาที่ผู้ส่งสารได้ทำการสื่อสารออกมา โดยการวิเคราะห์ภาษาตามหลักโครงสร้างนิยมนาฬิกาถือได้ว่าเป็นสัญญาณอย่างหนึ่งของการใช้สื่อความหมาย ไชซูร์ยังได้เสนอต่อว่า นอกจากภาษาที่สามารถใช้ในการสื่อความคิดและความหมายจากผู้ส่งสารได้แล้ว สัญญาณในแบบอื่นๆ ยังสามารถทำหน้าที่ดังกล่าวนั้นได้ด้วยเช่นกัน เช่น รูปภาพ สิ่งของ สัญลักษณ์ หรือการแสดงท่าทาง ต่างๆ เป็นต้น ขอเพียงแต่สิ่งเหล่านั้นได้รับการสื่อความหมายลงไป สิ่งเหล่านั้นจะสามารถเปลี่ยนสถานภาพของตนเองให้กลายเป็นสัญญาณได้ทันที

กาญจนา แก้วเทพ (2553) ได้สรุปคุณสมบัติทั้ง 3 ด้านของสิ่งที่สามารถเป็นสัญญาณเอาไว้ ดังนี้ สัญญาณต้องเป็นสิ่งที่ป็นรูปธรรม นั่นคือมีลักษณะทางกายภาพ ซึ่งหมายถึงสิ่งนั้นจะต้องเป็นสิ่งที่สามารถสัมผัสได้ด้วยประสาทสัมผัสทั้ง 5 เช่น เสียงทำนองเพลง ภาษาพูด ภาษาเขียน ภาษามือ กลิ่น หรือวัตถุอื่นๆ เป็นต้น สัญญาณต้องเป็นสิ่งที่เกิดขึ้นมาจากความตั้งใจที่ผู้ส่งสารต้องการจะใช้สิ่งนั้นเพื่อเป็นสัญญาณในการสื่อความหมาย กล่าวคือสิ่งใดก็ตามที่เกิดขึ้นเองแล้วสามารถสื่อความหมายได้นั้น จะไม่ถือว่าเป็นสัญญาณ เช่น อาการเจ็บคอ ที่เป็นสัญญาณเริ่มต้นที่ทำให้ทราบว่ากำลังเป็นหวัดนั้น ไม่ถือเป็นสัญญาณ เนื่องจากอาการเจ็บคอนั้นเกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ อาการเจ็บคอไม่ได้มีความตั้งใจที่จะส่งข่าวอะไร เป็นต้น สัญญาณจะต้องมีความหมายได้มากกว่าตัวของมันเอง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่เป็นไปตามนิยามความหมายของสัญญาณที่ได้กล่าวไปข้างต้น ซึ่งหมายถึงสัญญาณนั้นจะต้องมีความหมายมากขึ้นอีกระดับกว่าแค่ที่ตัวเองเป็นด้วยวิธีการปฏิบัติการทางสังคม (Social Practice) เช่น การเกี่ยวนิ้วก้อยกันของ คน 2 คน หากความหมายของการเกี่ยวนิ้วก้อยกันนั้นเป็นแค่เพียงอากัปกิริยาการเกี่ยวนิ้วกันตามปกติแต่เพียงเท่านั้น ทางทฤษฎีสัญญาวิทยาจะยังไม่ถือว่าเป็นสัญญาณ แต่หากการเกี่ยวนิ้วก้อยกันของคน 2 คน สามารถสื่อความหมายได้ถึงการกลับมาคืนดีกัน หรือการให้สัญญาแก่กัน โดยความหมายนั้น เกิดขึ้นได้จากกระบวนการทางสังคมอย่าง การรับรู้และถ่ายทอดต่อกันมาในสังคม เมื่อนั้นการเกี่ยว นิ้วก้อยกันของคน 2 คนจึงจะถือว่าเป็นสัญญาณได้

กาญจนา แก้วเทพ (2552) ได้สรุปความเป็นสัญญาณที่มีคุณลักษณะของความสัมพันธ์กันระหว่างสัญญาณและความหมายตามแนวคิดของไชซูร์เอาไว้ 3 อย่าง ดังนี้ Arbitrary คือ สัญญาณและความหมายนั้นถูกนำมาให้เกิดความสัมพันธ์กันอย่างที่ทั้งสองไม่ได้ มีส่วนเกี่ยวข้องต่อกันใดๆ เช่น คำว่า แก้วมีลักษณะของตัวอักษรเหล่านี้ไม่มีความคล้ายคลึงหรือมีความเกี่ยวข้องถึงรูปร่างวัตถุของ

จริงที่เป็นเก้าอี้แม้แต่น้อย Unnatural คือ สัญญะและความหมายนั้นไม่ได้เป็นสิ่งที่มีความสัมพันธ์กันเองตามธรรมชาติ แต่ล้วนแล้วแต่เป็นสิ่งที่ถูกกำหนดขึ้นมาและจะต้องใช้วิธีการเรียนรู้ถึงจะได้เข้าใจความหมายนั้น Unmotivated คือ สัญญะและความหมายไม่ได้เกิดขึ้นมาจากการแรงกระตุ้นที่เป็นเหตุจูงใจของผู้ใช้สัญญะนั้น สัญญะ (Sign) ต้องเป็นสิ่งที่สามารถสื่อได้ถึงของจริง (Reference) เช่น ป้ายสัญลักษณ์ ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัว i ที่อยู่ตามโต๊ะหรือเคาท์เตอร์ หนึ่งในห้างสรรพสินค้าเป็นสิ่งซึ่งบ่งบอกความหมายว่า ณ บริเวณนั้นเป็นสถานที่ที่เอาไว้ให้ลูกค้าสามารถสอบถามข้อมูลต่างๆ ภายใน ห้างสรรพสินค้าได้ (Information) จุดสอบถามข้อมูลดังกล่าวจะเป็นของจริงจากสิ่งที่ตัว i ได้สื่อความหมายออกมา เป็นต้น และสัญญะตามแนวคิดของไซซูร์นั้นได้ระบุงองค์ประกอบของสัญญะที่สามารถเชื่อมไปถึงของจริง (Reference) ได้ว่ามีทั้งหมด 2 ส่วน ได้แก่ รูปสัญญะหรือตัวหมาย (Signifier) คือ สิ่งใดๆ ก็ตามที่ถูกสร้างและกำหนดขึ้นมาเพื่อเอาไว้ใช้แทนของจริง หรืออาจกล่าวได้ว่าเป็นสิ่งหนึ่ง (ซึ่งหมายถึง Signifier) ที่เอาไว้ใช้แทนอีกสิ่งหนึ่ง (ซึ่งหมายถึง Reference) ได้ เช่นดังตัวอย่างข้างต้น คือ ป้ายสัญลักษณ์ที่มีตัวอักษรภาษาอังกฤษตัว i เป็นต้น ความหมายสัญญะหรือตัวหมายถึง (Signified) คือ ความหมายหรือมโนภาพทางความคิดไปสู่ของจริงหรือสิ่งที่แทน ซึ่งเกิดขึ้นมาหลังจากที่ได้สัมผัสกับรูปสัญญะหรือตัวหมายด้วยการใช้ประสาทสัมผัสทั้ง 5 โดยความหมายสัญญะหรือตัวหมายถึงนี้จะมีความหมายอย่างไร จำเป็นต้องขึ้นอยู่กับกระบวนการเรียนรู้ทางสังคมที่แตกต่างกันไปตามแต่ละวัฒนธรรมและแต่ละยุคสมัย ตัวอย่างความหมายสัญญะหรือตัวหมายถึง เช่น การเกิดจินตนาการถึงภาพเคาท์เตอร์ที่เป็นจุดสอบถามข้อมูลในความคิดของลูกค้าผู้ซึ่งได้เห็นป้ายสัญลักษณ์ตัวอักษรภาษาอังกฤษตัว i เป็นต้น

จากองค์ประกอบสัญญะของไซซูร์นี้เองที่ทำให้เพียร์สได้ขยายการกำหนดประเภทของสัญญะ ตามระยะห่างของรูปสัญญะกับของจริง ซึ่ง กาญจนา แก้วเทพ (2552) ได้กล่าวถึงความคิดของเพียร์ส ที่ได้แบ่งประเภทของสัญญะเอาไว้ 3 แบบ ดังนี้

Icon หมายถึง สัญญะที่มีความคล้ายคลึงกับของจริง จึงทำให้เมื่อเห็นรูปสัญญะแล้วจะสามารถสื่อความหมายไปถึงสิ่งที่แทนได้อย่างชัดเจน เช่น ป้ายเตือนสีเหลืองที่เป็นรูปคนงานกำลัง ก่อสร้าง หมายถึง ณ ที่ตรงนั้นมีคนงานที่กำลังก่อสร้างอยู่ซึ่งเป็นความหมายที่ตรงตัวกับรูปสัญญะอย่างพอดี เป็นต้น

Index หมายถึง สัญลักษณ์ที่มีการบ่งชี้หรือชี้นำไปถึงของจริงได้ แต่ต้องอาศัยการคิด
 อย่างเป็นเหตุเป็นผลและหาความสัมพันธ์ของรูปสัญลักษณ์กับของจริงให้พบ เช่น รอยเขียวซ้ำหลาย
 รอยตามตัว สามารถสื่อได้ถึงว่าโดนทำร้ายมา เป็นต้น

Symbol หมายถึง สัญลักษณ์ที่ไม่ได้แสดงความเชื่อมโยงถึงของจริงอย่างชัดเจน แต่จะ
 รู้ถึงสิ่งที่แทนได้ต่อเมื่อผ่านเรียนรู้และเข้าใจถึงความสัมพันธ์ที่เกิดจากข้อตกลงร่วมกันในสังคม
 หนึ่งๆ เช่น การทำเครื่องหมายวงกลมของคุณครูในประเทศญี่ปุ่นเมื่อตรวจงาน โดยให้หมายความ
 ว่าคำตอบนั้นถูกต้อง ความหมายนี้จะเป็นที่เข้าใจได้ตรงกันแค่เพียงคนที่อาศัยอยู่ในประเทศญี่ปุ่น
 เท่านั้น เป็นต้น โดย Symbol นี้เป็นสัญลักษณ์ที่เพียร์ซีให้ความสำคัญมากที่สุด เพราะสัญลักษณ์ประเภท
 นี้เป็นสัญลักษณ์ที่เกิดขึ้นมาจากข้อตกลงร่วมกัน ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความสัมพันธ์ที่ไม่มีที่ไปที่ไปหรือมี
 ความเกี่ยวข้องกันแต่อย่างใด ดังนั้น Symbol จึงเป็นสัญลักษณ์ที่มีความเกี่ยวข้องกับวัฒนธรรมภายใต้
 กรอบโครงสร้างในสังคมหนึ่งๆ มากที่สุด (กาญจนา แก้วเทพ และคณะ, 2554)

กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน (2551) เห็นเพิ่มเติมว่า หากกล่าวถึงเรื่องแรง
 กระตุ้นในการดั่งอารมณ์และความรู้สึกร่วมจากผู้ที่ได้สัมผัสสัญลักษณ์ทั้ง 3 แบบนั้น Icon จะมีพลังใน
 การดึงดูด มากกว่า Index และ Symbol เพราะ Icon เป็นสิ่งที่เลียนแบบมาให้เหมือนกับของจริงได้
 มากที่สุด จึงทำให้ผู้ที่ได้สัมผัสสัญลักษณ์แบบ Icon นั้นเกิดความคล้อยตามไปสู่สิ่งที่แทนได้ง่ายกว่า
 แต่ในปัจจุบัน เทคโนโลยีทางการสื่อสารได้พัฒนาและก้าวหน้าไปได้มาก ทำให้สัญลักษณ์ต่างๆที่เคย
 อยู่ในชั้น Index และ Symbol ต่างขยับความใกล้ชิดในการจำลองตามแบบของจริงจนสามารถเข้า
 ไปใกล้สัญลักษณ์ในระดับ Icon ได้มากขึ้น ทำให้ในบางครั้งสังคมอาจเริ่มแยกแยะไม่ได้ว่าสิ่งใดคือของ
 จริง และสิ่งใด คือสัญลักษณ์ที่เป็นสิ่งตัวแทน เช่น แพนคลับของพระเอกและนางเอกในละครไทยที่มัก
 จับคู่ให้พระเอก และนางเอกเป็นคู่กันจริง ๆ นอกจอ (หรือที่สังคมเรียกว่าคู่จิ้น) เช่น คู่ณเดชน์
 กับญาญ่า หรือคู่บอย ปกรณ์ กับมารี ภาส เป็นต้น

ส่วนบาร์ตธ นักคิดผู้ซึ่งสนใจสัญลักษณ์ที่ตัวความหมายของสัญลักษณ์ (Signified) ในระดับที่ลึก
 และ ซับซ้อนมากกว่าไปที่ไซอูร์และเพียร์ซีศึกษานั้น กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน
 (2551) ได้ กล่าวถึงจุดนี้ในเชิงว่า แนวคิดของบาร์ตธได้พัฒนาการศึกษาความหมาย นั่นคือสัญลักษณ์
 ไม่ได้ทำหน้าที่สื่อความหมายตรงๆ จากแค่เพียงในสิ่งที่มันสื่อออกมาเท่านั้น แต่ภายในสัญลักษณ์
 เดียวกันนั้นกลับยังมีความหมายอื่นที่ถูกบิดบังซ่อนเร้นอยู่ และความหมายที่แอบแฝงนี้เองที่มักเป็น

ความหมายโดยแท้จริงของการสื่อสารด้วยสัญญาณนั้นจากผู้ส่งสาร ผู้ซึ่งได้คิด รู้สึก และทำการสื่อสารในความหมายเช่นนั้นออกมาผ่านสัญญาณที่เลือกใช้ โดยสามารถสรุปความคิดของบาร์ตธที่ได้แบ่งความหมายของสัญญาณ ออกเป็น 2 แบบเอาไว้ ดังนี้

ความหมายโดยอรรถหรือความหมายโดยตรง (Denotative Meaning) หรือที่เป็นความหมายในขั้นที่ 1 (Primary Signification) เป็นความหมายในเชิงพรรณนา (Descriptive) ที่สื่อความหมายตามสิ่งที่สัญญาณเป็น นั่นจึงแปลว่าความหมายนั้นอยู่และเป็นไปตามที่มันได้แสดงออกอย่างตรงๆ ซึ่งเป็นการสื่อความหมายในระดับวัตถุวิสัย (Objectivity) เช่น การหลับสนิท หมายถึง ทรานส์มิชชันที่ตกอยู่ในห้วงว่างแห่งการนอนหลับ จนไม่ได้ยินหรือไม่รู้เรื่องเหตุการณ์รอบๆ ตัวที่เกิดขึ้นใน ณ ขณะที่กำลังอยู่ เป็นต้น

ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) หรือที่เป็นความหมายในขั้นที่ 2 (Secondary Signification) เป็นความหมายที่ได้รับการสอดแทรกความหมายให้มีมากกว่าความหมายแบบแรก นั่นคือเป็นความหมายที่ต้องอาศัยการตีความในการทำความเข้าใจ (Interpretative) ซึ่งเป็นการสื่อความหมายในระดับอัตวิสัย (Subjectivity) ที่แสดงถึงความว่าความหมายอยู่ที่ตัวผู้ตีความ ไม่ใช่จากสัญญาณที่สื่อออกมา เช่น จากตัวอย่างการหลับสนิทข้างต้น หากเป็นความหมายโดยนัยจะหมายถึง การหลับสนิทที่หมายถึงความถึงความตาย เป็นต้น และในการตีความนี้เองที่ทำให้การทำความเข้าใจ ความหมายเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้องกับตัวบุคคลและสังคม อาจหมายถึงภูมิหลังและทุนทางสังคมของแต่ละคน รวมถึงวัฒนธรรมความเชื่อของแต่ละสังคมด้วย ในจุดนี้จึงทำให้ในบางครั้งเมื่อผู้ส่งสารสื่อสารด้วยสัญญาณเดียวกันกับคน 2 คน จึงมีความเป็นไปได้ที่อาจมีคนหนึ่งเข้าใจ ส่วนอีกคนหนึ่งอาจไม่เข้าใจเลย หรือเข้าใจความหมายแค่ในระดับแรก หรือเข้าใจความหมายที่ต่างออกไปจากอีกคนก็เป็นได้ เนื่องจากปัจจัยในตัวบุคคลหรือทางสังคมซึ่งมีแตกต่างกันนั่นเอง เนื่องจากสัญญาณวิทยุเป็นศาสตร์ที่ให้ความสำคัญกับความหมาย ดังนั้นจึงให้ความสำคัญกับที่มาของความหมายด้วยว่า ความหมายเกิดขึ้นมาได้อย่างไร รวมถึงมีโครงสร้างหรือกฎเกณฑ์ข้อบังคับใดๆ ที่เป็นตัวสร้างให้เกิดความหมายขึ้น คำตอบ คือ ความหมายเกิดขึ้นจากการมีความสัมพันธ์ กับสัญญาณหรือหน่วยย่อยอื่นในโครงสร้างหนึ่ง นั่นจึงหมายถึงความหมายนั้นไม่สามารถเกิดขึ้นมาได้ ด้วยตัวของมันเองหากปราศจากการมีตัวตนของสัญญาณอื่นหรือหน่วยอื่นในระบบเดียวกัน อีกทั้งยังไม่ มีความจำเป็นที่สัญญาณใดจะต้องตรงกับความหมายใดในทุกโครงสร้างด้วย

ทั้งหมดนี้ กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน (2551) ได้สรุปกระบวนการเกิดความหมายจากการวิเคราะห์เชิงโครงสร้างตามแบบวิถีทางของโซซูร์ผู้ที่ได้รับการจัดให้อยู่ในสำนักนักคิดเชิงโครงสร้างนิยมได้ดังนี้

การเปรียบเทียบเชิงโครงสร้าง (Structural Comparison) คือ ความหมายของสัญลักษณ์ หนึ่งๆ สามารถเกิดขึ้นได้ด้วยการนำไปเทียบเคียงกับสัญลักษณ์ที่มีความใกล้เคียงกัน เช่น จะเข้าใจ ความหมายของคำว่า ใจดี ได้จากการนำไปเปรียบเทียบกับคำว่า ใจน้อย ใจสู้ ใจแข็ง เป็นต้น ซึ่งหมายถึงการใช้การเปรียบเทียบด้วยโครงสร้างของคำว่า ใจ เพื่อให้เห็นความหมายอื่นๆ จากการใช้คำร่วมเดียวกัน

การเปรียบเทียบความสัมพันธ์แบบคู่ตรงข้าม (Binary Opposition) เป็นความหมายของสัญลักษณ์ที่เกิดขึ้นจากการนำไปเปรียบเทียบกับความหมายตรงข้าม ซึ่งเป็นกระบวนการที่ทำให้เกิด และเข้าใจความหมายได้โดยง่าย เพราะเป็นรูปแบบที่ทำให้เห็นภาพที่ชัดเจนมากที่สุด เช่น เนื่องจากมีความหมายของลักษณะผู้ชายให้ได้ว่า จึงทำให้เข้าใจว่าลักษณะของผู้หญิงนั้นเป็นอย่างไร เป็นต้น แต่ในเวลาต่อมา นักคิดทฤษฎีวิพากษ์เสนอต่อว่าแนวทางการสร้างความหมายในรูปแบบนี้เป็นลู่วางที่จะเอาไว้ใช้สั่งสมและตีกรอบความคิดเชิงอุดมการณ์ที่ทำให้สังคมรับรู้ความหมายได้แบบเดียวโดยที่ไม่สามารถจะทำให้คิดเป็นอื่นได้ เช่น นิยามของลักษณะวงบอยแบนด์เกาหลีจากการทำงานของ อุดมการณ์ทางสังคมไทยที่สร้างความหมายให้พวกเขา เท่ หล่อ ดูดี เต็มแก่งและรื่องแก่ง แต่ใน ขณะเดียวกันกับคู่ตรงข้ามอย่างบอยแบนด์ไทย ซึ่งถูกทำให้รับรู้ในลักษณะของกลุ่มคนที่ชอบเลียนแบบ เลี้ยว เสี่ยงแย่ เต็มไม่พร้อมกัน เป็นต้น และทั้งหมดนี้คือกระบวนการที่ทำให้เกิด ความหมายจากการใช้โครงสร้างของคู่ตรงข้าม Language/ Speech

การนำเสนอของโซซูร์จาก กาญจนา แก้วเทพ (2552) ได้กล่าวในเชิง ว่า สัญลักษณ์ใดๆ ก็ตาม จะมี 2 องค์ประกอบ นั่นคือลักษณะหรือมิตินส่วนรวม ซึ่งโซซูร์เรียกว่า Language และอีกส่วน คือ ลักษณะหรือมิตินส่วนตัว ที่โซซูร์เรียกว่า Speech โดยหากนำมาเปรียบเทียบกับภาษาซึ่งเป็นจุดเริ่มต้นของการวิเคราะห์สัญลักษณ์ของโซซูร์นั้น จะสามารถกล่าวได้ว่า ส่วนที่เป็นมิตินส่วนรวมคือการควบคุมจากหลักการใช้ภาษาอังกฤษที่มีตัวอักษร 26 ตัว และ 5 ตัวใน 26 ตัวนั้นเป็นสระ อีกทั้งมีรูปแบบการเรียงประโยคเป็น ประธาน กริยา กรรม ไม่ว่าใครก็ตามที่จะใช้ ภาษาอังกฤษในการสื่อสารจำเป็นต้องใช้ตัวอักษรภาษาอังกฤษทั้ง 26 ตัวนี้วนเวียนกันไป รวมถึง รูปแบบการสร้าง

ประโยคที่จะทำให้สื่อสารภาษาอังกฤษเป็นไปได้อย่างถูกต้องและเป็นที่น่าสนใจได้นั้น จะต้องเรียงลำดับตำแหน่งของส่วนประกอบในประโยคตามโครงสร้างกันทุกคน ในขณะเดียวกัน ถึงแม้ว่าทุกคนจะต้องใช้รูปแบบตามมิติส่วนรวมเหมือนกัน แต่ในความต่างของแต่ละคนอันถือเป็น ลีลาของการใช้ภาษาอังกฤษส่วนบุคคลย่อมแตกต่างกันได้ จุดนี้คือลักษณะหรือมิติส่วนตัว ซึ่งหมายถึง การที่แต่ละคนสามารถเลือกตัวอักษรตัวใดก็ได้ใน 26 ตัวนี้มาสร้างสรรค์เป็นคำ และเรียงร้อยคำให้ต่อกันเพื่อเป็นประโยคที่เขาไว้ใช้สื่อสาร หรืออาจเปรียบเทียบกับสิ่งอื่นที่ไม่ใช่ภาษา เช่น ให้คน 2 คนมา ร้องเพลงเดียวกันซึ่งมีเนื้อร้องและทำนองเดียวกันเป็นโครงสร้างบังคับที่ต้องเป็นไปตามนั้น แต่ทั้งนี้แต่ละคนสามารถที่จะร้องเพลงในลีลาของตัวเองอันเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวซึ่งมีความแตกต่างกันได้ เป็นต้น Text/Context โศขุริ์เชื่อว่าความหมายของตัวบท (Text) จะเป็นหรือเปลี่ยนแปลงไป อย่างไรต้องอยู่ที่บริบท (Context) ซึ่งโอบล้อมตัวบทเอาไว้ เช่น สัญญาจากการทำมือในลักษณะที่ให้นิ้วชี้และนิ้วโป้งมาบรรจบกันให้เกิดเป็นรูปวงกลม แล้วชูทั้ง 3 นิ้วชี้ขึ้นฟ้าสำหรับในบริบทของสังคม ของคนอเมริกันจะมีความหมายว่า ตกกลางหรือโอเค แต่หากเป็นบริบทของสังคม คนญี่ปุ่น สัญญา ลักษณะการทำมือเช่นนี้จะหมายความว่า ถึงเงิน เป็นต้น ในที่นี้บริบทที่มีความสำคัญต่อการกำหนดความหมายของสัญญาคือโครงสร้างทางวัฒนธรรมในแต่ละสังคมที่เป็นตัวควบคุมว่าจะให้สัญญานั้นมีความหมายอย่างไร การจัดระบบสัญญาดูด้วยความสัมพันธ์แบบ Paradigmatic กับ Syntagmatic ซึ่งมีเนื้อหา ดังนี้

ความสัมพันธ์แบบ Paradigmatic คือ การจัดชุดของสัญญา (Set of Sign) ที่มีจุดร่วมใดจุดร่วมหนึ่งที่เหมือนกันมาอยู่รวมกันอย่างเป็นระบบเพื่อเอาไว้ในการสื่อความหมาย โดย ถึงแม้จะเปลี่ยน จากสัญญาหนึ่งมาเป็นสัญญาอีกตัวในหมวดหมู่เดียวกัน ความหมายที่เกิดขึ้นนั้น ยังคงสามารถใช้ทดแทนความหมายของสัญญาเดิมได้เช่น การแสดงอาการที่เป็นชุดของการแสดงความรักด้วยวิธีการ การกอด การหอม การจูบ การแสดงความห่วงใย หรือการดูแลเอาใจใส่ โดยไม่ว่าจะหยิบใช้สัญญาะย่อยๆ ตัวใดก็ตามในชุดสัญญาของการแสดงความรักเพื่อใช้สื่อความหมาย ความหมายที่เกิดขึ้นจะยังคงแสดงได้ถึงการแสดงความรักอยู่ เป็นต้น วิธีการดังกล่าวนับว่าเป็นประโยชน์ต่อผู้สร้างสารที่สามารถเปลี่ยนแปลงสัญญาตัวใหม่มาแทนสัญญาตัวเก่าภายในหมวดหมู่เดียวกันได้โดยที่ไม่ทำให้ความหมายเปลี่ยนแปลงไป เช่น Paradigmatic เป็นผลดีกับนักแต่งละครที่ต้องการสร้างความแปลกใหม่ให้กับส่วนประกอบต่างๆ ในละครอย่างตัวละครหรือสถานที่ดำเนินเรื่องโดยที่ยังคงสามารถรักษาความเป็นไปของพล็อตละครเรื่องเดิมไว้ได้ เป็นต้น

ส่วนความสัมพันธ์แบบ Syntagmatic คือ การเรียงลำดับตามตำแหน่งของสัญญาณ เพื่อให้เกิดความหมายตามที่ต้องการจะสื่อ เพราะหากวางสัญญาณไว้ผิดตำแหน่งหรือเปลี่ยนตัวสัญญาณ ความหมายที่เกิดขึ้นอาจจะไม่ใช่อย่างที่ที่ต้องการสื่อหรืออาจกลายเป็นไม่สามารถเกิดความหมายขึ้นได้ เช่น ตำแหน่งของคำในประโยคว่า ฉันไป/งานเลี้ยง/ไม่ได้ กับตำแหน่งของคำในประโยคที่ว่า ฉัน/ไม่ได้/ไป/งานเลี้ยง ความหมายของทั้ง 2 ประโยคนี้แตกต่างกัน นั่นคือประโยคแรกให้ ความหมายในเชิงว่าฉันต้องการจะไปงานเลี้ยง แต่ฉันไม่สามารถไปได้ กับประโยคที่ 2 ซึ่งให้ ความหมายในเชิงว่า ฉันไปงานเลี้ยงได้ แต่ฉันเลือกที่จะไม่ไปเอง เป็นต้น

นอกจากสัญญาณวิทยุจะให้ความสำคัญกับความหมายและกระบวนการเกิดความหมายแล้ว สัญญาณวิทยุยังให้ความสำคัญกับผู้รับสารในการตีความความหมายสัญญาณเพื่อรับรู้ความหมาย เนื่องจาก ความหมายสัญญาณไม่ใช่ความหมายตายตัวที่สามารถตีความได้แต่เพียงแบบเดียวตลอดไป การศึกษาความหมายจึงจำเป็นต้องอาศัยบริบทต่างๆ ที่อยู่ล้อมรอบสัญญาณมากมาย ซึ่งบริบทต่างๆ สามารถเป็นได้ทั้งปัจจัยด้านบุคคลอย่าง ภูมิหลัง ประสบการณ์ ระดับการศึกษา อาชีพ เพศ ชนชั้น หรือจุดยืน ที่มีต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่ง และปัจจัยเรื่องเวลาตามยุคสมัยปัจจัยด้านวัฒนธรรม รวมถึงความสามารถทั้ง 16 จากผู้ส่งสารและผู้รับสารในการส่งและตีความหมายให้ตรงกันด้วย ทั้งนี้เพื่อช่วยทำให้เกิดความเข้าใจความหมายของสัญญาณได้อย่างเหมาะสมและถูกต้องมากที่สุด สัญญาณหนึ่งในบริบทหนึ่งจะมีรหัส (Code) อันหมายถึงโครงสร้างหรือรูปแบบหนึ่งที่เป็นตัวควบคุมในการที่จะประกอบกันให้เกิดเป็นสัญญาณและความหมายขึ้น และการศึกษาสัญญาณได้ขยายขอบเขตการศึกษาความหมายให้ครอบคลุมทั้งมุมมองของผู้ส่งสารและผู้รับสาร

หากมองในมุมมองของผู้ส่งสาร สิ่งที่ศึกษาคือสัญญาณและความหมายของสัญญาณจากผู้ส่งสารที่ส่งไปยังผู้รับสาร ซึ่งเป็นคำตอบของคำถามที่ว่า ผู้ส่งสารได้ทำการเข้ารหัส (Encoding) ความหมายจากสัญญาณนั้นไว้ว่าอย่างไร และใช้กรอบอ้างอิงอะไรในการถ่ายทอดความหมาย แต่หากมองในมุมมองผู้รับสาร สิ่งที่ศึกษาคือสัญญาณและความหมายของสัญญาณที่ผู้รับสารถอดออกมาจากสารที่ผู้ส่งสารส่งให้เพื่อนำไปตอบคำถามที่ว่าแล้วผู้ส่งสารได้ทำการถอดรหัส (Decoding) ความหมายจากสัญญาณนั้นได้ว่าอย่างไร ด้วยการใช้อ้างอิงอะไรในการถอดความหมายออกมา ดังนั้นจึงจะเห็นได้ว่าทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารไม่จำเป็นต้องใช้กรอบอ้างอิงหรือรหัสตัวเดียวกันในการทำความเข้าใจความหมาย “เพราะฉะนั้นจึงไม่มีการถอดรหัสที่ผิดพลาด มีเพียงการถอดรหัสที่แตกต่างไปจากผู้ส่งสารเท่านั้น” (กาญจนา แก้วเทพ, 2552, น. 91)

จากทั้งหมดนี้ สิ่งที่จะสามารถทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีกระบวนการส่งและรับทั้ง สัญญา กับความหมายที่ตรงกันได้ คือ การที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องมีรหัส (Code) อันเดียวกัน (กาญจนา แก้วเทพ, 2552) จึงทำให้ “วิธีการเดียวของสัญวิทยา คือ การอ่านรหัสและความหมายที่อยู่ในตัวบทให้มีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวบทนั้น” (กาญจนา แก้วเทพ, 2554, น. 306) เพราะบริบทเป็นตัวที่สามารถกำหนดความหมายให้กับตัวบทได้อยู่เสมอ

พิมพ์ชนก ชนะศึกจารุพัชร (2550) กับงานวิจัยเรื่อง การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องโทรศัพท์ใน เพลงไทยสากล ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงกระบวนการสื่อสารและการสื่อความหมายต่างๆ ใน เนื้อหาเพลงจากการมีหรือใช้โทรศัพท์ รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการสร้างผลงานเพลงไทยสากลที่ เนื้อหา และภาษาเกี่ยวกับการใช้โทรศัพท์ที่มาของการทำวิจัยเรื่องนี้เกิดจากการเล็งเห็นความสำคัญ อิทธิพล และบทบาทของการใช้โทรศัพท์ที่เกี่ยวข้องกับเรื่องความรักในเพลงไทยสากลได้หลาย รูปแบบ เช่น การบอกรัก การบอกเลิก หรือการเรียกร้องและรอคอยให้กลับมาคืนดีกัน เป็นต้น โดย วิธีการเก็บข้อมูลของการทำวิจัยนี้แบ่งเป็น 2 ส่วน คือ การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) กับ จำนวนเพลง ทั้งหมด 61 เพลง โดย 41 เพลงเป็นเพลงที่รวบรวมมาจากชาร์ตเพลงไทยสากลที่ได้รับความนิยมจาก คลื่นวิทยุทั้ง 5 คลื่น ในปี พ.ศ. 2550 และอีก 20 เพลงเป็นเพลงอินดี้โดยศิลปินอิสระ ที่ไม่ได้อยู่ในชาร์ต แต่มีเนื้อหาที่เกี่ยวข้องกับโทรศัพท์ ส่วนอีกวิธีหนึ่งของการเก็บข้อมูล คือ การ สัมภาษณ์ ผู้ประพันธ์เพลงทั้งหมด 8 คนเกี่ยวกับที่มาและสาเหตุของการแต่งเนื้อเพลงที่เกี่ยวข้องกับ การใช้โทรศัพท์ ซึ่งหมายรวมถึงอิทธิพลของการใช้โทรศัพท์ต่อชีวิตประจำวันของผู้คน และความ คิดเห็นต่อผู้ฟังเพลงที่มีเนื้อหาในลักษณะดังกล่าวด้วย ส่วนทฤษฎีที่นำมาวิเคราะห์ คือ ทฤษฎีสัญ วิทยาที่นำมาใช้วิเคราะห์เนื้อร้องบางท่อน ซึ่งมีการใช้สัญลักษณ์แทนความหมายบางอย่างที่ต้องการสื่อ ซึ่งเป็นความหมายที่อยู่ในระดับการตีความ อีกทั้งยังเรื่องการใช้โทรศัพท์เพื่อเป็นสัญลักษณ์ที่เกี่ยวข้อง กับ การสื่อความหมายเรื่องความรัก นั่นคือโทรศัพท์ ได้กลายเป็น Symbol ของคนที่มีความรัก เพราะ คนที่มีความรักมักใช้โทรศัพท์เพื่อคุยกับคนรักของตนอยู่บ่อยครั้ง เพราะฉะนั้นสิ่งซึ่งจะบอกให้รู้ใน เพลงว่าผู้ใดมีความรักจึงมักจะมีโทรศัพท์เป็นสัญลักษณ์ที่ชี้บอกถึงสถานภาพของผู้ผู้นั้นอยู่เสมอ รวมถึงยังเป็นสัญลักษณ์ในเรื่องสาเหตุความระแวงกันระหว่างคนรัก เช่น เลี่ยงออกไปคุยโทรศัพท์ที่อื่น หรือไม่ยอมรับโทรศัพท์ในขณะที่อยู่ด้วยกัน เป็นต้น

นอกจากนั้นผลที่พบในงานวิจัยยังมีความเกี่ยวข้องกับบทบาทของเทคโนโลยีที่ถูกสร้างขึ้นมาเพื่อส่งเสริมอำนาจทุนนิยมที่เข้ามาแฝงตัวไปกับการใช้ชีวิตของผู้คนอย่างแนบเนียน และเรื่องบทบาท ความเป็นเพศจากเนื้อหาในเพลงที่เกี่ยวข้องกับด้านความรัก เช่น ผู้ชายมักเป็นฝ่ายเลือกที่จะรัก แต่ ผู้หญิงกลับมักเป็นฝ่ายที่ถูกเลือกให้รัก เป็นต้น

สาริตา สวัสดิ์คำจร (2549) กับงานวิจัยเรื่อง เนื้อหาเพลงและอัตลักษณ์แฟนเพลงฮิปฮอปในประเทศไทย ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงเนื้อหาของเพลงฮิปฮอปว่าเนื้อหาคืออย่างไร รวมถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับเพลงฮิปฮอปในประเทศไทยว่ามีการแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของตัวเองได้อย่างไร และใช้อะไรเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออกถึงความเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งได้แบ่งแยกอัตลักษณ์ออกเป็นประเด็นต่างๆ เช่น อัตลักษณ์ด้านเพศ อัตลักษณ์ด้านการแต่งกาย อัตลักษณ์ด้านการแสดงออก หรืออัตลักษณ์ด้านภาษาของกลุ่ม เป็นต้น โดยที่มาของการทำวิจัยนี้คือการขยายตัวของกลุ่มแฟนคลับฮิปฮอป และเพลงฮิปฮอปที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในฐานะเพลงที่มีสังกัดและอยู่ในกระแสมากขึ้นกว่าตอนที่เป็นเพลงใต้ดินอีกมุมหนึ่ง คือ เนื้อหาของเพลงที่มักเป็นมุมมองสะท้อนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมหนึ่งๆ เรื่องสิทธิความไม่เท่าเทียมกัน จนกลายเป็นวาทกรรมเข้าครอบงำความคิดของคนในสังคม ดังนั้นกลุ่มนักร้องฮิปฮอปนี้เองที่จะเป็นผู้ขอใช้สิทธิที่ตนทำได้ใน การพูดถึงเรื่องราวในสิ่งที่ตนคิดเห็นหรือรู้สึกลงไป เนื้อเพลงและทำนอง วิธีการเก็บข้อมูลของการทำวิจัยนี้ คือ การวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) ด้วยวิธีการวิเคราะห์การเล่าเรื่อง (Narratives) วิธีการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse) และวิธีการสังเกตการณ์ภาคสนาม (Field Observation) กับจำนวนเพลงทั้งหมด 50 เพลง ในช่วงปี พ.ศ. 2536-2548 โดยเป็นเพลงฮิปฮอปที่มีสังกัดจำนวน 35 เพลง และเป็นเพลงฮิปฮอปใต้ดินจำนวน 15 เพลง ส่วนอีกวิธีหนึ่งของการเก็บข้อมูล คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับผู้ประพันธ์เพลงที่เป็นศิลปินฮิปฮอปทั้งหมด 6 คน เกี่ยวกับการแต่งเนื้อหาเพลงฮิปฮอป รวมถึงการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับแฟนเพลงที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอปในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 20 คน เพื่อศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ของแฟนเพลง และอีกวิธีหนึ่งของการเก็บข้อมูล คือ การสังเกตการณ์ภาคสนามที่สถานที่จัดคอนเสิร์ตของศิลปินฮิปฮอป และสถานที่รวมตัวของแฟนเพลงฮิปฮอปในเขตกรุงเทพมหานคร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาเพลง คือ ทฤษฎีสัญญาวิทยาที่มีการสื่อความหมายในรูปแบบความหมายโดยนัยค่อนข้างมาก เนื่องจากบางคำเป็นคำหยาบโลนหรือรุนแรงเกินกว่าจะพูดออกมาจริงๆ โดยส่วนใหญ่คำที่ต้องนำมาสื่อความหมายโดยนัยนั้นมักเกี่ยวข้องกับประเด็นด้าน

การเสียดสีหรือล้อเลียนสังคมกับประเด็นเรื่องเพศ รวมไปถึงการใช้คำแสลงและคำผวนในเนื้อร้องด้วย

ผลการศึกษาเนื้อหาเพลงนั้นได้แบ่งออกเป็นประเด็นที่พบเจอในเนื้อหา โดยประเด็นที่พบมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ การบอกเล่าเรื่องราวของวิถีชีวิตวัยรุ่น การวิพากษ์สังคมด้วยการเสียดสีและ สะท้อนปัญหาสังคม การบอกเล่าเรื่องราวความรัก การถ่ายทอดอุดมการณ์ในชีวิต และการถ่ายทอดเรื่องราวที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะนำเนื้อหาในส่วนความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยในทฤษฎีสัญวิทยาามาใช้ในการวิเคราะห์ โดยวัยรุ่นมักมีนิสัยชอบพูดจาในการสื่อความหมายสองแง่สองง่ามเพื่อความสนุกสนาน ล้อเลียน และทำทนายให้ผู้รับสารคิดต่อ หรือในบางครั้งอาจต้องการเรียกร้องความสนใจจากฝ่ายผู้รับสาร เพราะผู้ส่งสารที่เป็น วัยรุ่นไม่ยอมที่จะพูดจาให้เข้าใจกันได้อย่างตรงไปตรงมา แต่กลับเลือกใช้วิธีการพูดจาด้วยคำอื่นหรือประโยคแบบอื่นเพื่อให้ผู้รับสารคิดและเข้าใจได้ด้วยตนเองว่า แท้จริงแล้วสิ่งที่ผู้ส่งสารต้องการจะสื่อ ให้ผู้รับสารรับรู้ นั่นคืออะไร

2.5 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ปรเมศวร์ อุดระนิตย์ (2560) ได้เขียนบทความมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาอิทธิพลของ ภาษาถิ่นอีสานที่ปรากฏในเพลงลูกทุ่งร่วมสมัย โดยศึกษา จากเพลงลูกทุ่งร่วมสมัยในเว็บไซต์ www.youtube.com และเป็นเพลงที่มีผู้เข้าชมมากกว่า 1 ล้าน views ขึ้นไป ในช่วงปี พ.ศ. 2559-2560 จำนวนทั้งสิ้น 22 เพลง เป็น กรณีศึกษา ผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเด็น ประเด็นที่หนึ่ง อิทธิพลของภาษาถิ่นอีสานที่มีต่อเพลงลูกทุ่งร่วมสมัย มี 4 ประการ ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม ด้านอิทธิพลที่เกิดจากการ ย้ายถิ่นฐาน ด้านชาติพันธุ์ และด้านอิทธิพลจากสื่อมวลชน ประเด็นที่สอง มนต์เสน่ห์ของภาษาถิ่นอีสานในเพลงลูกทุ่ง ร่วมสมัย มี 4 ลักษณะ ได้แก่ มนต์เสน่ห์ด้านการสื่อความหมายทางภาษาและความสะท้อนอารมณ์ มนต์เสน่ห์ ของภาษาที่แสดงถึงความเป็นตัวตน และมนต์เสน่ห์ในการ ใช้คำเปรียบเทียบ

ผลจากการศึกษาครั้งนี้ทำให้ทราบถึงอิทธิพลของภาษาถิ่นอีสานที่มีต่อเพลงลูกทุ่งร่วมสมัย มนต์เสน่ห์ของภาษาแล้ว ยังทราบถึงบทบาทและ ความสำคัญของภาษาถิ่นอีสานที่มีต่อสังคมอีสานและ ภูมิภาคอื่นๆ ซึ่งได้ผลการศึกษาแบ่งเป็น 2 ประเด็น คือ ประเด็นที่หนึ่ง อิทธิพลของ ภาษาถิ่นอีสานที่มีต่อเพลงลูกทุ่งร่วมสมัย มี 5 ประการ ได้แก่ ด้านวัฒนธรรม ด้านชาติพันธุ์

อิทธิพลที่เกิดจากการย้ายถิ่นฐานของชาว อีสาน และอิทธิพลจากสื่อมวลชนต่างๆ ประเด็นที่สอง มนต์เสน่ห์ของภาษาถิ่นอีสานในเพลงลูกทุ่งร่วมสมัย มี 4 ลักษณะ ได้แก่ มนต์เสน่ห์ด้านการสื่อความหมายทางภาษา และความสะเทือนอารมณ์ มนต์เสน่ห์ของภาษาที่แสดงถึง ความเป็นตัวตน และมนต์เสน่ห์ในการใช้คำเปรียบเทียบ เปรียบเปรย อนึ่ง ในการศึกษาครั้งนี้นอกจากจะทราบถึงอิทธิพลของภาษาถิ่นอีสานที่มีต่อเพลงลูกทุ่งร่วมสมัย มนต์เสน่ห์ของภาษาแล้ว ยังทราบถึงบทบาทและความสำคัญของ ภาษาถิ่นอีสานที่มีต่อสังคมอีสานและความนิยมของภูมิภาคอื่นๆ ที่มีต่อภาษาถิ่นอีสานอีกด้วย

ปริยथा วงศ์กำแหงหาญ (2557) ศึกษาเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อเพลงไทยสากลค่ายกามิกาเซ่ (Kamikaze) โดยการวิจัยนี้มุ่งศึกษา อัตลักษณ์ของวัยรุ่นโดยผู้วิจัยใช้วิธีการศึกษา ด้วยการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) จากเนื้อเพลงไทยสากลค่ายกามิกาเซ่ ในช่วงปี พ.ศ. 2550-2557 จำนวน 40 เพลง ซึ่งเป็นเพลงที่มีมิวสิควิดีโอ (Music Video) โดยใช้หลักเกณฑ์การ วิเคราะห์จากทฤษฎีสัญวิทยา (Semiology)

ผลจากการศึกษาสามารถแบ่งแยกเป็นประเด็นตามมุมมองการใช้ชีวิตได้ 3 ประเด็น ได้แก่ ความกล้าที่จะลองทำอย่างสุดความสามารถ ความกล้าที่จะแตกต่าง และความกล้าที่จะขัดแย้งเมื่อถูก บังคับมากเกินไป ส่วนมุมมองความรักสามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเด็น นั่นคือการต่อสู้เพื่อสมหวังใน ความรัก และการต่อสู้เมื่อผิดหวังในความรัก โดยแบ่งออกเป็นประเด็นย่อยได้ 4 ประเด็น นั่นคือ การต่อสู้เมื่อทนพฤติกรรมของอีกฝ่ายไม่ได้ การต่อสู้เมื่ออีกฝ่ายทิ้งไป การต่อสู้หลังจากแยกทางกัน และการต่อสู้หลังจากเคยต้องการความรักจากทุกคน โดยทั้งหมดนี้สามารถสรุปอัตลักษณ์ความเป็น วัยรุ่นได้จากการกล่าวถึงความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านความ จาเป็นของชีวิต ที่ต้องสู้เพื่อให้ ได้สิ่งที่ต้องการ เนื่องจากวัยรุ่นเป็นวัยที่มีความศรัทธาในพลังของตนเอง เพราะโอกาสของความสำเร็จ ทั้งในด้านมุมมองการดำเนินชีวิตและความรักนั้นอยู่ที่ตนเพียงผู้เดียวที่เป็น ผู้สร้าง อีกทั้งยังการต่อสู้กับสิ่งรอบตัวที่ตนเห็นว่าไม่ถูกต้อง เพราะวัยรุ่นมีความซื่อสัตย์ต่อความคิดของตนเอง จึงเป็นผลทำให้วัยรุ่นแสดงพฤติกรรมไปตามสิ่งที่ตนเห็นควร และไม่สามารถถอยทนยอมรับกับสิ่งที่ไม่ยุติธรรมหรือไม่ ถูกต้องได้ นอกจากนั้นแล้วยังพบข้อสรุปว่าเทคโนโลยีการสื่อสารต่างๆ ในปัจจุบันได้มีส่วนเกี่ยวข้องกับ มุมมองการใช้ชีวิตของวัยรุ่นในสวนที่เป็นประเด็นเพิ่มเติมจากประเด็นเดิมที่มีอยู่ และต่อมุมมอง ความรักในด้านการเป็นช่องทางสื่อสารที่ถูกใช้ควบคู่ไป กับวิธีการสื่อสารในรูปแบบเดิม

สาริตา สวัสดิ์กำจร (2549) กับงานวิจัยเรื่อง เนื้อหาเพลงและอัตลักษณ์แฟนเพลงฮิปฮอปในประเทศไทย ซึ่งเป็นงานวิจัยที่ได้ศึกษาถึงเนื้อหาของเพลงฮิปฮอปว่าเนื้อหาเป็นอย่างไร รวมถึงอัตลักษณ์ของกลุ่มแฟนคลับเพลงฮิปฮอปในประเทศไทยว่ามีการแสดงออกถึงความเป็นตัวตนของตัวเองได้อย่างไร และใช้อะไรเป็นสัญลักษณ์ในการแสดงออกถึงความเป็นกลุ่มเดียวกัน ซึ่งได้แบ่งแยกอัตลักษณ์ออกเป็นประเด็นต่างๆ เช่น อัตลักษณ์ด้านเพศ อัตลักษณ์ด้านการแต่งกาย อัตลักษณ์ด้านการแสดงออก หรืออัตลักษณ์ด้านภาษาของกลุ่ม เป็นต้น โดยที่มาของการทำวิจัยนี้คือ การขยายตัวของกลุ่มแฟนคลับฮิปฮอป และเพลงฮิปฮอปที่ได้รับความนิยมเพิ่มขึ้นในฐานะเพลงที่มีสังกัดและอยู่ในกระแสมากขึ้นกว่าตอนที่มันเป็นเพลงใต้ดินอีกมุมหนึ่ง คือ เนื้อหาของเพลงที่มักเป็นมุมมองสะท้อนกฎเกณฑ์หรือค่านิยมหนึ่งๆ เรื่องสิทธิความไม่เท่าเทียมกัน จนกลายเป็นวาทกรรมเข้าครอบงำความคิดของคนในสังคม ดังนั้นกลุ่มนักร้องฮิปฮอปนี้เองที่จะเป็นผู้ขอใช้สิทธิที่ตนทำได้ใน การพูดถึงเรื่องราวในสิ่งที่ตนคิดเห็นหรือรู้สึกลงไป เนื้อเพลงและทำนอง วิธีการเก็บข้อมูลของการทำวิจัยนี้คือ การวิเคราะห์เนื้อหา (Textual Analysis) ด้วยวิธีการวิเคราะห์การเล่าเรื่อง (Narratives) วิธีการวิเคราะห์วาทกรรม (Discourse) และวิธีการสังเกตการณ์ภาคสนาม (Field Observation) กับจำนวนเพลงทั้งหมด 50 เพลง ในช่วงปี พ.ศ. 2536-2548 โดยเป็นเพลงฮิปฮอปที่มีสังกัดจำนวน 35 เพลง และเป็นเพลงฮิปฮอปใต้ดินจำนวน 15 เพลง ส่วนอีกวิธีหนึ่งของการเก็บข้อมูล คือ การสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-depth Interview) กับผู้ประพันธ์เพลงที่เป็นศิลปินฮิปฮอปทั้งหมด 6 คน เกี่ยวกับการแต่งเนื้อหาเพลงฮิปฮอป รวมถึงการสัมภาษณ์แบบเจาะลึกกับแฟนเพลงที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอปในเขตกรุงเทพมหานครจำนวน 20 คน เพื่อศึกษาเรื่องอัตลักษณ์ของแฟนเพลง และอีกวิธีหนึ่งของการเก็บข้อมูล คือ การสังเกตการณ์ภาคสนามที่สถานที่จัดคอนเสิร์ตของศิลปินฮิปฮอป และสถานที่รวมตัวของแฟนเพลงฮิปฮอปในเขตกรุงเทพมหานคร ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิเคราะห์เนื้อหาเพลง คือ ทฤษฎีสัญญาวิทยาที่มีการสื่อความหมายในรูปแบบความหมายโดยนัยค่อนข้างมาก เนื่องจากบางคำเป็นคำหยาบโลนหรือรุนแรงเกินกว่าจะพูดออกมาตรงๆ โดยส่วนใหญ่คำที่ต้องนำมาสื่อความหมายโดยนัยนั้นมักเกี่ยวข้องกับประเด็นด้านการเสียดสีหรือล้อเลียนสังคมกับประเด็นเรื่องเพศ รวมไปถึงการใช้คำแสลงและคำผวนในเนื้อร้องด้วย

ผลการศึกษาเนื้อหาเพลงนั้นได้แบ่งออกเป็นประเด็นที่พบเจอในเนื้อหา โดยประเด็นที่พบมากที่สุดเรียงตามลำดับ คือ การบอกเล่าเรื่องราวของวิถีชีวิตวัยรุ่น การวิพากษ์สังคมด้วยการเสียดสีและ สะท้อนปัญหาสังคม การบอกเล่าเรื่องราวความรัก การถ่ายทอดอุดมการณ์ในชีวิต และการถ่ายทอดเรื่องราวที่เกี่ยวกับเรื่องเพศ

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

3.1 รูปแบบการวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ซึ่งทำการศึกษาอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่น ด้วยวิธีการวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) จากเนื้อหาเพลงและภาษาภาพในมิวสิกวิดีโอ ร่วมกับแนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

3.2 วิธีการศึกษาและเก็บรวบรวมข้อมูล

ศึกษาจากเพลงฮิปฮอปที่มีภาษาถิ่น 6 เพลง โดยเลือกจากเพลงที่มีมิวสิกวิดีโอ เผยแพร่ในช่วงปี 2554-2562 จากเพลงที่นำเสนอแล้วมียอดวิวในเว็บไซต์ยูทูบ (www.youtube.com) เกิน 1 ล้านวิว

3.3 แหล่งข้อมูล

เพลงฮิปฮอปที่มีภาษาถิ่น 6 เพลง โดยเลือกจากเพลงที่มีมิวสิกวิดีโอ เผยแพร่ในช่วงปี 2554-2562 โดยแบ่งมุมมองของเนื้อหาของเพลงออกเป็น 3 มุมมองใหญ่ ได้แก่ มุมมองการใช้ชีวิต มุมมองของความรัก และมุมมองการสื่อสารสังคม ซึ่งการจำแนกมุมมองออกมาเป็น 3 มุมมองใหญ่นี้ดังกล่าว มาจากการวิเคราะห์ตามเนื้อหาและมิวสิกวิดีโอของเพลงตามที่คุณวิจัยพบเจอ ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้ยึดสามมุมมองดังกล่าวเป็นเกณฑ์ตั้งต้นในงานวิจัย แล้วจึงค่อยแยกมุมมองใหญ่ออกเป็นประเด็นย่อยต่างๆ ให้มีความละเอียดมากยิ่งขึ้นตามเนื้อหาของทุกเพลงที่ปรากฏดังรายละเอียดตามตารางที่ 3.1

ตารางที่ 3.1 แสดงรายละเอียดกลุ่มตัวอย่างเพลงทั้ง 6 เพลง

ชื่อเพลง	ชื่อศิลปิน	ภาษาถิ่นที่ใช้	ปีนำเสนอ
คำกำเมือง	SnoopKing และ ปู่จ่าน ลองไมค์	ภาษาถิ่นเหนือ	2558
ศิลปินตีนดอย	ปู่จ่าน ลองไมค์	ภาษาถิ่นเหนือ	2558
สาวภูไท	แรว้ออีสาน	ภาษาถิ่นอีสาน	2559
อ้ายพามา เขาพาไป	ลำเพลิน วงศกร	ภาษาถิ่นอีสาน	2562
หลบบ้าน	TEMMAX	ภาษาถิ่นใต้	2560
ลูกท่อน	TEMMAX	ภาษาถิ่นใต้	2562

3.4 การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลเรื่องอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อหาเพลง ฮิปฮอปที่มีภาษาถิ่น จากทั้ง 3 มุมมอง นั่นคือ มุมมองเรื่องการใช้ชีวิต มุมมองเรื่องความรัก และ มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม

มุมมองการใช้ชีวิต สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

- 1) ความมุ่งมั่นพยายามทำอย่างสุดความสามารถ
- 2) ความกล้าที่จะแตกต่าง

มุมมองความรัก สามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

- 1) การพยายามต่อสู้เพื่อให้สมหวังในความรัก
- 2) การดำเนินชีวิตต่อเมื่อผิดหวังในความรัก

มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม

- 1) การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด
- 2) การพยายามสื่อสารเพื่อให้สัมผัสถึงความรู้สึกการคิดถึงบ้านเกิด

อีกทั้งเรื่องของการใช้ภาษาภาพเชิงสัญลักษณ์ในมิวสิกวิดีโอ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอร่วมกับมุมมองทั้งสามดังกล่าวนั้นมาวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุปเรื่องอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่น

3.5 การนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้แบ่งการนำเสนอผลการวิจัยออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่

3.5.1 การจำแนกการนำเสนอผลการวิจัย

ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิจัยด้วยวิธีการในรูปแบบการบรรยายพรรณนา (Descriptive Research) และการพรรณนาวิเคราะห์ (Descriptive Analysis) โดยจำแนกการนำเสนอออกเป็น 2 ประเด็นดังนี้

- 1) นำเสนอลักษณะทั่วไปของเนื้อเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่นและนำเสนอองค์ประกอบการสื่อความหมายความเป็นวัยรุ่นผ่านสัญลักษณ์ของเนื้อเพลง
- 2) นำเสนอถึงการสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่นในมุมมองต่างๆ

3.5.2 การลำดับการนำเสนอผลการวิจัย

การนำเสนอผลการวิจัย มีการเรียงลำดับการนำเสนอดังต่อไปนี้

บทที่ 4 วิเคราะห์คุณสมบัติทั่วไปของมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาท้องถิ่นและวิเคราะห์การใช้มิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปรวมถึงการนำภาษาท้องถิ่นมาใส่ในเนื้อเพลงเพื่อสื่อถึงอัตลักษณ์วัยรุ่น โดยมุมมองหลักที่กำหนดไว้เป็นตัวตั้งต้นในการวิเคราะห์ นำเสนอถึงเจตนาและวัตถุประสงค์ของการสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่นส่งผ่านไปยังผู้รับสารโดย การวิเคราะห์ตัวบท (Textual Analysis) จากเนื้อหาเพลงและภาษาภาพในมิวสิกวิดีโอ

บทที่ 5 สรุปผลการวิจัยและอภิปรายข้อจำกัด และข้อเสนอแนะการวิจัย หลังจากที่ได้รวบรวมข้อมูลเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอข้อมูลในรูปแบบตารางและบรรยายพรรณนา (Descriptive Research) ในบทต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทย
ท้องถิ่น ได้แบ่งมุมมองที่ศึกษาออกเป็น 3 มุมมอง ดังนี้

มุมมองการใช้ชีวิต ซึ่งเกี่ยวข้องกับลักษณะทางความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านการ
ต่อสู้เพื่อตนเองเมื่อต้องพบเจอกับอุปสรรคในชีวิต โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

- 1) ความมุ่งมั่นพยายามทำอย่างสุดความสามารถ
- 2) ความกล้าที่จะแตกต่าง

มุมมองความรัก ซึ่งเกี่ยวข้องกับลักษณะทางความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านการ
ต่อสู้เพื่อตนเองเมื่อต้องพบเจอกับอุปสรรคเรื่องความรัก โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

- 1) การพยายามต่อสู้เพื่อให้สมหวังในความรัก
- 2) การดำเนินชีวิตต่อเมื่อผิดหวังในความรัก

มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม ซึ่งเกี่ยวกับการแสดงออกทางความคิดและพฤติกรรมของ
วัยรุ่นในด้านการ สื่อสารบอกกล่าวไปยังสังคม โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

- 1) การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด
- 2) การพยายามสื่อสารเพื่อให้สัมผัสถึงความรู้สึกการคิดถึงบ้านเกิด

โดยทั้ง 3 มุมมองดังกล่าวนี้จะสอดแทรกลักษณะการใช้มิวสิควีดีโอในการสื่อสารของวัยรุ่น
เพื่อเป็นตัวขยายการรับรู้รวมอยู่กับการแสดงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นด้วย ดังต่อไปนี้

4.1 วิเคราะห์เนื้อเพลง

4.1.1 วิเคราะห์เนื้อเพลง คำกำเมือง

ศิลปิน SNOOPKING Feat. ปู่จ๋าน ลองไมค์ PMC

วันที่เผยแพร่ในช่องยูทูป 27 กุมภาพันธ์ 2558

ยอดการเข้าชม 1,070,970 view

ภาษาไทยท้องถิ่นที่ใช้ในเพลง ภาษาไทยถิ่นเหนือ

เนื้อเพลง คำกำเมือง

เจียงฮาย แน่นอนกะบ้อ แน่นอนอยู่แล้ว เขียนเพลงด่าคนกูทำไม่เป็นวะน้องชาย
กูคนแม่สายมาไกลจากเจียงฮาย เซาะหาคำเมือง ฟังไว้ถ้าฟังบ่เข้าใจ

เขียนเพลงด่าคนกูทำไม่เป็นวะน้องชาย กูคนแม่สายมาไกลจากเจียงฮาย
เซาะหาคำเมือง ฟังไว้ ถ้าฟังบ่เข้าใจ ฮาคนเจียงฮายมาไกลสไตล์บ่เหมือนไผ

เขียนเพลงด่าหมู่หญิงฮายะบาจ่าง เพราะฮาเป็นลูกปู่จ๋าย

และเป็นคนแม่สายตีมาไกลจากเจียงฮาย เซาะหาคำเมือง ฟังไว้ถ้าฟังบ่เข้าใจ
ฮาคนเจียงฮายมาไกลสไตล์บ่เหมือนไผ ถ้าฮาฮ้องกำเมืองแล้วคิงเขาฟังบ่ฮู้เรื่อง

ก็ขอฮื้อจ๋าไว้ สักวันคิงเขามันตึงฟังฮาฮู้เรื่อง ภาษาไผ

บวกละเป็นวิชา ฮาเป็นหนึ่งในเรปเปอร์ตีมาไกลจากล้านนา

ฮ้ายเป็นคนเจียงฮายก็จื้อว่า PMC ก็บ้านฮ้องละก็อยู่ตางใดฮ้ายอยากใครไปเติมที่
สุมาเตอะเนอะฮินะ ถ้าเพราะหน้าตาก็ยังบ่ดี ก็บ่าวเจียงฮายก็ฮักแต่ๆ แม้ว่าตังค์มันก็ยังบ่มี

เขียนเพลงด่าคนกูทำไม่เป็นวะน้องชาย กูคนแม่สายมาไกลจากเจียงฮาย

เซาะหาคำเมือง ฟังไว้ ถ้าฟังบ่เข้าใจ ฮาคนเจียงฮายมาไกลสไตล์บ่เหมือนไผ

ฮ้ายอยากชวนน้องมาๆ แอ้วเจียงฮายสักกำเตอะ

หมู่เห็ดละเปิดไก่อ้บ้านของฮ้ายหะมีปะเลอะ ก็อยู่กะให้ก็อยู่กะนา ชะปุชะปาอยู่ในขี้เปื้ออะ

มาเตอะสุเจ้า มาจ๋าเข้า to now เมื้ออะ

ฟังเพลงภาษาเหนือก็อย่างเสียงซอเสียงซึง ไซ่ดูถูกคนล้านนาเดี่ยวฮาจะด่าว่าสิ่งตึง
คิงเขาบ่ต้องฟังเพลงฮาถ้าคิงเขาฟังบ่ฮู้เรื่อง ไล่เหล่าชาวจากบ้านฮาเดี่ยวคิงเขาตึงฮู้บ่ฮู้เรื่อง

เขียนเพลงด่าคนกูทำไม่เป็นวะน้องชาย กูคนแม่สายมาไกลจากเจียงฮาย

เซาะหาคำเมือง ฟังไว้ถ้าฟังบ่เข้าใจ ฮาคนเจียงฮายมาไกลสไตล์บ่เหมือนไผ

เขียนเพลงคำห่มุญฮายะบาจ้าง เพราะฮาเป็นลูกปู่จาย
 และเป็นคนแม่สายตีมาไกลจากเจียงฮาย เซาะหากำเมืองฟังไว้ถ้าฟังไม่เข้าใจ
 ฮาคนเจียงฮายมาไกลสไตล์ไม่เหมือนใคร อีกำป้อ สู้ดยอด แน่นอนฟังไว้ ถ้าฟังบ่เข้าใจ
 ฮาคนเจียงฮายมาไกลสไตล์บ่เหมือนไผ

เขียนเพลงคำห่มุญฮายะบาจ้าง เพราะฮาเป็นลูกปู่จาย
 และเป็นคนแม่สายตีมาไกลจากเจียงฮาย เซาะหากำเมืองฟังไว้ถ้าฟังบ่เข้าใจ
 ฮาคนเจียงฮายมาไกลสไตล์บ่เหมือนไผ

ถ้าฮาฮ้องกำเมืองแล้วคิงเขาฟังบ่ฮู้เรื่อง ก็ขอฮื้อจำไว้ สักวันคิงเขามันตึงฟังฮาฮู้เรื่องภาษาไผ
 บวกแสดงเป็นวิชา ฮาเป็นหนึ่งในเร็ปเปอร์ตีมาไกลจากล้านนา
 ฮ้ายเป็นคนเจียงฮายก็จื้อว่า PMC ก็บ้านนี้ห้องละก็อยู่ตางได้อ้ายอยากใครไปเต็มที
 สุมาเตอะเนอะฮินะ ถ้าเพราะหน้าตาก็ยังบ่ดี ก็บ่าวเจียงฮายก็ฮักแต่ๆ แม้ว่าสตั๊ดคัมมันก็ยังบ่มี

1) สรุปเนื้อหาเพลงโดยย่อ

เนื้อหาของเพลงนี้ คือ วัยรุ่นคนหนึ่งที่มีพื้นเพเป็นคนภาคเหนือ จากจังหวัด
 เชียงราย ที่มีใจรักและชื่นชอบในเพลงฮิปฮอป และอยากเป็นเร็ปเปอร์ โดยได้พยายามบ่งบอกถึง
 ความเป็นตัวตนของคนเมืองเหนือ ที่มีความภาคภูมิใจในบ้านเกิดของตน และมีความมุ่งมั่นตั้งใจ
 ว่าสักวันหนึ่งจะต้องเป็นเร็ปเปอร์ที่มีชื่อเสียงและร่ำรวยให้ได้ ทั้งยังพยายามแสดงความเป็นตัวตน
 ว่าตนนั้นแต่งเพลงคำคนอื่นหรือคำผู้หญิงไม่เป็น ตนนั้นมีสไตล์ของการเร็ปไม่เหมือนใคร และหวัง
 ว่าสักวันทุกคนจะต้องรู้จักตนจากตัวตนที่แท้จริงและคำกำเมืองที่คอยสะท้อนอัตลักษณ์ของตน
 นั้นเอง

2) ประเด็นการสื่อสารมุมมอง

ประเด็นการสื่อสารมุมมองที่พบมีดังนี้

มุมมองการใช้ชีวิต: ความมุ่งมั่นพยายามทำอย่างสุดความสามารถ

พบจากเนื้อเพลงในตอน

“ถ้าฮ้างอ้งกำเมืองแล้วคิงเขาฟังบู้เรื่อง ก็ขอฮ้างอ้งจำไว้ สักวันคิงเขามันตึงฟังฮ้างอ้งเรื่อง ภาษาไผ่”

ซึ่งสะท้อนมุมมองการใช้ชีวิตในด้านความมุมานะพยายามทำอย่างสุดความสามารถให้เห็นถึงความตั้งใจและความมั่นใจของวัยรุ่นที่มีต่อจุดมุ่งหมาย ซึ่งสื่อว่าวันนี้อาจจะยังทำได้ไม่ดีหรือยังไม่ประสบความสำเร็จแต่ก็ตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่สักวันหนึ่งจะต้องประสบความสำเร็จอย่างแน่นอน

ส่วนตอนที่มีการร้องว่า

“เขียนเพลงด่าหมู่หญิงฮ้างฮายะบาจ่าง เพราะฮ้างเป็นลูกบู้จาย เป็นคนแม่ฮายตีมาไกลจากเจียงฮาย”

ก็สะท้อนมุมมองการใช้ชีวิตในด้านความมุมานะพยายามของวัยรุ่นในเรื่องของความเชื่อมั่นในอุดมการณ์ ความตั้งใจตั้งแต่แรกเริ่มของวัยรุ่นที่ยึดถือตั้งมั่นซึ่งจะไม่มีทางไขว่เขวหรือเปลี่ยนแปลงไปตามแบบของผู้อื่น

และในตอนที่ว่า

“ก็บ่าวเจียงฮายก็ฮ้างแต่ๆ แม่ว่าสตั้งค้มันก็ยังบมี”

ก็สื่อให้เห็นว่า วัยรุ่นมีความมุมานะพยายามในเรื่องของการสร้างความมั่นคง การพยายามที่จะเป็นผู้ประสบความสำเร็จ มีหน้าที่การงานที่ดี มีความร่ำรวย และความตั้งใจที่จะมีความรักที่ดีนั่นเอง

3) มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม

การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด

พบจากเนื้อเพลงท่อน “ฮาเป็นหนึ่งในเรปเปอร์ตีมาไกล่จากล้านนา” กล่าวคือ การพยายามที่จะนำเสนอถึง ถิ่นฐาน ภูมิลำเนา ซึ่งวัยรุ่นเลือกที่จะนำมาใส่ลงในเนื้อเพลง ซึ่งนั่นเป็นการแสดงออกให้เห็นถึงความรู้สึกภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดของวัยรุ่นที่ต้องการจะสื่อให้ผู้ฟังรับรู้ตัวตนเองนั้นมาจากที่ใด นั่นเอง

โดยผู้วิจัยจึงได้มีการจำแนกความหมายภาษาถิ่นที่สะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อเพลงแต่ละมุมมองโดยมองในรูปแบบสังเกตจากการเลือกใช้ภาษาถิ่นของวัยรุ่นแต่ละคำในเนื้อเพลงนั้นให้เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ และการแปลความหมายของภาษาถิ่นที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ โดยจำแนกเป็น ความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.1 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง คำกำเมือง

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
ถ้าฮาฮ้องกำเมืองแล้วคิง เขาฟังบู้เรื่อง ก็ขอฮือจำไว้ สักวันคิงเขามันตั้งฟังฮาฮู้ เรื่อง ภาษาไผ	ก็ขอฮือจำไว้	อยากให้จำเอาไว้	วันนี้สิ่งที่พยายามอยู่ อาจจะยังไม่ดีพอ แต่ อยากให้คอยดูเอาไว้ว่า จะต้องมีสักวัน ที่สิ่งที่ ทำนั้นจะประสบ ความสำเร็จ
เขียนเพลงด่าหมู่หญิงฮายะ บาจ้าง เพราะฮาเป็นลูกปู่ จาย และเป็นคนแม่สายดี มาไกล่จากเจียงฮาย	ยะบาจ้าง	ทำไม่เป็น, ทำไม่ได้	การเป็นลูกผู้ชายนั้น ถือเป็นสิ่งที่ต้องยึดมั่น ถือมั่น จะทำเรื่องเสื่อม เสียไม่ได้เด็ดขาด
	ฮาเป็นลูกปู่จาย	เราเป็นลูกผู้ชาย	

ตารางที่ 4.1 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง คำกำเมือง (ต่อ)

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
ก็บ่าวเจียงฮายก็ฮักแต่ๆ แม้ว่าสตั้งค์มันก็ยังมี	ฮักแต่ๆ	รักอย่างแท้จริง	การแสดงถึงความรู้สึกที่มีจิตมุ่งมั่น มุ่งมั่น และจริงใจไม่ยอมแพ้
	แม้ว่าสตั้งค์มันก็ยังมี	แม้ตอนนี้จะไม่มีเงิน	ต่อให้ตอนนี้จะยังไม่ได้อะไรก็ทำตาม แต่จะไม่ลดละความพยายามเพื่อให้สักวันหนึ่งจะต้องร่ำรวยขึ้นมาให้ได้
ฮาเป็นหนึ่งในเรีบเปอร์ตี มาไกลจากล้านนา	ตีมาไกลจาก ล้านนา	เดินทางมาไกลจากภาคเหนือ	เราเป็นศิลปินเรีบเปอร์ที่มีความภาคภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิดเมืองนอน

จากตารางวิเคราะห์ข้างต้นพบว่า การนำภาษาไทยถิ่นเหนือมาใช้ในเนื้อเพลงฮิปฮอปในเพลงนี้นั้นได้มีการแสดงออกถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นใน เรื่องของการเปลี่ยนแปลงทางด้านจิตใจที่มีความสำคัญอย่างเห็นได้ชัด อย่างเช่น เอกลักษณะเฉพาะตน กล่าวคือวัยรุ่นชอบที่จะทำในสิ่งที่ตนสนใจและถนัด ซึ่งต่อไปอาจจะสามารถพัฒนากลายเป็นจุดเด่นเฉพาะตนได้ รวมไปถึง การยอมรับจากผู้อื่น กล่าวคือวัยรุ่นเป็นวัยที่พิถีพิถันที่จะได้รับความสนใจและการยอมรับจากผู้อื่นโดยเฉพาะกับกลุ่มเพื่อนรวมถึงบุคคลในสังคมทั่วไป ซึ่งเป็นความรู้สึกที่ต้องการให้ตนเองกลายเป็นคนสำคัญของสังคมที่สังกัดอยู่ (ธันวรจัน ฐรรณสุขสกุล, 2559) นอกจากนี้แล้วผู้วิจัยยังพบว่ามีการแสดงออกทางอัตลักษณ์ของวัยรุ่นในเรื่องของ ความถูกต้องและจริยธรรม หมายถึงลักษณะทางความคิดของวัยรุ่นที่มักถือเรื่องความถูกต้อง และความยุติธรรมเป็นใหญ่ นั่นคือการแสดงออกทางความคิดในเชิงอุดมคติที่เป็นไปตามหลักการในแบบที่ตนเชื่อมั่น (ชยันดา นาคบุบผา, 2515) ซึ่งในเนื้อเพลงนี้นั้นมีการแสดงออกในเรื่องนี้อย่างชัดเจน

4.1.2 วิเคราะห์เนื้อเพลง ศิลปินตีนดอย

ศิลปิน SNOOPKING Feat. ปู่จ๋าน ลองไม้ค้ PMC

วันที่เผยแพร่ในช่องยูทูป 17 กุมภาพันธ์ 2558

ยอดการเข้าชม 90,747,903 view

ภาษาไทยท้องถิ่นที่ใช้ในเพลง ภาษาไทยถิ่นเหนือ

เนื้อเพลง ศิลปินตีนดอย

ก่อนที่ฉันล้มตัวลงนอน ใจมันคิดถึงเรื่องอื่นเสมอ
 กว่าพุงนี้จะเริ่มสว่าง ทำไมวันนี้เค็งคว้างเหลือเกิน
 ขอพรพลังบังเกิดตั้งปู่จ๋าน เมื่อมีนางฟ้าจำแลงลงมาตั้งกล่าวขาน
 หวนกำเมืองให้โด่งดังถึงลูกหลาน อ้ายเป็นนักร้องติดคอยหยั่งบ่าวบ้าน
 บ่ามีตั้งชื่อไม้ค้ดีไว้อัดเพลง ยะการเจ้าแฉงนี่คือชีวิตที่ยังเป็น
 ก็แค่อ้อจายเหนือที่ตัวเธอไม่เข้าใจ คิดถึงพรอู้ยให้ใช้ชีวิตอยู่เรื่อยไป..เรื่อยไป
 อ้ายเดินทางจากเป็นละอ่อนเจียงฮาย ห่างบ้านมาหลายปีทิ้งความสุขอย่างเดียวดาว
 บางอย่างมันยังไม่พร้อมจะใช้ชีวิตในเมืองกรุง คิดถึงเข้อมมือจากพ่อแม่ที่คอยจุง..คอยจุง
 ขอพรพลังบังเกิดตั้งปู่จ๋าน เมื่อมีนางฟ้าจำแลงลงมาตั้งกล่าวขาน
 หวนกำเมืองให้โด่งดังถึงลูกหลาน อ้ายเป็นนักร้องติดคอยไปตามกาลเวลา
 ฉันเป็นคนธรรมดาตามองบนฟ้าอันแสนไกล เป็นคนธรรมดาตามองบนฟ้าอันแสนไกล
 คนธรรมดาตามองบนฟ้าอันแสนไกล แค่คนธรรมดาที่มองบนฟ้าอันแสนไกล
 ย้อนกลับไปสมัยที่ใช้ไม้ค้ ไดนามิก พัฒนาเบสิกด้วยการมาใช้ไม้ค้ คอนเดนเซอร์
 ด้วยการวาดฝันว่าเธอกับฉันจะเป็นแร็ปเปอร์ ได้เจอะ ได้เจอ เขอกันที่ ตีนดอย
 ถ้าน้องเฝ้าคอยปี้จะขึ้นน้ำ วันไหนปีถล้าจะมีน้องตีค้อยตั้ง
 แม้ว่าเส้นชัยจะอยู่ไกลจะไปถึง รักกูรักมึงเป็นพี่น้องร้องตีนดอย
 ย้อนกลับไปตอนสมัยในเมื่อก่อน เป็นเด็กละอ่อนที่วาดฝันและมโน
 บ้านของปู่อยู่ติดคอยไม่ถึงโล ใ้ ใ้โฮ วาดฝันกันที่ตีนดอย
 หวนกำเมืองให้โด่งดังถึงลูกหลาน อ้ายเป็นนักร้องติดคอยไปตามกาลเวลา

1) สรุปเนื้อหาเพลงโดยย่อ

เนื้อหาของเพลงนี้ คือ เด็กวัยรุ่นคนหนึ่งที่ได้เดินทางมาไกลจากภาคเหนือมาใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพมหานครพร้อมกับความฝัน ว่าสักวันหนึ่งจะมีชื่อเสียงจากการเป็นศิลปินเพลงฮิปฮอปที่ การใช้ภาษาบ้านเกิดของตนในการสื่อสารผ่านบทเพลงให้ได้ แต่ในวันนี้เขารู้สึกอ่อนแรงและเหนื่อยล้า ทำให้คิดถึงบ้านเกิดและครอบครัว แล้วก็คิดกลับมาว่าเขาจะต้องทำความฝันให้สำเร็จให้ได้เหมือนกับศิลปินที่ตนยึดเป็นแบบอย่าง จะต้องเป็นศิลปินเรปเปอร์ล้านนาที่มีชื่อเสียงและสานต่อคำเมืองเหนือให้อยู่สืบไปจนถึงรุ่นลูกรุ่นหลาน

2) ประเด็นมุมมอง

ประเด็นมุมมองที่พบมีดังนี้

มุมมองการใช้ชีวิต: ความมุ่งมั่นพยายามทำอย่างสุดความสามารถ

พบจากเนื้อเพลงท่อน

“หวนก้าเมืองให้โด่งดังถึงลูกหลาน อ้ายเป็นนักฮ้องติดคอยหยั่งบ่าวบ้าน”

แสดงให้เห็นถึงความตั้งใจของวัยรุ่น ที่จะร้องเพลงที่ใช้ภาษาท้องถิ่น (คำเมืองเหนือ) และตั้งใจว่าเพลงจะต้องโด่งดังและเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง ด้วยฝีมือและความสามารถของตนให้จงได้

ส่วนท่อนที่ว่า

“บามีตั้งชื่อไมค์ดีดีไว้อัด เพลง ยะการเจ้าแฉงนี่คือชีวิตที่ยังเป็น”

ในท่อนนี้ก็เป็นกรพยายามสื่อถึงความมุ่งมั่นของวัยรุ่น ตรงที่ยังคงตั้งใจทำงานอย่างมีความมุ่งมั่น มีเป้าหมาย ที่ตนตั้งใจ หรือใฝ่ฝัน ว่าจะต้องตั้งใจทำงานเพื่อนำเงินมาสานต่อความฝันของตนเอง

และในตอนทีร้องว่า

“ย้อนกลับไปตอนสมัยในเมื่อก่อน เป็นเด็กกะอ้อนที่วาดฝันและมโน”

ก็แสดงให้เห็นถึงความเป็นวัยรุ่นที่มีความฝัน มีความมุ่งมั่น และคิดว่าความฝันที่ตนมีมาตั้งแต่เด็กนั้นสักวันจะต้องประสบความสำเร็จ

3) มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม

การพยายามสื่อสารเพื่อให้สัมผัสถึงความรู้สึกการคิดถึงบ้านเกิด

พบจากเนื้อเพลงตอนที่มีการร้องว่า

“แค้ป้อจายเหนือที่ตัวเธอไม่เข้าใจ คิดถึงพรอู้ยให้ใช้ชีวิตอยู่เรื่อยไป”

ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของวัยรุ่นที่ถึงแม่จะจากบ้านเกิดมาไกลเพื่อตามหาความฝัน แต่ก็ยังไม่ลืมถิ่นฐาน บ้านเกิด ที่ตนจากมา อีกทั้งยังเอามาใช้เป็นแรงผลักดันให้วัยรุ่นมีพลังที่จะสานต่อความฝันหรือเจตนารมณ์ที่มีให้ประสบความสำเร็จ

และตอนที่ร้องว่า

“ถ้าน้องเฝ้าคอยป้อจะขึ้นา วันไหนป้อดำจะมีน้องตี้คอยดึงแม้ว่าเส้นชัยจะอยู่ไกลจะไปถึง รักกูรักมึงเป็นพี่น้องร้องตื่นคอย”

ในตอนนี้นั้นแสดงให้เห็นถึงมิตรภาพความรู้สึกที่วัยรุ่นมีอยู่ที่บ้านเกิดที่ตนจากมา และรู้สึกหวงคิดถึง บวกกับนำเอาความรู้สึกคิดถึงนี้มาเป็นแรงผลักดัน เป็นกำลังใจให้ตนเอง

และผู้วิจัยจึงได้มีการจำแนกความหมายภาษาถิ่นที่สะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อเพลงแต่ละมุมมองโดยมองในรูปแบบสังเกตจากการเลือกใช้ภาษาถิ่นของวัยรุ่นแต่ละคำในเนื้อ

เพลงนั้นให้เปรียบเทียบสัญลักษณ์ และการแปลความหมายของภาษาถิ่นที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ โดยจำแนกเป็น ความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง ศิลปินตีนดอย

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
หวนกำเมืองให้โด่งดังถึง ลูกหลาน อ้ายเป็นนักฮ้อง	หวนกำเมือง	ร้องเพลงโดยใช้ ภาษาไทยถิ่นเหนือ	มุ่งมั่นแต่งเพลงโดยใช้ ภาษาไทยถิ่นเหนือและ
ติดดอยหยั่งป่าบ้าน	นักฮ้องติดดอย หยั่งป่าบ้าน	วัยรุ่นทั่วไปที่เป็น ศิลปินมาจาก ภาคเหนือ	ร้องให้คนอื่นได้ยิน ให้คน อื่นได้รับรู้ว่าเราคือศิลปิน ที่มาจากภาคเหนือ
บามีตั้งชื่อไม่คดีดีไว้ฮัด เพลง ยะการเจ้าแลงนี่คือ ชีวิตที่ยังเป็น	ยะการเจ้าแลง	ทำงานตั้งแต่เช้าถึง เย็น	ด้วยความเป็นวัยรุ่นที่ พลัดถิ่นมาจากภาคเหนือ จึงยังมีเงินไม่มากและ ต้องขยันทำงานตั้งแต่เช้า จนถึงเย็น
ย้อนกลับไปตอนสมัยใน เมื่อก่อน เป็นเด็กละอ่อนที่ วาดฝันและมโน	เด็กละอ่อนที่ วาดฝันและมโน	เด็กน้อยที่มีแต่ ความคิดเพ้อฝัน	อดีตเคยเป็นเพียงแค่ เด็กตัวเล็กๆ ที่มีแค่ ความชื่นชอบในเพลง ฮิปฮอปและคิดฝันว่าสัก วันจะต้องเป็นศิลปิน แร็ปที่มาจากภาคเหนือ ให้ได้
แค่ป้อจายเหนือที่ตัวเธอไม่ เข้าใจ คิดถึงพรอู้ยให้ใช้ ชีวิตอยู่เรื่อยไป	แค่ป้อจาย เหนือที่ตัวเธอ ไม่เข้าใจ	แค่วัยรุ่นที่พูดภาษา เหนือคนนึง	เป็นเพียงวัยรุ่นธรรมดาๆ คนหนึ่งที่ใช้ภาษาเหนือใน การสื่อสารซึ่งอาจจะฟัง แล้วไม่เข้าใจ

ตารางที่ 4.2 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง ศิลปินดินดอย (ต่อ)

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
	คิดถึงพรอุ้ยให้ ใช้ชีวิตอยู่ เรื่อยไป	คิดถึงคำที่ผู้ใหญ่สั่ง ไว้เรื่องการใช้ชีวิต	รู้สึกคิดถึงบ้านเกิด ติด ถึงคนที่คอยเป็นห่วงอยู่ ที่บ้าน เนื่องจากตอนที่ ก่อนจะจากบ้านเกิด เมืองนอนมา ผู้หลัก ผู้ใหญ่ที่บ้านก็ได้คอยพร และสั่งสอนไว้เรื่องการ ใช้ชีวิต
ถ้าน้องเฝ้าคอยปีจะขึ้นน้ำ วันไหนปีถล่มจะมีน้องตี คอยตั้ง แม้ว่าเส้นชัยจะอยู่ไกลจะ ไปถึง รักกูรักมึงเป็นพี่น้อง ร้องดินดอย	ถ้าน้องเฝ้าคอย ปีจะขึ้นน้ำ วัน ไหนปีถล่มจะมี น้องตีคอยตั้ง	จับมือกันและ ช่วยกันฟันฝ่า อุปสรรค	วันนี้สิ่งที่พยายามอยู่ อาจจะยังไม่ดีพอ แต่ อยากให้มุ่งมั่นและ ร่วมกันทำ ด้วย ความหวังที่ว่าจะต้องมี สักวัน ที่สิ่งที่ทำนั้นจะ ประสบความสำเร็จ

จากตารางวิเคราะห์เนื้อเพลงที่มีการใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือข้างต้นพบว่า การนำภาษาไทยถิ่นเหนือมาใช้ในเนื้อเพลงฮิปฮอปเพลงนี้นั้นแสดงออกถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นในเรื่องของกรกระทำของวัยรุ่นที่ทำให้ตนได้เป็นที่ยอมรับของกลุ่มคนที่ตนให้ความสำคัญ ซึ่งเป็นการกระทำตามกระแสนิยมของสังคมที่มีอยู่ โดยการกระทำดังกล่าวจะถูกแสดงออกผ่านรูปแบบการใช้ภาษาพูด ปรากฏนิยามสูตร (2528) กล่าวคือ การที่วัยรุ่นนำเอาภาษาไทยถิ่นเหนือหรือเรียกว่า คำเมือง ที่ตัววัยรุ่นเองนั้นใช้เป็นภาษาในการสื่อสาร และการทำตามกระแสนิยมก็คือ ตนเองนั้นมีศิลปินฮิปฮอปรุ่นพี่ที่มีชื่อเสียงและเป็นที่ยอมรับเป็นต้นแบบนั่นเอง และอีกสิ่งที่คุณวิจัยพบนั้นก็คือ แรงจูงใจ วัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการแรงจูงใจสูงจึงจะสามารถทำให้วัยรุ่นประสบความสำเร็จ ซึ่งแรงจูงใจในนี้ก็คือ ศิลปินฮิปฮอปต้นแบบของวัยรุ่นผู้ที่แต่งเพลงนี้ซึ่งถือเป็นแรงจูงใจที่ตนสามารถได้รับโดยทันที

4.1.3 วิเคราะห์เนื้อเพลง สาวภูไท

ศิลปิน แร็ปอีสาน RapESAN Ft. Triple P

วันที่เผยแพร่ในช่องยูทูป 13 กุมภาพันธ์ 2559

ยอดการเข้าชม 53,427,903 view

ภาษาไทยท้องถิ่นที่ใช้ในเพลง ภาษาไทยถิ่นอีสานพื้นเมืองภูไท จังหวัดเลย

เนื้อเพลง สาวภูไท

สาวภูไท เจ้าคืองามแท้ละเบ่อ งามได้เผลอหรือเจ้านั้นงามได้แม่ เหลียวเบ่งบาดเลอเกียงงามคักแท้อะ
 หลี เอ็ดแนวเลอสิได้เป็นเคอผู้เจ้า สาวภูไทเจ้ามีเผลอแล้วละบ่ อ้ายยังรอคั่นแมนเจ้าบ่มีไ
 เหมิดใจนี้บ่มีผู้เลอ หื้อเจ้าผู้เดว เว้ากันแบบเพวๆ สิฮักผู้เดียว ฮักแต่เจ้า ได้มาพบได้มาพ้อผู้สาว
 งามภูไท เกียงงามถักใจหลายสาวภูไทเวียงพิงค์ เบ็งเผิ่นฟ่อนเผิ่นล้าอยู่งานแห่ปราสาทเผิ่ง
 งามพอบานนางฟ้าสายตาของเจ้าพอบานเหยว เจ้าผู้จบผู้งาม ไอ้อายเจ้านั้นมาแต่สิเลอ มั๊กเจ้าแล้ว
 หละเบอ สิเหออ้ายเอ็ดแนวเลอเทอร์ จักจะเอ็ดแนวเลอ เกีย เว้ามีถักละเบอ

มันละเป็นเบลอๆ กะย่อนหัวเจอมันเดินแสวง

**รับรองสิบ่ป้าบ่ถีม เว้าถักคิงเคอผู้สาวสั้น้อย ไตข่อยบ่มีไ มันเจ้าได้ จังแมนแพงเจ้าหลาย บ่อด
 ตายคั่นอยู่กับพี เจ้าผู้ดีเชื่ออ้ายโลดน้อง สิฮักคำแพงซุแลงเข้า
 ซุแลงเข้า (Triple P) ป้าดโธ นี้หรือ คือสาวภูไท เดินทางมาโดน หัวกะพ้อคนถักใจ อยากรุณนำเจ้า
 แต่แร็ปอีสานบ่สอนให้ สอนอ้ายได้บ่หละ คำว่า ฮัก เว้าแบบได้ จบเพลงนี้ บั๊ฮู้ว่าน้อง สิว่าได้ แต่
 น้องกะเข้ามาเล่นอยู่ในหัวใจ อ้ายแล้ว คงคิดฮอดเบ็ดคั่น นอนบ่หลับฮอดเข้า โรคนี้รักษาบ่หาย ถ้า
 คนเบ็งใจบ่แมนเจ้า (**/***)

.....

1) สรุปเนื้อหาเพลงโดยย่อ

เนื้อหาของเพลงนี้ คือ ตัวศิลปินนั้นร้องเพลงนี้เพื่อชื่นชมความงามของหญิงสาว
 ซึ่งในเนื้อเพลงนี้เป็นสาวงามเชื้อสายพื้นเมืองภูไท ซึ่งถือเป็นชนพื้นเมืองของทางภาคอีสาน โดยเนื้อ
 เพลงร้องเป็นภาษาไทยท้องถิ่นอีสานที่ใช้ศัพท์ของชนพื้นเมืองภูไทจังหวัดเลยที่มีเอกลักษณ์
 เฉพาะตัวในส่วนของคำสร้อย คำอุทาน และคำเรียกต่างๆ กล่าวคือเนื้อเพลงนั้นผู้ร้องก็เปรียบ
 ตนเองเป็นหนุ่มอีสานในพื้นที่เดียวกัน ที่รู้สึกตกตลึงกับความงามของสาวภูไทที่ตนพบเห็น พร้อม

กับเอ่ยชมและพยายามโฆษณาตนเองเพื่อให้หญิงสาวนั้นสนใจ โดยบอกว่าตนเองนั้นร่ำรวย มีเงินทอง มีความสามารถ หากรับรักตนแล้วจะมีแต่ความสุขสบาย และไม่มีทางเสียใจอย่างแน่นอน

2) ประเด็นมุมมอง

ประเด็นมุมมองที่พบมีดังนี้

มุมมองความรัก: การพยายามต่อสู้เพื่อให้สมหวังในความรัก ซึ่งพบได้จากเนื้อเพลงทั้งหมดในเพลงนี้

โดยผู้วิจัยจึงได้มีการจำแนกความหมายภาษาถิ่นที่สะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อเพลงแต่ละมุมมองโดยมองในรูปแบบสังเกตจากการเลือกใช้ภาษาถิ่นของวัยรุ่นแต่ละคำในเนื้อเพลงนั้นให้เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ และการแปลความหมายของภาษาถิ่นที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ โดยจำแนกเป็น ความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.3 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง สาวภูไท

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
สาวภูไท เจ้าคืองามแท้ แท้ละเบือ งามได้เผ อหรือเจ้านั้นงามได้แม่ เหลียวเบ็งบาดเลอเกีย งามคักแท้อะหลี่	เจ้าคืองามแท้ หละเบือ งามได้เผหรือเจ้า นั้นงามได้แม่ เหลียวเบ็งบาดเลอ เกียงามคักแท้อะหลี่	ทำไมเธอถึงสวยจังเลย สวยเหมือนพ่อหรือ เหมือนแม่กันนะ หันไปเห็นถึงกับตกตลิ่ง ในความสวยจริงๆ	ชื่นชมสาวคนหนึ่งด้วย คำพูดที่สุภาพและให้ เกียรติถึงครอบครัว เพื่อหวังให้เขา ประทับใจในคำชื่นชม ของตน
สาวภูไทเจ้ามีเผแล้ว ละบ่ อ้ายยังรอค้นแม่น	เจ้ามีเผแล้วละบ่	เธอมีแฟนแล้วหรือยัง	แกล้งหยอกเินเพื่อให้ เกิดความสนิทสนมมาก

ตารางที่ 4.3 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง สาวภูไท (ต่อ)

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
เจ้าบ่มีไผ	ເມີດໃຈນີ້ບໍ່ມີຜູ້ເລືອກເຮັດ ເຈົ້າຜູ້ເດວ ເວົ້າກັນແບບ ເພງໆ ສີ່ອັກ	บอกตรงๆ ทั้งหัวใจนี้ ไม่ให้ใครนอกจาก เธอคนเดียว	ขึ้น และให้ฝ่ายหญิง รู้สึกว่าตนไม่ใช่คนไม่ดี แถมมีแต่ความรัก ความ
	ຜູ້ເດີຍໄວ ອັກແຕ່ເຈົ້າ		จริงใจให้อย่างเปี่ยม ล้นอีกด้วย
ສາຍຕາຂອງເຈົ້າພອ ປານເຍ່ວ	ສາຍຕາຂອງເຈົ້າພອ ປານເຍ່ວ	สายตาของเธอ เหมือนนกเหยี่ยว	อ่อนช้อยว่าสายตาของ ผู้หญิงที่ตนชอบนั้น โฉบเฉี่ยวและมีเสน่ห์ ดึงดูดอย่างมาก
ຮັບຮອງສິບປ້າບໍ່ຄິມ ເວົ້າຄືຄິງເດັດຜູ້ສາວສຳ ນ້ອຍ ໂຕໜ້ອຍບໍ່ມີໄຜ ມັກ ເຈົ້າເດັດ ຈັ່ງແມ່ນແພງເຈົ້າ	ຮັບຮອງສິບປ້າບໍ່ຄິມ ເວົ້າຄືຄິງເດັດຜູ້ສາວສຳ ນ້ອຍ	รับรองจะไม่เลิกไม่ ทิ้งกัน รับปากเลยนะ คนดี	ให้คำมั่นสัญญากับ ลูกผู้ชายด้วยความ สัตย์จริงกับฝ่ายหญิง ว่าจะไม่ทิ้งขว้างกันไป
หลาย	ໂຕໜ້ອຍບໍ່ມີໄຜ ມັກເຈົ້າເດັດ ຈັ່ງແມ່ນແພງເຈົ້າหลาย	ตัวเรานั้นก็ใสดอยอยู่ รักเธอจังเลย รู้ลึก หลงไหลเสีย เหลือเกิน	โฆษณาเกี่ยวกับฝ่ายหญิง ต่อไปอีกว่าตัวเองนั้นก็ ยังไม่มีใคร ไม่ได้เจ้าชู้ จับใครไปเรื่อยเปื่อย แต่ครั้งนี้คือรักจริงๆ รักจนรู้ลึกว่าอยาก ครอบครองเสีย เหลือเกิน

ตารางที่ 4.3 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ เพลง สาวภูไท (ต่อ)

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
บรู๋ว่าน้อง สิวาได้ แต่ น้องกะเข้ามาแล่นอยู่ใน หัวใจ อ้ายแล้ว คงคิด ฮอดเบิดคีน นอนบ่หลับ ฮอดเข้า โรคนี้รักษาบ่ หาย ถ้าคนเบิ่งใจบ่แมน เจ้า	บรู๋ว่าน้อง สิวาได้ แต่น้องกะเข้ามา แล่นอยู่ในหัวใจ อ้าย แล้ว คงคิดฮอดเบิดคีน นอนบ่หลับฮอดเข้า โรคนี้รักษาบ่หาย ถ้า คนเบิ่งใจบ่แมนเจ้า	ไม่รู้ว่าน้องจะว่ อย่างไร แต่น้องก็ได้ เข้ามาวิ่งในหัวใจที่ แล้ว คงคิดถึงทั้งคีนนอน ไม่หลับจนเข้า โรคนี้ รักษาไม่หายถ้าคนดู ใจไม่ใช่เธอ	พูดเชิงตัดพ้อ กลัว ผิดหวังเล็กน้อย ว่าไม่ รู้ฝ่ายหญิงจะสนใจตน ใหม่ แต่ก็ขอพูดเชิง หยอดต่ออีกว่า เธอได้ เข้ามาวิ่งอยู่ในหัวใจ ตนแล้วในตอนนี้ และ ก็พูดเชิงขอความเห็น ใจว่าคนนอนไม่หลับ ไปทั้งคีนจนเข้าแน่ๆ ถ้าคนดูแลใจไม่ใช่เธอ

จากตารางวิเคราะห์เนื้อเพลงที่มีการใช้ภาษาไทยถิ่นอีสานในเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่า มีการแสดงให้เห็นถึงการสื่ออัตลักษณ์วัยรุ่นในมุมมองของความรักอย่างมีเสน่ห์ ซึ่งทำให้เห็นถึงความคิดของวัยรุ่นทั้งที่แสดงออกอย่างชัดเจนและไม่ชัดเจน โดยวัยรุ่นนั้นมีความเชื่อว่าการที่จะสมหวังในความรักนั้นไม่อาจรอคอยให้ความรักเป็นฝ่ายวิ่งเข้าหาตนเสมอไป แต่เป็นตัวเองที่จะต้องเป็นฝ่ายวิ่งเข้าหาความรักด้วยการลงมือกระทำสิ่งใดก็ตาม เพื่อให้อีกฝ่ายรับรู้ถึงความรักที่ตนมีให้จากความตั้งใจจริง ด้วยการแสดงออกทางคำพูดผ่านเนื้อเพลง และถึงแม้ความรักนั้นจะต้องมีอุปสรรคมากมายเพียงใด หรือยังไม่รู้ว่าผลสุดท้ายตนจะได้สุขสมหวังในความรักตามที่ต้องการหรือไม่ แต่วัยรุ่นก็จะไม่สนใจและจะพยายามลองทำดูก่อนอย่างสุดความสามารถจนกว่าจะถอดใจ

4.1.4 วิเคราะห์เนื้อเพลง อ้ายพามาเขาพาไป

ศิลปิน ลำเพลิน วงศกร

วันที่เผยแพร่ในช่องยูทูป 28 พฤษภาคม 2562

ยอดการเข้าชม 65,002,903 view

ภาษาไทยท้องถิ่นที่ใช้ในเพลง ภาษาไทยถิ่นอีสาน

เนื้อเพลง อ้ายพามาเขาพาไป

อ้ายเป็นคนพามา เขาเป็นคนพาไป สมน้ำหน้าหัวใจเจ้าของคักได้
 เหล้ายาปลาบั้งอ้ายก็เป็นคนเปย์ ยังมาถึกเจ้าหัวใจพังมุน
 อ้ายเป็นคนพามาเขาเป็นคนไปส่ง ผู้จกเงินในตงกะแมนอ้ายนี้ได้
 แต่งโตออกบ้านตั้งว่าอย่างหล้ออย่างเท่ เบ็ดสภาพเซเว สบายเปย์จ็อบ
 ไปรับไปส่งถึงที่เลี้ยงข้าวเธอด้วย money พา shop พาไปดูหนัง
 เทียววังหลังจนกลายเป็นหนี้ โถนี่งอะไม่เข้าใจที่ กดหมด bank จนต้อง worry
 เราต้องการแคใจแต่ว่าเขาจะซี

1) สรุปเนื้อหาเพลงโดยย่อ

เนื้อหาของเพลงนี้ คือ ตัวผู้ร้องรู้สึกผิดหวังในความรักเนื่องจากคนรักที่อุตส่าห์
 ทุ่มเท ทั้งเวลา เงินทอง ทุกๆ อย่างให้ แต่ฝ่ายหญิงกลับมามีใจไปแล้วไปหาชายอื่น ทำให้รู้สึกเสียใจ
 และถามกับตัวเองว่าคุ้มไหมกับสิ่งที่เสียไป พร้อมกับถามตัวเองกลับมาว่าพอแล้วหรือยังกับความ
 ผิดหวังในครั้งนี้ ควรจะจดจำให้ขึ้นใจได้แล้ว

2) ประเด็นมุมมองที่พบมีดังนี้

มุมมองความรัก: การดำเนินชีวิตต่อเมื่อผิดหวังในความรัก

ซึ่งพบจากเนื้อเพลงก่อนที่มีการร้องว่า

“สมน้ำหน้าหัวใจเจ้าของคักได้ เหล้ายาปลาบั้งอ้ายก็เป็นคนเปย์ ยังมาถึกเจ้าเทหัวใจ
พังมุน”

“อ้ายเป็นคนพามาเขาเป็นคนไปส่ง ผู้จกเงินในถงกะแมนอ้ายนี้ได้ แต่งโตออกบ้านตั้ง
ว่าอย่างหล่ออย่างเท เปิดสภาพเซเว สายเปย์จ๊อบ”

แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกเมื่อวัยรุ่นผิดหวังในความรัก ซึ่งจะเห็นได้ว่าวัยรุ่นนั้นค่อนข้างมีความรู้สึกที่จริงจังและทุ่มเทกับความรักมากเลยทีเดียว

โดยผู้วิจัยจึงได้มีการจำแนกความหมายภาษาถิ่นที่สะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อเพลงแต่ละมุมมองโดยมองในรูปแบบการเลือกใช้ภาษาถิ่นของวัยรุ่นนั้นให้เปรียบเทียบเสมือนสัญลักษณ์ และการแปลความหมายของภาษาถิ่นที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ โดยจำแนกเป็น ความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.4 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นอีสาน เพลง อ้ายพามาเขาพาไป

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
สมน้ำหน้าหัวใจเจ้าของคักได้	สมน้ำหน้า หัวใจเจ้าของคักได้	สมน้ำหน้าหัวใจตัวเอง จริงๆ	รู้สึกเสียใจปนขำที่ตัวเอง จะต้องมาเจอเรื่องผิดหวัง อะไรแบบนี้ทั้งๆ ที่ตัวเอง ไม่ได้ทำอะไรผิดเลย
เหล้ายาปลาบั้งอ้ายก็ เป็นคนเปย์ ยังมาถึกเจ้า เทหัวใจพังมุน	เหล้ายาปลาบั้ง อ้ายก็เป็น คนเปย์ ยังมาถึกเจ้าเท หัวใจพังมุน	ค่ากินค่าอะไรหลายๆ อย่างพืก็เป็นคนจ่าย ให้ แต่ยังมีมาถูกเธอทิ้ง ไป รู้สึกหัวใจสลาย	ทุ่มเทให้ไปทุกอย่างทั้ง เงินทองและสิ่งของต่างๆ แต่ฝ่ายหญิงกลับไม่เห็น ค่าและทิ้งไปทำให้ตัวเอง เสียใจอย่างมาก

ตารางที่ 4.4 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นอีสาน เพลง อ้ายพามาเขาพาไป (ต่อ)

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
อ้ายเป็นคนพามาเขา เป็นคนไปส่ง ผู้จกเงิน ในถงกะแมนอ้ายนี้ได้	อ้ายเป็นคนพา มาเขาเป็นคนไป ส่ง	พี่เป็นคนพาเธอมา แต่เขากลับเป็นคน ไปส่ง	พี่คือคนที่ทำให้เธอมาถึง จุดๆ นี้ ทำให้เธอดีขึ้นใน ทุกๆ ด้าน ยอมเสียสละ ควักเงินที่ตนเองเก็บออม เอาไว้ใช้
	ผู้จกเงินในถงกะ แมนอ้ายนี้ได้	คนที่ยอมควักเงินใน กระปุกออกมาใช้ จ่ายเพื่อเธอก็คือพี่นี้ ไง	ยามจำเป็นออกมาใช้เพื่อ เธอ โดยหวังว่าเธอจะเห็น ใจและรักพี่ตอบเหมือนที่พี่ รักเธอแต่สุดท้ายเธอก็กลับ เลือกที่จะทิ้งพี่ไปกับคนอื่น
แต่งโตออกบ้านตั้งว่า อย่างหล่ออย่างเท่ เปิดสภาพเซเว สาย เปย์จ๊อบ”	แต่งโตออกบ้าน ตั้งว่าอย่างหล่อ อย่างเท่	แต่งตัวออกจากบ้าน ด้วยความมั่นใจว่า ตัวเองหล่อ เท่	ตอนเริ่มคบกันมาใหม่ๆ รู้สึกมั่นใจว่าเขาจะรัก เราจริงๆ และคงไม่ทิ้งเรา ไปหาคนที่ดีกว่าแน่ๆ
	เปิดสภาพเซเว สายเปย์จ๊อบ	หมดสภาพจนดู ไม่ได้ คนที่ชอบทุ่มเทให้ คนรักด้วยเงินทอง อย่างเราควรจำใส่ หัวได้แล้ว	เพราะคิดว่าคงไม่มีใคร ดีกว่าเรา แต่สุดท้ายเขาก็ มาทิ้งไปทำให้รู้สึกว่าสิ่งที่ มั่นใจในตอนแรกสุดท้าย มันไม่ใช่ และการทุ่มเท ให้กับคนรักด้วยเงินมัน ไม่ได้ช่วยให้เขารักเราอย่า งบริสุทธ์ใจ พอเขาเจอคน ใหม่ที่ดีกว่า มีเงินมากกว่า เขาก็ทิ้งไป ควรจำใส่ใจ เอาไว้

จากตารางวิเคราะห์เนื้อเพลงที่มีการใช้ภาษาไทยถิ่นอีสานในเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่าประเด็น มุมมองที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของวัยรุ่นในเนื้อเพลงนี้ในมุมมองของการดำเนินชีวิตต่อไปเมื่อผิดหวังในความรักนั้นได้กล่าวถึงการพยายามที่จะเข้าใจอีกฝ่ายรวมถึงการพยายามเข้าใจตนเอง โดยการพยายามเข้าใจอีกฝ่ายคือการตอบโต้โดยมีความรู้สึกที่ต้องการแสดงให้อีกฝ่ายทราบว่าตนรู้เท่าทัน ความคิดของอีกฝ่ายเกี่ยวกับเรื่องราวทั้งหมด อีกทั้งยังต้องการแสดงออกกับอีกฝ่ายรับรู้ถึงความเสียใจที่อีกฝ่ายได้ทิ้งตนไป กับการพยายามทำความเข้าใจสภาพจิตใจของตนเองด้วยการให้ กำลังใจตนเองด้วยการมองเป็นเรื่องตลก เพื่อให้หายเสียใจและต้องมีชีวิตอยู่ต่อไปให้ได้

4.1.5 วิเคราะห์เนื้อเพลง หลบบ้าน

ศิลปิน TEMMAX

วันที่เผยแพร่ในช่องยูทูป 23 กันยายน 2560

ยอดการเข้าชม 5,221,003 view

ภาษาไทยท้องถิ่นที่ใช้ในเพลง ภาษาไทยถิ่นใต้

เนื้อเพลง หลบบ้าน

ดั้นดั้นมา 1 ปีใช้ชีวิตอยู่ในเมืองกรุง คิดถึงหนังตะลุง คิดถึงผ้าถุงแม่เฒ่าบ้านเรา มีแต่ป่าเขา
เวลาเหงา ก็ทำเพลง บางวันหวนย้อนๆ ไปเดินเขี่ยแม่มอนอยู่ที่ชายเล โหมเราเพื่อนกันเพ
เวลาเราอยู่กันครบ นอนเล่นกันเผลอ ฟังเพลงน้ำจ๊อบ บรรจบบ ทำพรีอได้หลบ ก็เรานั้นมาทำงาน
จิบเบียร์ได้แสงไฟ ทำได้คิดถึง แต่วันเมื่อวาน * หลบบ้านหว่าเรา หลบบ้านหว่าเรา ไปเก็บกระเป่า
แล้วกะ! หลบบ้านหว่าเรา หลบบ้านหว่าเรา หลบบ้านหว่าเรา ไปเก็บกระเป่า แล้วกะ! หลบบ้าน
หว่าเรา อีไปไหนสักที่ ขึ้นรถเมล์ก็กลัวหลง รถไฟฟ้า BTS, MRT ก็กลัวง (ก็กลัวง)
ก็กลัวง! (ก็กลัวง) ผมงกลัวง! (ผมงกลัวง) อินี่รถแท็กซี่ ก็กลัวว่ามันอีขับวน เรามั่นคนบ้านนอก
ปักซีได้ สยามพาราก่อน ก็สู้ในหมิง บ้านเราไม่ได้ เด็กบ้านเรามันฟังเพลง วงกางเกง กับพีเต็ม
เจ็บหัวกับเด็กปรัานี้ มันฟังกันแต่ EDM (dab) (*) จากบ้านมา เทีย! นานเป็นปี พ่อแม่นี้ นั่งคอย
ต่อเชื่อว่าอีล่องลงได้ ไปกินน้ำยาหมจจีน แล้วน้องสาว คนงาม นวลนางน้องรอแรมปี วันงานเดือน
สิบปีนี้ คนดีรอพีหลบบ้าน หลบ หลบ หลบ ไปกินลูกตอ นือแกงพุงปลา เดือนสิบ ก็ต้องกิน พองลา
บ้านใครนั้นอยู่สงขลา ลงสามชายแดน ไปและระเบิดหัว บางคนก็ถูกชาวเล บางคนก็ถูกชาวสวน
ออกเรือตั้งเกดักอวน ทุ่มเมาส์ปากกา แล้วหลบไปตัดยางหัว

1) สรุปเนื้อหาเพลงโดยย่อ

เนื้อหาของเพลงนี้ คือ เด็กใต้คนหนึ่งที่ได้จากถิ่นฐานบ้านเกิดเข้ามาทำงานในกรุงเทพมหานคร แล้วรู้สึกว่ที่เมืองกรุงแห่งนี้ไม่เหมือนบ้านตัวเองที่บักษีได้ จะไปไหนมาไหนก็กลัว จะหลง กลัวคนอื่นเขามองว่เป็นเด็กต่างจังหวัดแล้วโดนเอาเปรียบ ทำให้ไม่กล้าออกไปไหนจึงรู้สึกคิดถึงบ้านขึ้นมา คิดถึงครอบครัวคนที่รัก คิดถึงอาหารการกินแบบที่ตนเองคุ้นเคย คิดถึงวิถีชีวิตที่เรียบง่ายตามสไตล์คนใต้ เลยตัดสินใจว่จะกลับบ้านดีกว่า

2) ประเด็นมุมมอง

ประเด็นมุมมองที่พบมีดังนี้

มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม: การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด

ซึ่งพบได้จากเนื้อเพลงที่ร้องว่

“บ้านเรา มีแต่ป่าเขา เวลาเหงา ก็ทำเพลง บางวันหวั่นเย็นๆ ไปเดินเขี่ยแม่่นอยู่ที่ชายเล โหม่เราเพื่อนกันเพ เวลาเราอยู่กันครบ นอนเล่นกันนเปล ฟังเพลงน้ำจ๊อบบรจบ”

การใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ในท่อนนี้แสดงให้เห็นถึงความรู้สึกของวัยรุ่นที่มีความตั้งใจจะนำเสนอสิ่งทีวัยรุ่นมองว่เป็นสิ่งสวยงาม เป็นข้อดี เป็นจุดสำคัญ และเป็นเสน่ห์ของถิ่นกำเนิดของตนเอง

ส่วนในท่อนที่ว่

“สยามพาราก่อน ก็สู้ในหมิ่ง บ้านเราไม่ได้”

การเปรียบเทียบสถานที่หนี่ที่คนส่วนใหญ่รู้สึกว่่าน่าไปน่าท่องเที่ยว แต่สำหรับตนเองแล้ว ไม่มีทีไหนจะดีไปกว่าบ้านนอกที่ตนเองจากมา

และในตอนที่ว่า

“บางคนก็ถูกชาวเล บางคนก็ถูกชาวสวน ออกเรือตั้งเกดักอวน ทุ้มเมาส์ปากกา แล้วหลบไปตัดยางหว่า”

ก็แสดงให้เห็นถึงความภาคภูมิใจในวิถีชีวิตดั้งเดิมของตนและบรรพบุรุษนั่นเอง

มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม: การพยายามสื่อสารเพื่อให้สัมผัสถึงความรู้สึกการคิดถึงบ้านเกิด

ซึ่งพบได้จากเนื้อเพลงที่ร้องว่า

“ดั้นด้นมา 1 ปี ใช้ชีวิตอยู่ในเมืองกรุง คิดถึงหนังตะลุง คิดถึงผ้าถุงแม่เฒ่าบ้านเรา จากบ้านมา เห้ย! นานเป็นปี พ่อแม่เฒ่า นิ่งคอย ต่อเชื่อว่าอิล่องลงได้ ไปกินน้ำยาหนมจิ้น แล้วน้องสาว คนงาม นวลนางน้องรอแรมปี วันงานเดือนสิบปีนี้ คนดีรอพี่หลบบ้าน”

ในท่อนนี้ก็เป็นการแสดงให้เห็นถึงความรู้สึกคิดถึงบ้านเกิดที่วัยรุ่นน้อมอยู่อย่างชัดเจน ด้วยการนำภาษาท้องถิ่นที่เป็นคำเฉพาะแสดงออกถึงความคิดถึงบ้าน

ผู้วิจัยจึงได้มีการจำแนกความหมายภาษาถิ่นที่สะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อเพลงแต่ละมุมมองโดยมองในรูปแบบ ภาษาถิ่นที่ใช้นั้นให้เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ และความหมายของภาษาถิ่นที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ โดยจำแนกเป็น ความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.5 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ เพลง หลบบ้าน

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
บางวันหวันเย็นๆ ไปเดิน เขี่ยแม่่นอยู่ที่ชายเล	หวันเย็นๆ	ตอนเย็น	การบรรยายบรรยากาศ ยามเย็นที่แสงดวงอาทิตย์ กำลังค่อยๆ ค่อยต่ำลง เป็นช่วงเวลาแดดร่มลมตก เหมาะแก่การทำกิจกรรม ต่างๆ
ใหม่เราเพื่อนกันเพ	ใหม่เรา	พวกเรา	กลุ่มเพื่อนฝูง กลุ่มแก๊งค์ ที่มีนิสัยคล้ายกัน ชื่น ชอบอะไรคล้ายๆ กัน มี ความสนิทสนมกันเป็น พิเศษ
สยามพาราก่อน ก็สู้ในหมิง บ้านเราไม่ได้	ในหมิง	บ้านนอก	ถิ่นฐานบ้านเกิด ที่ไม่ใช่ เมืองกรุง อาจหมายถึง บ้านที่เคยอาศัยอยู่มา ตั้งแต่เด็ก ซึ่งความเจริญ อาจจะยังมีไม่มากนัก แต่เปี่ยมล้นไปด้วย บรรยากาศของความ อบอุ่น
ทุ่มเมาส์ปากกา แล้วหลบไปตัดยางหวีา	ทุ่มเมาส์ ปากกา	ทิ่งเมาส์ ทิ่งปากกา	กล่าวถึงความรู้สึกที่อยาก ลาออกจากงานที่ตนทำอยู่ ซึ่งอาจจะหมายถึงงานใน ออฟฟิศเพื่อกลับบ้านไป ทำสวนทำไร่ตามวิถีที่ บรรพบุรุษเคยทำมา
	หลบไปตัด ยางหวีา	กลับบ้านไปกรีดยาง ดีกว่า	

ตารางที่ 4.5 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ เพลง หลบบ้าน (ต่อ)

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
คิดถึงฟ้าถุงแม่เฒ่าบ้านเรา	แม่เฒ่า	ยาย	คนเฒ่าคนแก่อันเป็นที่รักแลเคารพ
ต่อเช้าว่าอีล่องลงได้	ต่อเช้า	พຽ່ງนี้	วันใดวันหนึ่งที่คิดถึงแล้วทำให้รู้สึกดี และอยากให้วันนั้นมาถึงโดยเร็ว
วันงานเดือนสิบปีนี้ คนดีรอที่หลบบ้าน	งานเดือนสิบ	งานบุญประจำปี	ช่วงงานบุญประจำปีที่ดีเป็นงานที่ยิ่งใหญ่ เป็นช่วงที่พี่น้องชาวบักซ์ได้ส่วนใหญ่ว่าจะถือเอาช่วงเวลานี้กลับภูมิลำเนาเพื่อไปเจอบุญาคิพี่น้องคนในครอบครัว และร่วมกันทำบุญประจำปีอย่างพร้อมหน้าพร้อมตา
	หลบบ้าน	กลับบ้าน	

จากตารางวิเคราะห์เนื้อเพลงที่มีการใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ของเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่าประเด็นมุมมองที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของวัยรุ่นในเนื้อเพลงนี้ในมุมมองของการสื่อสารสังคม ความภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิด รวมไปถึงการสื่อสารถึงความรู้สึกคิดถึงบ้านเกิดนั้น วัยรุ่นได้มีการแสดงออกให้เห็นว่าการที่จะต้องมาใช้ชีวิตและทำงานในเมืองหลวงหรือสถานที่ใดก็ตามที่ไม่ใช่บ้านเกิดเมืองนอนของตนย่อมทำให้รู้สึกคิดถึงบ้าน ความเจริญและแสงสีนั้นไม่ได้ทำให้ทำให้พวกเขาารู้สึกหลงใหลหรือชื่นชม หากแต่ยังมองว่ามันไม่ใช่สถานที่ของตน กล่าวคือวัยรุ่นรู้สึกว่าบ้านเกิดที่เป็นถิ่นฐานเดิมของตนนั้นเหมาะสมกับตัวเองมากที่สุดแล้ว ทั้งวิถีชีวิต ทั้งสภาพสิ่งแวดล้อม รวมถึงครอบครัวที่ยังแสดงให้เห็นว่าความสุขที่แท้จริงของพวกเขา นั่นคือการเข้ามาตามความฝันแล้วเมื่อประสบผลสำเร็จก็จะรีบกลับไปยังบ้านเกิดเมืองนอนถิ่นฐานที่ตนเองจากมา

4.1.6 วิเคราะห์เนื้อเพลง ลูกท่อน

ศิลปิน TEMMAX

วันที่เผยแพร่ในช่องยูทูป 29 มีนาคม 2561

ยอดการเข้าชม 52,221,003 view

ภาษาไทยท้องถิ่นที่ใช้ในเพลง ภาษาไทยถิ่นใต้

เนื้อเพลง ลูกท่อน

สาวเหื่อน้อง น้องชื่อไอโھر นะน้อง พี่บาวนี่แอบ ชอบน้อง พี่บาวนี่หลง รักน้อง
 ขอเบอร์ได้ม่าย ได้ม่ายน้อง น้องชื่อไอโھر นะน้องพี่บาวนี่แอบ ชอบน้อง พี่บาวนี่หลง รักน้อง
 ให้พี่ไปส่งม่ายน้อง เฮแล้วบ้านน้อง นั้นไป ทางไหนนิ แล้วพี่บาว ยังม่าย ไม่เคยไป
 แต่ถึงบ้านแน่นอน อย่างปลอดภัยนะ แล้วขอให้น้อง น้องนั้นจงเชื่อใจ
 แล้วบ้านน้อง หลังใหญ่มีราคาได้มม ครั้นแลๆ ช่างในคงหุหุหุ แล้วบ้านพี่ไม่ค่อยมีเงินตรา
 บางทีพี่กินข้าวคลุกน้ำปลา

* บ้านพี่นั้นติดอัยุริมคลอง มาเที่ยวบ้านพี่ มาม่ายน้อง แล้วหวังนี้อากาศมันร้อนๆ
 มาตีะ พี่พาไปโดดคลอง แล้วบ้านพี่ ไม่ค่อยยังโھر แต่ได้ม ว่าทุกคนเขาจริงใจ
 ไปม่าย เดียวพี่นั้นพาไป ว่าอยู่ไม่ใกล้ ไม่ไกล กับสวนท่อน น้อง น้องกิน
 กินม่าย กับลูกท่อนน้อง แล้วพี่อยาก พี่อยาก ให้น้องลอง น้อง
 ว่าเยื่อโน อย่าทุ้มตะตายของ น้อง แล้วมาตีะ พี่สอนขอยท่อน น้อง
 แล้วน้องกิน กินม่าย กับลูกท่อน น้อง แล้วพี่อยาก พี่อยาก ให้น้องลอง น้อง
 ว่าเยื่อโน อย่าทุ้มตะตายของ มาตีะ พี่สอนขอยท่อน
 คอยๆๆๆ อย่าให้พี่รอเก้อ ลูกท่อนสวนพี่หรอย รับรองว่าหรอยเว้อ
 หยิบไม้ขอยให้พี่ แล้วน้องลองเฝ้าคอยดู ลองขอยกระทอนดีๆ ระวังมดแดงเข้าหู
 เข้าแค่น้อง แล้วมันพริอใช้ ถึงตัวพี่มันอ็อยู่โบล๊ะ ถึงชกมก เสื่อสกปรก
 ถ้าได้กินลูกท่อนพี่ รับรองได้เลยว่าได้แรงอก แต่สากลัวว่าน้องอ็บัตสี ว่าที่พ่อตาแกคงหวิบหุจึ
 ทำพริอมันเล่าโนเป่า no money แต่น้องรู้ไว้เลย you make me cracy
 สวนพี่อยู่ประนี ไปส่งน้องทางประโน้น เราตกลงลงขันซี ถ้าอยากท่อนน้องตะโกน
 วัดใจกันทีเข RC ต้องบุกโคลน เอาลูกท่อนส่งถึงที่ ส่งดีๆไม่พักโยน
 มาหม่ายน้อง มาหม่ายน้อง มาๆ เป็นคู่ครอง ว่าปรีอสาวนุ้ย มาเที่ยวบ้านพี่หมาย
 มาตีะบ้านพี่อัยุริมคลอง มาๆ เป็นคู่ครอง

1) สรุปเนื้อหาเพลงโดยย่อ

เนื้อเพลงนี้นั้นเป็นการบรรยายความรู้สึกของหนุ่มได้ที่หลงรักผู้หญิงคนหนึ่ง ด้วยความเป็นคนซื่อ และมีนิสัยถ่อมตนตามเอกลักษณ์ของหนุ่มได้จึงเอ่ยว่าตัวเองนั้นไม่ได้ร่ำรวยหรือกฐานะทางบ้านก็คงจะสู้ฝ่ายหญิงไม่ได้ แต่ตนนั้นมีข้อดีตรงที่บ้านของตนน่าอยู่ ผู้คนรอบข้างมีแต่คนจริงใจ ไม่หลอกลวง พร้อมกับบรรยายว่า บ้านของตนนั้นอยู่ติดริมคลอง มีสวนต้นกระท้อนอยากชวนไปเที่ยวที่บ้านดู แล้วตนจะพาไปสอยกระท้อน เพราะกระท้อนที่บ้านของตนนั้นรสชาติอร่อยมาก อยากให้ได้ลองชิม แถมยังโฆษณากับหญิงสาวอีกว่า ถ้าได้ชิมแล้วรับรองจะต้องติดใจแน่ๆ

2) ประเด็นมุมมองที่พบมีดังนี้

มุมมองความรัก: การพยายามต่อสู้เพื่อให้สมหวังในความรัก

ซึ่งพบได้จากเนื้อเพลงท่อนที่มีการร้องว่า

“ถ้าได้กินลูกท้อนพี รับรองได้เลยว่าได้แรงอก แต่สากลิวว่าน้องอึดดี ว่าที่พ่อตา แกคงหิวบหู้จี้ ทำพรีอมนเล่าในเป่า no money แต่น้องรู้ไว้เลย you make me cracy”

โดยในท่อนนี้นั้นพบว่ามีการใช้ภาษาถิ่นใต้ที่แสดงอัตลักษณ์ของวัยรุ่นอยู่หลายคำที่บ่งบอกถึงอารมณ์ความรู้สึกเกี่ยวกับความรักของวัยรุ่น

และในส่วนของท่าน

“สวนพีอยู่ประนี ไปส่งน้องทางประเนิน เราตกลงลองซันซี ถ้าอยากทอนน้อง ตะโกนวัดใจกันที่เซ RC ต้องบุกโคลน เขาลูกทอนส่งถึงที่ ส่งดีๆ ไม่พักโยน”

ก็สามารถมองเห็นจากคำบางคำเช่นคำว่า “ซันซี” ซึ่งหมายความถึงการสมมุติหรือ การทำสัญญาทางใจ ซึ่งผู้วิจัยจะทำการจำแนกต่อเพื่อให้เกิดการเห็นภาพและความเข้าใจมากขึ้นในรูปแบบของตารางต่อไป

มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม: การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด

ก็สามารถพบได้จากเนื้อเพลงที่ร้องว่า

“บ้านที่นั่นติดอยู่ริมคลอง มาเที่ยวบ้านพี่ มาม่ายน้อง แล้วหวังนี้อากาศมันร้อนๆ มาเตะ พี่พาไปโดดคลอง”

และในท่อน

“บ้านพี่ ไม่ค่อยยิ่งใหญ่ แต่ได้ม ว่าทุกคนเขาจริงใจ ไปม่าย เดียวพี่นั้นพาไป ว่าอยู่ ไม่ใกล้ ไม่ไกล กับสวนท่อน”

และผู้วิจัยจึงได้มีการจำแนกความหมายภาษาถิ่นที่สะท้อนอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อเพลงแต่ละมุมมองโดยมองในรูปแบบสังเกตจากการเลือกใช้ภาษาถิ่นของวัยรุ่นแต่ละคำในเนื้อเพลงนั้นให้เปรียบเสมือนสัญลักษณ์ และการแปลความหมายของภาษาถิ่นที่ใช้เป็นสัญลักษณ์ โดยจำแนกเป็น ความหมายโดยตรง และความหมายโดยนัย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ เพลง ลูกท่อน

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
ถ้าได้กินลูกท่อนพี่ รับรอง ได้เลยว่าได้แรงออก แต่สากแล้วว่าน้องอึบดสี ว่าที่พ่อตาแคงหวิบหูจี้ ทำหรือมันเล่าในเป่า no money แต่น้องรู้ไว้เลย you make me cracy	ได้แรงออก	อร่อยชื่นใจ	พยายามโฆษณาในเชิง เชื่อเชิญว่าลูกกระท่อนที่ สวนตนเองนั้น ถ้าฝ่าย หญิงได้ลองชิมรับรองว่า จะต้องรู้สึกอร่อยอย่าง ที่ไม่เคยกินมาก่อนอย่าง แน่นอน แต่ก็ด้วยความ เป็นคนถ่อมตัวตามแบบ
	อึบดสี	จะเขิลอาย	
	หวิบหูจี้	โมโหมาก	
	ทำหรือมันเล่า	จะทำไฉน	

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ เพลง ลูกท่อน (ต่อ)

เนื้อหาเพลง	รูปสำนวน	ความหมายของสำนวน	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
			ฉบับหนุ่มไม้ได้จึงยังแอบกังวลว่าฝ่ายหญิงจะสนใจตนไหม เพราะตนนั้นไม่ได้ร่ำรวยอะไร และถ้าพ่อของฝ่ายหญิงมารู้จะต้องไม่พอใจเอาหลายๆ อย่างแน่นอน
สวนที่อยู่ประนี ไปส่งน้องทางประนี เราตกลงลองขันซี ถ้าอยากท่อนน้องตะโกน วัดใจกันที่เซ RC ต้องบุกโคลน เอาลูกท่อนส่งถึงที่ ส่งดีไม่พักโยน	อยู่ประนี	อยู่ทางนี้	พยายามบอกถึงข้อดีให้ฝ่ายหญิงฟังว่าหากได้คบกันก็จะไปมาหาสู่กันง่ายไม่ลำบากกระยะทางไม่ใช่อุปสรรคหากไม่เชื่อก็ลองมาคบกันดูก็ได้ แล้วตนจะพิสูจน์ให้เห็นว่าไม่มีอะไรเป็นอุปสรรคในความรักแน่นอน
	ลองขันซี	สัญญากัน	
	เซ RC	ขับมอเตอร์ไซค์รุ่นเก่า	
	ไม่พักโยน	ไม่ต้องโยน	
บ้านพินันติดอยู่ริมคลองมาเที่ยวบ้านพี่ มามาย่นองแล้วหว่างนี้อากาศมันร้อนๆ มาตะ ฟี่พาไปโดดคลอง	มามาย่นอง	มาใหม่นอง	พูดด้วยความรู้สึกภาคภูมิใจที่บ้านตนนั้นมีคลองอยู่ใกล้บ้าน จนอยากที่จะเชื่อเชิญให้ผู้หญิงที่ตนหลงรักนั้นมาเที่ยวที่บ้านของตน
	หว่างนี้	ช่วงนี้	
	มาตะ	มาเถอะ	

ตารางที่ 4.6 วิเคราะห์เนื้อเพลงที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ เพลง ลูกท่อน (ต่อ)

เนื้อหาเพลง	รูปสัญลักษณ์	ความหมายของสัญลักษณ์	
		ความหมายโดยตรง	ความหมายโดยนัย
บ้านพี่ ไม่ค่อยยังไหว่ แต่ ได้ม ว่าทุกคนเขาจริงใจ ไป มาย เดี่ยวพี่นั้นพาไป ว่าอยู่ ไม่ไกล ไม่ไกล กับสวนท่อน	ไม่ค่อยยังไหว่	ไม่ได้ร่ำรวย	ด้วยนิสัยถ่อมตัวก็ยังคง บอกว่าบ้านตนเองนั้น ไม่ได้ร่ำรวยเงินทอง แต่ ก็ร่ำรวยน้ำใจ
	แต่ได้ม	แต่ว่านุ่น	อีกทั้งครอบครัวตนเอง และเพื่อนบ้านรอบข้าง ก็ล้วนแต่มีความจริงใจ เอื้อเฟื้อเผื่อแผ่กัน

จากตารางวิเคราะห์เนื้อเพลงที่มีการใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ของเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่าประเด็น มุมมองที่แสดงถึงอัตลักษณ์ของวัยรุ่นในเนื้อเพลงนี้ในมุมมองของการพยายามต่อสู้เพื่อให้สมหวังใน ความรักนั้น วัยรุ่นสามารถสื่อสารควบคู่ไปกับการสื่อสารสังคมได้ กล่าวคือเมื่อวัยรุ่นต้องการต่อสู้ เพื่อให้ได้มาซึ่งความรัก ก็จะพยายามหยิบยกข้อดีของตนในเรื่องต่าง ๆ มาเสนอ ซึ่งรวมไปถึงการ สื่อสารถึงความภูมิใจในถิ่นกำเนิดหรือบ้านเกิดของตน ที่วัยรุ่นคิดว่าเป็นข้อดี ถือเป็นสิ่งที่วัยรุ่น ภาคภูมิใจ ซึ่งฝ่ายหญิงก็อาจมองว่านั่นคือเสน่ห์อย่างหนึ่ง จึงทำให้ในเนื้อเพลงนี้สามารถแสดง ออกมาได้อย่างเรียบง่ายแต่ดูมีเสน่ห์เปี่ยมล้นไปด้วยกลิ่นไอความเป็นเอกลักษณ์ของหนุ่มได้คนชื่อ ที่กำลังมีความรักและมีความภาคภูมิใจในบ้านเกิดของตนเองอย่างมาก

และนอกเหนือจากการวิเคราะห์อัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านเนื้อเพลงข้างต้นแล้ว ทางผู้วิจัยยังได้ ทำการวิเคราะห์ไปถึงตัวมิวสิควีดีโอของเพลงทั้ง 6 เพลงด้วย เนื่องจากการนำเสนอของเพลงของ วัยรุ่นนั้นได้มีการนำเสนอผ่านเว็บไซต์ยูทูป (www.youtube.com) จึงทำให้เห็นถึงการสื่อสารอัต ลักษณ์ของวัยรุ่นที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอปผ่านมิวสิควีดีโอด้วย ผู้วิจัยจึงได้ทำการวิเคราะห์ผ่านภาพ ในมิวสิควีดีโอออกมาในรูปแบบของตารางโดยใช้วิธีการวิเคราะห์ภาพที่ผู้วิจัยมองว่าวัยรุ่นนั้นเป็นผู้ กำหนดภาพในมิวสิควีดีโอของตนเองเพื่อวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารในรูปแบบของสัญลักษณ์ได้ และ

สามารถตีความได้เป็นความหมายโดยตรง (Denotative Meaning) และความหมายโดยนัย (Connotative Meaning) ดังต่อไปนี้

4.2 วิเคราะห์มิวสิกวิดีโอเพลง

4.2.1 วิเคราะห์มิวสิกวิดีโอเพลง คำกำเมือง

มิวสิกวิดีโอเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่ามี การนำเสนออัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาถิ่นในเพลง ฮิปฮอปผ่านภาพของมิวสิกวิดีโอตามมุมมองต่อไปนี้

1) มุมมองการใช้ชีวิต

ภาพในมิวสิกวิดีโอมีการนำเสนอถึงลักษณะการแต่งกาย ซึ่งวัยรุ่นที่ชื่นชอบเพลง ฮิปฮอปนั้นจะมีเอกลักษณ์เฉพาะในการแต่งกายของกลุ่มของตนอยู่ ซึ่งแน่นอนว่าวัยรุ่นมีความคิด ในมุมมองการใช้ชีวิตที่ว่า เชื่อในสิ่งที่คิด ทำในสิ่งที่ชอบ และนำเสนอในสิ่งที่ตนมองว่าดี โดยสิ่งที่ ทำนั้นอาจถูกมองจากคนกลุ่มอื่นที่ชื่นชอบไม่เหมือนตน หรือถูกมองจากคนต่างวัยว่าแปลกแยก แต่นั่นกลับกลายเป็นแรงผลักดันที่ทำให้วัยรุ่นที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอปเหล่านี้มีพลังและแรงผลักดัน ให้ยิ่งอยากแสดงออกและนำเสนอออกมา โดยหวังว่าสักวันหนึ่ง จะได้รับการยอมรับได้รับคำชื่นชม จากสิ่งที่ตนคิด ทำ และพยายามนำเสนอ

2) มุมมองการสื่อสารสังคม

เมื่อมีการนำภาษาท้องถิ่น(คำเมือง)มาแต่งเป็นเนื้อเพลง สิ่งที่วัยรุ่นพยายาม สื่อสารผ่านภาพมิวสิกวิดีโอเพลงนั้นย่อมจะต้องมีสถานที่ที่วัยรุ่นมองว่าถือเป็นที่สำคัญ เป็น สถานที่ที่สวยงาม หรือสถานที่ที่ตนคิดถึงเมื่อจากมา และบ่งบอกถึงความเป็นตัวตนของตัววัยรุ่น เองได้ เพื่อการสร้าง ความเข้าใจในเนื้อเพลงที่ตนต้องการนำเสนอให้เกิดขึ้นกับผู้รับชมได้มากยิ่งขึ้น โดยสังเกตได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.7 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น เพลง คำกำเริบ

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>การแต่งกายสไตล์ เด็กฮิปฮอป สวมหมวก เสื้อ ยี่ห้อใหญ่ กางเกงขาสั้น คลุมเข่า มีสร้อยสแตนเลสเป็น เครื่องประดับ</p>	<p>การพยายามที่จะสร้าง ความแตกต่าง ต้องการที่ จะไม่เหมือนใคร ยึดมั่น ในแนวทางที่ตนชื่นชอบ ยืนยันความเป็นตัวตน มุ่งมั่นที่จะดำเนินอยู่ใน วิถีของผู้ที่ชื่นชอบเพลง ฮิปฮอป ไม่ตามใคร ไม่ เหมือนใคร และแสดงถึง ความเป็นตัวเองผ่าน ตัวหนังสือที่สกรีนบนเสื้อ ซึ่งเป็นชื่อเฉพาะตัวของ ศิลปินหรือเป็นชื่อกลุ่มฮิป ฮอปของตน และรูป สัญลักษณ์</p>

ตารางที่ 4.7 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น เพลง คำกำเือง (ต่อ)

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>ฉากด้านหลังคือวัดร่องขุน เป็นวัดที่มีชื่อเสียงและเป็นสถานที่ท่องเที่ยวสำคัญในจังหวัดเชียงราย</p>	<p>การพยายามที่จะสื่อถึงความภาคภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิดของตน ที่อยากนำเสนอให้ผู้ชมเห็นว่าบ้านเกิดของตนนั้นมีสถานที่ท่องเที่ยวชื่อดังที่มีทั้งคุณค่าและความงดงาม ซึ่งวัยรุ่นมองว่าเป็นเสน่ห์ที่ควรค่าแก่การนำเสนออย่างภาคภูมิใจ</p>
	<p>แต่งตัวใส่เสื้ออมฮ่อมพื้นเมือง ยืนคู่กับรถไถเพื่อให้เข้าใจว่าเป็นชาวนา</p>	<p>สื่อถึงความรู้สึกคิดถึงบ้านเกิด คิดถึงอาชีพที่พ่อแม่ทำมาตั้งแต่ตนเองยังเด็กซึ่งก็คืออาชีพชาวนารวมถึงสื่อถึงความเป็นต่างจังหวัดที่ยังคงมีเอกลักษณ์และเสน่ห์เฉพาะตัว</p>

จากการวิเคราะห์อัตลักษณ์วัยรุ่นจากมิวสิกวิดีโอเพลง คำกำเมือง แล้วนั้น ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นและเข้าใจถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมุมมองที่ได้จำแนกไว้ก่อนหน้านี้มากยิ่งขึ้น เพราะเนื้อหาในเนื้อเพลงที่ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ไว้ในขั้นตอนก่อนหน้านี้ก็สามารถสร้างความเข้าใจถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นได้ในระดับหนึ่ง แต่เมื่อได้วิเคราะห์มาถึงภาพในมิวสิกวิดีโอเพลงด้วยแล้ว จึงทำให้ความเข้าใจที่มีต่อเนื้อเพลงและภาษาถิ่นนั้นชัดเจนและกระจ่างขึ้น ทำให้เราที่รับชมแล้วนั้นรู้สึกสนใจสามารถเข้าถึงอารมณ์ความรู้สึกของวัยรุ่น และมองเห็นถึงเสน่ห์ของความเป็นเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นมากยิ่งขึ้น

4.2.2 วิเคราะห์มิวสิกวิดีโอเพลง ศิลปินดินดอย

ในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่าการนำเสนออัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาถิ่นในเพลงฮิปฮอปผ่านภาพของมิวสิกวิดีโอประกอบไปด้วยมุมมองดังต่อไปนี้

1) มุมมองการใช้ชีวิต

วัยรุ่นมีการเลือกใช้ภาพในการสื่อสารถึงวิถีการใช้ชีวิตของตนจากเนื้อเพลง ที่กล่าวถึงว่าตนจากบ้านเกิดเมืองนอนมาเพื่อจะไปตามหาความฝันของตนเอง และตั้งใจอย่างแน่วแน่ที่จะทำความฝันของตนให้สำเร็จ ดังนั้นภาพในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้จึงมีการนำเสนอถึงลักษณะของภาพที่เป็นความใฝ่ฝัน ที่ตนนั้นมีความมุ่งมั่นที่จะต้องตั้งใจทำให้สำเร็จ เพื่อตนนั้นจะได้เป็นศิลปินที่มีชื่อเสียงให้ได้ในสักวัน

2) มุมมองการสื่อสารสังคม

ผู้วิจัยพบว่า ในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ วัยรุ่นต้องการจะสื่อสารสังคมผ่านทางภาพในมิวสิกวิดีโอด้วย เนื่องจากตนนั้นเป็นวัยรุ่นที่จากบ้านเกิดเมืองนอนมา เพื่อจะไปตามหาความฝันในเมืองหลวง พบเจออุปสรรคมากมาย เลยทำให้คิดถึงบ้านขึ้นมาไม่ได้ เพราะในความคิดความรู้สึกของวัยรุ่นที่มาจากต่างจังหวัดนั้น ไม่เคยมีที่ไหนสุขใจเท่ากับที่บ้านของตน ดังนั้นวัยรุ่นจึงพยายามใช้มิวสิกวิดีโอเป็นเครื่องมือเพื่อช่วยในการขยายถ้อยคำจากเนื้อเพลง ให้ผู้ฟังหรือผู้รับสารได้เข้าใจถึงอารมณ์ความรู้สึกที่แท้จริงของวัยรุ่นที่ต้องการจะสื่อสารในขณะนั้น และผู้วิจัยก็ได้มีการวิเคราะห์ถึงอัตลักษณ์ของวัยรุ่นในมุมมองทั้งสองผ่านภาพในมิวสิกวิดีโอดังตารางข้างต้นนี้

ตารางที่ 4.8 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น เพลง ศิลปินต้นคอย

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>กลุ่มวัยรุ่นแต่งกายสไตล์ ฮิปฮอปยืนมองกันไปคนละ ทิศละทาง</p>	<p>การพยายามที่จะสื่อถึง ความรู้สึกของวัยรุ่นที่ กำลังเหนื่อย ท้อแท้ และ กำลังรู้สึกคิดถึงบ้าน ซึ่ง การหันมองคนละทิศนั้น หมายถึงแต่ละคนก็มีถิ่น ฐานบ้านเกิดอยู่กันคนละ พื้นที่ คนละจังหวัด หลากหลายแหล่งที่มา แต่การแต่งกาย คล้ายๆกันก็เป็นการบ่ง บอกถึงว่าทั้งสามคนมี ความชื่นชอบที่ เหมือนกันนั่นก็คือเพลง ฮิปฮอปนั่นเอง</p>
	<p>วัยรุ่นคนหนึ่งกำลังเดินข้าม หน้าอยู่แถวชุมชนแออัดใน เมืองกรุง</p>	<p>สื่อถึงวัยรุ่นที่เข้ามาใช้ ชีวิตในกรุงเทพมหานคร เพื่อทำตามความฝันแต่ ตอนนี้มีความรู้สึกเหนื่อย ล้าและกำลังท้อแท้ ใน หัวใจเต็มไปด้วย ความรู้สึกคิดถึงบ้านเกิด</p>

ตารางที่ 4.8 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น เพลง ศิลปินตีนคอย (ต่อ)

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>หนุ่มวัยรุ่นคนหนึ่งกำลังเดินตามหลังชายคนหนึ่งที่ตั้งกายคล้ายชาวนา</p>	<p>การพยายามที่จะสื่อถึงความรู้สึกของวัยรุ่นที่กำลังรู้สึกคิดถึงบ้าน ซึ่งหมายถึงคนในครอบครัว อย่างเช่น พ่อ แม่ของตนที่กำลังประกอบอาชีพดั้งเดิมและการหันมองไปด้านข้างของผู้ชาย ด้านหน้านั้นก็หมายถึงการสื่อถึงความรู้สึกที่วัยรุ่นคิดว่า คนที่บ้านก็คงกำลังคิดถึงตัวเองอยู่เช่นเดียวกัน</p>
	<p>ภาพวัยรุ่นที่เป็นเงาอยู่ด้านหลังซ้อนด้วยภาพนักร้องฮิปฮอปที่กำลังร้องเพลงอยู่บนคอนเสิร์ต</p>	<p>สื่อถึงความฝันของวัยรุ่นที่วาดเอาไว้และจะต้องมุ่งมั่นจะทำให้สำเร็จ ซึ่งความฝันนั้นก็คือการเป็นศิลปินเร็ปเปอร์จากภาคเหนือที่มีชื่อเสียง และประสบความสำเร็จในชีวิตให้ได้</p>

เมื่อวิเคราะห์ภาพในมิวสิกวิดีโอเพลง ศิลปินตีนดอย แล้วนั้น แม้รายละเอียดของภาพ อาจจะมีไม่มากมายให้ได้ตีความ แต่วัยรุ่นก็สามารถสื่อสารอัตลักษณ์ของตนเองผ่านภาพในมิวสิกวิดีโอได้พอสมควร การพยายามใช้ภาพในการสื่อสารถึงลักษณะการใช้ชีวิต อารมณ์ รวมไปถึงความรู้สึกนึกคิด เพื่อเป็นส่วนขยายภาษาไทยท้องถิ่น(เหนือ)ในเนื้อเพลง ก็พอมีให้เป็นเครื่องช่วยขยายความเข้าใจกับผู้รับสาร ซึ่งภาพหนึ่งภาพก็สามารถใช้แทนภาษาถิ่นในเนื้อเพลงได้มากมายหลายคำ หากผู้รับสารมีพื้นฐานทางความเข้าใจในภาษาไทยท้องถิ่นนั้นน้อย ภาพในมิวสิกวิดีโอก็จะช่วยสร้างความเข้าใจได้มากยิ่งขึ้น

4.2.3 วิเคราะห์มิวสิกวิดีโอเพลง สาวภูไท

ในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่าการนำเสนออัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาถิ่นในเพลง ฮีปฮอปผ่านภาพของมิวสิกวิดีโอประกอบไปด้วยมุมมองดังต่อไปนี้

1) มุมมองการใช้ชีวิต

จุดสนใจของมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ ก็คือ การพยายามใช้ภาพเพื่อแสดงออกถึงลักษณะความเป็นอยู่ หรือฐานะของตัววัยรุ่นเองว่ามีความมั่งคั่ง ร่ำรวย และพยายามให้เห็นถึงความมูมานะพยายามเพื่อให้สิ่งที่ตนต้องการนั้นมาอยู่ในครอบครอง รวมถึงรูปแบบการใช้ชีวิตที่ไม่ต้องการเป็นเหมือนคนส่วนมากทั่วไป และยังมีการสอดแทรกมุขตลกเล็กๆ เพื่อแสดงถึงความเป็นคนขี้เล่น รักสนุก ตามเอกลักษณ์เฉพาะของวัยรุ่นภาคอีสานนั่นเอง

2) มุมมองความรัก

เนื่องด้วยเนื้อหาหลักๆ ในภาษาไทยท้องถิ่น (อีสาน) ของเพลงนี้ คือการตกหลุมรักผู้หญิงคนหนึ่ง ดังนั้น ภาพในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้จึงมีการนำเสนอถึงสไตล์การจีบสาวตามแบบฉบับของวัยรุ่นอีสาน ที่มีการพยายามเพื่อให้ตนเองนั้นประสบความสำเร็จในเรื่องของความรัก

ซึ่งผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ไว้ในตารางดังนี้

ตารางที่ 4.9 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น เพลงสาวภูเก็ต

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>หนุ่มวัยรุ่นกำลังนั่งนับเงิน รวมถึงโชว์สร้อยทองคำเส้นโต</p>	<p>การพยายามที่จะสื่อถึง ความ Flex ซึ่งเป็นภาษา สไต้ลฮิปฮอปมี ความหมายว่า ใ้อวด หรือโชว์รวย กล่าวคือ วัยรุ่นต้องการจะ แสดงออกถึงความ เพียบพร้อมความมั่งมี การใช้ชีวิตอย่างสุขสบาย เพื่อเป็นจุดดึงดูด และ สร้างจุดสนใจให้กับเพศ ตรงข้าม</p>
	<p>รินนมจากกล่องใส่แก้วกาแฟ แล้วดื่ม</p>	<p>สื่อถึงความพยายามที่จะ แตกต่างรวมไปถึงความ ตั้งใจที่จะเป็นแบบอย่างที่ดี ให้กับเยาวชน กล่าวคือ เพื่อให้ดูเป็นบรรยากาศ แบบการสังสรรค์แบบ หรูหราแต่นำเสนอผ่าน การดื่มนมที่มีประโยชน์ แทน</p>

ตารางที่ 4.9 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น เพลงสาวภูเก็ต (ต่อ)

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>หนุ่มวัยรุ่นกำลังถือช่อดอกไม้เพื่อมอบให้กับฝ่ายหญิงที่ตนกำลังตกหลุมรัก</p>	<p>การสื่อถึงความจริงใจแบบเรียบง่าย กล่าวคือสถานที่ในภาพนั้นเป็นเหมือนร้านขายดอกไม้ ชายพวงมาลัยข้างทางทั่วไป ไม่ได้มีความหรูหรา ซึ่งหมายถึงว่าตนไม่ได้กังวลเรื่องความหรูหรา หากแต่ต้องการเพียงแคให้ฝ่ายหญิงรับรักก็พอ</p>
	<p>ฝ่ายชายกำลังวิดีโอคอลหาฝ่ายหญิงเพื่อพูดคุย</p>	<p>เป็นการพยายามสื่อถึงการติดต่อสื่อสารตามยุคตามสมัย กล่าวคือการแสดงออกเกี่ยวกับความรู้สึก การจีบ การคุยกันในยุคสมัยปัจจุบันนั้นสามารถทำได้ง่ายตายนั้นเอง</p>

เมื่อวิเคราะห์ภาพในมิวสิกวิดีโอเพลง สาวภูไท จากตารางข้างต้น จะเห็นได้ว่า ภาพที่สามารถนำมาวิเคราะห์นั้นมีไม่มากนัก เนื่องจากตัวมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ค่อนข้างเรียบง่าย เน้นเพียงแค่การพยายามนำเสนอเพื่อขยายให้เห็นถึงประเด็นของเนื้อเพลงหลักๆ เท่านั้น เช่น เรื่องการมีฐานะร่ำรวย หนึ่งนับเงิน แต่งตัวเต็มไปด้วยเครื่องประดับเพื่อเชื่อมโยงกับเนื้อเพลง และการแสดงออกถึงลักษณะของการจีบสาวตามยุคสมัย และรสนิยมส่วนตัวของวัยรุ่นนั่นเอง

4.2.4 วิเคราะห์มิวสิกวิดีโอเพลง อ้ายพามาเขาพาไป

ในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่าการนำเสนออัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาถิ่นในเพลง ฮีปฮอปผ่านภาพของมิวสิกวิดีโอประกอบไปด้วยมุมมองดังต่อไปนี้

มุมมองความรัก

ในเนื้อหาของเพลงนี้เน้น มีการใช้ภาษาไทยท้องถิ่นอีสานเข้ามาใช้ในการสื่อสาร ซึ่งกล่าวถึงวัยรุ่นคนหนึ่งที่กำลังผิดหวังกับความรักเพราะโดนแฟนสาวนอกใจ ไปมีชายคนอื่น ตนเองที่เป็นคนเริ่มต้นสร้างความรักมา กลับต้องมาถูกทิ้งระหว่างทางโดยไม่ใยดี ตนต้องรู้สึกผิดหวังกับความรักในครั้งนี้ นอกจากจะสูญเสียคนที่รักไปแล้ว ยังต้องสูญเสียเงินทองที่เคยทุ่มเทให้กับแฟนสาวที่ตัวเองรักอีกด้วย ทำให้รู้สึกสงสารตัวเอง และบอกกับตัวเองว่าควรจะพอและจดจำความผิดหวังในครั้งนี้ไว้เป็นบทเรียน ดีกว่ามานั่งโศกเศร้าเสียใจแล้วไม่มีอะไรดีขึ้นมา ซึ่งศิลปินวัยรุ่นได้มีการเลือกใช้ภาพประกอบในมิวสิกวิดีโอได้อย่างเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัว และมีความน่าสนใจสังเกตได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.10 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น
เพลง อ้ายพามา เขาพาไป

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิควีดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
  	<p>รถเมย์โดยสารสีชมพูกำลัง จอดรับผู้โดยสาร โดยมีคำว่า สายเปย์ แป๊ะอยู่ด้านหน้ารถ และคำว่า 100×100 ติดอยู่ ด้านข้างรถ</p>	<p>การสื่อเพื่อเปรียบเทียบ รถเมย์โดยสารคันนี้เป็น เหมือนผู้ชายคนหนึ่ง ที่เรียกตัวเองว่าสายเปย์ ซึ่ง หมายถึงผู้ชายที่เมื่อรัก ใครแล้วก็จะทุ่มเทให้คน รักได้ทุกอย่าง โดยรถ กำลังจอดรับผู้โดยสาร ซึ่งก็หมายถึงการเริ่มมี ความรัก และเริ่มการ เดินทางของความรัก ด้วยความรู้สึกเต็ม 100 เปอร์เซ็นต์ และคาดหวังว่า จะได้รับความรักกลับมา แบบ 100 เปอร์เซ็นต์ เช่นเดียวกัน</p>
 	<p>คู่ชายหญิงกำลังจู๋จี้ และดูรัก กันอย่างมีความสุข</p>	<p>แสดงให้เห็นถึงความสุข เหมือนคนเรามีความรัก หรือเริ่มตกหลุมรัก ว่ามัน ช่างดูสวยงาม เต็มเปี่ยม ไปด้วยรอยยิ้มและเสียง หัวเราะ</p>

ตารางที่ 4.10 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น
เพลง อ้ายพามา เขาพาไป

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>ฝ่ายหญิงเริ่มมีความรู้สึก สนใจผู้ชายคนอื่น แอบ แสดงออกในเชิงซู้สาวลับ หลังแฟนของตน</p>	<p>เมื่อมีความไม่ซื่อสัตย์ เกิดขึ้น วัยรุ่นมักคิดที่จะ เริ่มทำมันแบบลับหลัง มากกว่าการกระทำซึ่งหน้า เพราะมองว่ามันดูทำทายน น่าตื่นเต้น ดึงดูดให้ยิ่ง อยากพยายามที่พยายาม ไม่ซื่อสัตย์มากขึ้นเรื่อยๆ ด้วยความคึกคะนอง</p>
	<p>ภาพฝ่ายชายที่เป็นคนรักคน แรกเริ่มเบลอ และรวมไปถึง ตัวหนังสือคำว่า “รักเธอ ตลอดสาย” ก็เบลอไปด้วย แล้วมีคำว่า “สายเท” ที่ ค่อยๆ ชัดขึ้นมาแทน</p>	<p>แสดงให้เห็นถึงความรักใน แบบวัยรุ่น การค่อยๆ หมด คุณค่าหมดความสำคัญลง ของคนเก่า เมื่อเริ่มมีคน ใหม่เข้ามา และจากที่เคย คิดว่า ความรักที่ดีนี้จะ สามารถคงอยู่อย่างยั่งยืน ก็กลับกลายเป็น ค่อยๆ เลือนลาง เปลี่ยนเป็นการ ถูกทิ้งขว้างไปแทน</p>

จากตารางวิเคราะห์เพลงข้างต้นจะเห็นได้ว่า ลักษณะที่ดูเด่นชัดและเหมือนจะเป็นเอกลักษณ์เฉพาะสำหรับมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นอีสาน นั่นก็คือสีส้ม และความซื่อ กล่าวคือวัยรุ่นอีสานนั้นมีนิสัยซื่อ และเป็นคนซื่อ รักใครรักหมดใจ และทุ่มเทจนหมดหน้าตัก แต่เมื่อผิดหวังก็ไม่ได้เก็บเอามาั่งเสียดใจจนเกินไป ยังคงมีอารมณ์ขัน และโทษตัวเองว่าไม่น่าไปทำให้ตัวเองต้องเจ็บช้ำ ควรเก็บมาจดจำแล้วไม่ทำให้มันเกิดซ้ำอีก ในส่วนของสีส้มในมิวสิกวิดีโอก็เป็นสิ่งหนึ่งที่ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นถึงความเป็นตัวตนของวัยรุ่นอีสาน ตรงที่ว่าถึงจะเป็นเพลงผิดหวังในความรัก แต่ก็ยังอยากให้ดูสนุกสนานและสดใสตามแบบฉบับของคนอีสานอยู่นั่นเอง

4.2.5 วิเคราะห์มิวสิกวิดีโอเพลง หลบบ้าน

ในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่า การนำเสนออัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาถิ่นในเพลงฮิปฮอปผ่านภาพของมิวสิกวิดีโอประกอบไปด้วยมุมมองดังต่อไปนี้

มุมมองการสื่อสารสังคม

ลักษณะการนำเสนอของมิวสิกวิดีโอเพลงนี้เป็นในรูปแบบที่เรียบง่าย แต่วัยรุ่นก็พยายามที่จะใช้ภาพในการสื่อสารถึงอารมณ์ความรู้สึกที่ว่า ตนเองนั้นรู้สึกเบื่อหน่ายเมืองหลวง และอยากบอกให้รู้ว่า ไม่มีที่ไหนจะดีไปกว่าบ้านเกิดของตนที่จากมา จึงพยายามใช้ภาพในการขยายคำร้องภาษาไทยถิ่นใต้ที่ค่อนข้างมีเอกลักษณ์เฉพาะตัวในเรื่องความกระชับของคำ และการใช้คำย่อ ดังนั้นภาพในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้จึงเน้นหนักเพื่อให้ผู้รับสารเข้าใจอารมณ์ความรู้สึกคิดถึงบ้านที่มีอยู่เต็มเปี่ยมของตัววัยรุ่นเอง และทำให้ผู้รับสารมองเห็นถึงเสน่ห์ของความเป็นวัยรุ่นที่มาจากภาคใต้ สังเกตได้จากตารางวิเคราะห์ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.11 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น
เพลง หลบบ้าน

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิควีดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>ภาพวัยรุ่นคนหนึ่งที่กำลังใช้ชีวิตอยู่ในกรุงเทพมหานคร</p>	<p>การพยายามที่จะสื่อถึงความรู้สึกของวัยรุ่นที่กำลังเหนื่อย ท้อแท้ เบื่อหน่ายกับความวุ่นวาย การที่จะต้องมาใช้ชีวิตอยู่ในเมืองหลวง และกำลังรู้สึกคิดถึงบ้าน คิดถึงที่ที่ตนนั้นจากมา</p>
	<p>วัยรุ่นนั่งเดินเล่นและนั่งอยู่ริมทะเลโดยสวมใส่เสื้อผ้าที่มีสีสันสดใส</p>	<p>แสดงให้เห็นถึงอารมณ์และความรู้สึกเมื่อวัยรุ่นมีโอกาสได้เดินทางกลับไปยังบ้านเกิดที่ตนเองคิดถึง วัยรุ่นก็จะรู้สึกมีความสุขและเป็นตัวของตัวเอง</p>

ตารางที่ 4.11 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น
เพลง หลบบ้าน (ต่อ)

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>ภาพวัยรุ่นคนหนึ่งที่กำลังเปิดโทรศัพท์ดูรูปครอบครัว และรูปคนรัก ด้วยใบหน้าที่อึ้งยิ้มเล็กน้อย</p>	<p>การพยายามที่จะสื่อถึงความรู้สึกของวัยรุ่นที่กำลังคิดถึงครอบครัว และคนที่ตัวเองรัก ซึ่งด้วยความจำเป็นของตัวเองที่ต้องจากบ้านมาไกล เวลา รู้สึกคิดถึงคนที่รักก็ สามารถทำได้เพียงแค่หยิบโทรศัพท์ขึ้นมาเปิดรูปดู ก็พอจะช่วยให้หายคิดถึงไปได้บ้าง</p>
	<p>ภาพบรรยากาศสถานีรถไฟ และภาพวัยรุ่นกำลังเดินสะพายเป้ไปขึ้นรถไฟ</p>	<p>และเมื่อความคิดถึงบ้านและความรู้สึกอยากกลับไปหาคนที่รักมาถึงขีดสุด วัยรุ่นก็เลือกที่จะทำตามหัวใจตัวเอง นั่นก็คือ การทิ้งชีวิตในเมืองกรุง แล้วเดินทางกลับบ้านตามความต้องการของตัวเองในที่สุด</p>

4.2.5 วิเคราะห์มิวสิกวิดีโอเพลง ลูกท้อ

ในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้ ผู้วิจัยพบว่าการนำเสนออัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาถิ่นในเพลง ฮิปฮอปผ่านภาพของมิวสิกวิดีโอประกอบไปด้วยมุมมองดังต่อไปนี้

มุมมองความรัก

ในมิวสิกวิดีโอเพลงนี้วัยรุ่นได้มีการนำเสนอถึงวิถีของการจีบสาวตามแบบฉบับของหนุ่มใต้ ที่ไม่ได้มีความหรูหรา ไม่มีเรื่องของเทคโนโลยีเข้ามาเป็นเครื่องมือในการช่วยจีบสาว มีเพียงการเชิญชวนให้ฝ่ายหญิงนั้นไปเที่ยวที่สวนกระท้อนที่บ้านของตน เพราะวัยรุ่นมองว่า สวนกระท้อนของตนนั้นถือเป็นสิ่งที่ตนคิดว่าน่าจะสร้างความประทับใจให้กับฝ่ายหญิงได้ สังเกตได้จากตารางดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4.12 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น เพลง ลูกท้อ

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>ภาพวัยรุ่นชายและหญิงหันหน้าคุยกัน โดยที่ฝ่ายหญิงมีท่าทีในลักษณะเขินอายเล็กน้อย</p>	<p>ความต้องการที่จะนำเสนอให้เห็นถึงลักษณะการแสดงออกเมื่อวัยรุ่นรู้สึกชอบ หรือรู้สึกถูกใจเพศตรงข้าม มักไม่รีรอที่จะแสดงออกอย่างตรงไปตรงมา ด้วยความรู้สึกกล้าได้กล้าเสีย กล้าที่จะเสี่ยง กล้าที่จะลอง โดยไม่ยอมปล่อยให้โอกาสนั้นหลุดลอยไป</p>

ตารางที่ 4.12 วิเคราะห์การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่น
เพลง ลูกท่อน (ต่อ)

ภาพสื่อสัญลักษณ์ที่แสดงถึง อัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอ	ความหมายโดยตรง (Denotative Meaning)	ความหมายโดยนัย (Connotative Meaning)
	<p>ภาพวัยรุ่นชายพยายามที่จะ หยิบและเก็บลูกกระท้อนมา ให้กับฝ่ายหญิง</p>	<p>เป็นการใช้ลูกกระท้อน เป็นสื่อกลาง กล่าวคือ ฝ่ายชายมีความ ภาคภูมิใจในลูกกระท้อน ของสวนตัวเอง จึงคิดว่า นี่คือสิ่งที่สามารถจะมัด ใจฝ่ายหญิงได้ ในอีกแง่ หนึ่งก็คือ ลูกกระท้อน เปรียบเสมือนความรักที่ ฝ่ายชายภูมิใจนำเสนอ และอยากที่จะมอบให้</p>

จากการวิเคราะห์อัตลักษณ์ของวัยรุ่นจากมิวสิกวิดีโอทั้ง 6 เพลงข้างต้นนั้น ทำให้ผู้วิจัยพบว่า ภาพในมิวสิกวิดีโอสามารถสื่อสารอัตลักษณ์ของวัยรุ่นได้ การสร้างมิวสิกวิดีโอในเพลงฮิปฮอปนั้น โดยทั่วไปแล้วจะเป็นการทำออกมาแบบเรียบง่าย ไม่ซับซ้อน ไม่หวือหวาแต่อย่างไร เพราะจุดเด่นและอัตลักษณ์ส่วนใหญ่ที่วัยรุ่นเน้นนั้นจะอยู่ในส่วนของเนื้อเพลง การใช้คำที่เรียบเรียงมาบรรยายถึงเนื้อหา อารมณ์ และความรู้สึก แต่วัยรุ่นก็สามารถใช้มิวสิกวิดีโอเป็นตัวขยายและสร้างความเข้าใจในเนื้อเพลงให้กับผู้รับสารได้ โดยมีการใช้ภาพสื่อสารเพื่อขยายแทนคำในเนื้อเพลงและเติมเต็มความหมายและอัตลักษณ์ของวัยรุ่นให้เด่นชัดมากยิ่งขึ้น เพราะด้วยขีดจำกัดของเนื้อเพลงที่ต้องแต่งให้มีภาษาที่คล้องจอง และจังหวะเพลงที่เป็นตัวกำหนด ดังนั้นภาษาภาพจึงช่วยให้ผู้รับสารสามารถมองเห็นและช่วยสร้างความเข้าใจให้ผู้รับสารได้ดีความและเข้าใจถึงเจตนา อารมณ์ และความรู้สึก ของตัวศิลปินวัยรุ่นว่าต้องการจะสื่อความหมายออกมา ไม่ว่าจะเป็นการ

แต่งตัวในสไตล์ที่เป็นเอกลักษณ์ สถานที่ต่างๆ ที่สำคัญๆ ความรู้สึกในใจเล็กๆ ที่ไม่สามารถสื่อสารออกมาเป็นคำพูดได้ในประโยคอันจำกัด ซึ่งผู้รับสารบางคนอาจจะเพียงแค่อยุ่มาได้ยินมาว่าเป็นแบบหนึ่ง และสร้างจินตนาการตามความเข้าใจเอาไว้ตามความเข้าใจในแบบของตน ดังนั้นสิ่งที่จะสามารถทำให้ผู้ส่งสารและผู้รับสารมีกระบวนการส่งและรับทั้งสัญญาณ กับความหมายที่ตรงกันได้ ก็คือ การที่ผู้ส่งสารและผู้รับสารจะต้องมีรหัส (Code) อันเดียวกัน และวิธีการเดียวที่จะทำให้กระบวนการส่งและรับทั้งสัญญาณกับความหมายของสัญญาณตรงกันก็คือ การอ่านรหัสและความหมายที่อยู่ในตัวบทให้มีความสัมพันธ์กับบริบททางวัฒนธรรมที่แวดล้อมตัวบทนั้น” เพราะบริบทเป็นตัวที่สามารถกำหนดความหมายให้กับ ตัวบทได้อยู่เสมอ (กาญจนา แก้วเทพ, 2554, น. 306) ดังนั้นเมื่อมีตัวมโนทัศน์ดีไอเข้ามาเป็นตัวช่วยกำหนดทิศทางและเป็นบริบทที่เข้ามาช่วยเสริมตัวบท ซึ่งก็คือเนื้อเพลงก็สามารถสร้างความเข้าใจที่ตรงกันและเป็นการสื่อสารอัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่สมบูรณ์ครบถ้วน

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

5.1 สรุปผลการวิจัย

งานวิจัยเรื่อง การสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์คือ 1) เพื่อศึกษามิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาถิ่นไทยในการสื่อความหมายถึงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นไทยในมุมมองการใช้ชีวิต มุมมองความรัก และการสื่อสารสังคม และ 2) เพื่อให้เข้าใจการใช้ภาษาถิ่นไทยในเพลงฮิปฮอปสื่อความหมายถึงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นไทย โดยมีวิธีการศึกษาอัตลักษณ์จากมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปไทยที่มีภาษาถิ่น 6 เพลง โดยเลือกเพลงที่มีการเผยแพร่ในช่วงปีที่ผู้วิจัยมองว่าถือเป็นปีที่เพลงฮิปฮอปนั้นกำลังเป็นที่สนใจในหมู่วัยรุ่นไทย คือปี พ.ศ. 2554-2562 และมิวสิควิดีโอเพลงแต่ละเพลงที่นำมาวิเคราะห์นั้นจะต้องมียอดการเข้าชมในสื่อเว็บไซต์ยูทูป (www.youtube.com) เกิน 1 ล้านวิว และเลือกศึกษาเฉพาะท่อนที่มีเนื้อเพลงเป็นภาษาถิ่นปนกับ ภาษาไทยหรือภาษาอังกฤษ ที่มีเนื้อหากว่าถึง อัตลักษณ์วัยรุ่น ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งการวิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลเรื่องอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อหาเพลงฮิปฮอปที่มีภาษาถิ่น ออกเป็น 3 มุมมอง นั่นคือ มุมมองเรื่องการใช้ชีวิต มุมมองเรื่องความรัก และ มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม ดังนี้

5.1.1 มุมมองการใช้ชีวิต ซึ่งเกี่ยวข้องกับลักษณะทางความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้าน การต่อสู้เพื่อตนเองเมื่อต้องพบเจอกับอุปสรรคในชีวิต โดยสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

5.1.1.1 ความมุมานะพยายามทำอย่างสุดความสามารถ

5.1.1.2 ความกล้าที่จะแตกต่าง

5.1.2 มุมมองความรัก ซึ่งเกี่ยวข้องกับลักษณะทางความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านการต่อสู้เพื่อตนเองเมื่อต้องพบเจอกับอุปสรรคเรื่องความรัก โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

5.1.2.1 การพยายามต่อสู้เพื่อให้สมหวังในความรัก

5.1.2.2 การดำเนินชีวิตต่อเมื่อผิดหวังในความรัก

5.1.3 มุมมองเรื่องการสื่อสารสังคม ซึ่งเกี่ยวกับการแสดงออกทางความคิดและพฤติกรรมของวัยรุ่นในด้านการสื่อสารบอกกล่าวไปยังสังคม โดยแบ่งออกได้เป็น 2 ประเด็น ดังนี้

5.1.3.1 การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด

5.1.3.2 การพยายามสื่อสารเพื่อให้สัมผัสถึงความรู้สึกการคิดถึงบ้านเกิด

อีกทั้งเรื่องของการใช้ภาษาภาพเชิงสัญลักษณ์ในมิวสิควีดีโอ ซึ่งผู้วิจัยได้นำเสนอร่วมกับมุมมองทั้งสามดังกล่าวนั้นมาวิเคราะห์ โดยใช้แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาเป็นกรอบในการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาข้อสรุปเรื่องอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่น โดยทั้งหมดมีผลสรุปอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นผ่านการใช้ภาษาไทยท้องถิ่นทั้งสามภาค อันได้แก่ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ ในด้านมุมมองการใช้ชีวิตมุมมองความรักและมุมมองการสื่อสารสังคมตามแต่ละประเด็นดังกล่าวข้างต้น ดังนี้

5.1.1 มุมมองการใช้ชีวิต

มุมมองการใช้ชีวิต กับการสื่อสารผ่านภาษาไทยท้องถิ่นเหนือ ซึ่งมี 2 ประเด็นดังนี้

5.1.1.1 ความมุมานะพยายามทำอย่างสุดความสามารถ

สามารถมองเห็นได้ชัดในเพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นภาคเหนือ กล่าวคือ เมื่อได้ทำการวิเคราะห์เพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือในการสื่อสาร ทำให้ผู้วิจัยมองเห็นจุดเด่นของพลังของวัยรุ่น นั่นก็คือ ความกล้าจะลองเสี่ยงทำทุกอย่างตามที่ใจคิดว่าใช้อย่างไม่ลังเล และไม่คำนึงถึงกฎเกณฑ์ที่เคยเป็นข้อจำกัดให้ไม่สามารถทำในสิ่งที่ต้องการได้อีกต่อไป โดยถึงแม้สิ่งที่ต้องการจะเป็นสิ่งที่ทำลายความสามารถหรือมีหนทางที่ยากลำบากกว่าจะทำให้สำเร็จได้ก็ตาม เพราะวัยรุ่นเชื่อว่าความกล้าที่จะลอง การมีความพยายามที่จะทำ และการที่ได้ต่อสู้อย่างเต็มความสามารถนั้น เป็นขั้นตอนของการเข้าใกล้ความสำเร็จ ซึ่งในระหว่างทางของการก้าวขึ้นไปสู่ความสำเร็จย่อมต้องพบเจออุปสรรคมากมายที่ทำให้ต้องคิดและตัดสินใจลองเสี่ยงทำไปตามแนวทางที่คิดว่าถูกต้องบ้าง เพราะไม่มีใครที่จะทำอะไรสำเร็จไปเสียทุกอย่างในครั้งเดียวที่ได้ลองการที่ได้ลองผิดลองถูกของวัยรุ่น นับเป็นการสะสมประสบการณ์ความเก่งที่เกิดมาจากความผิดพลาด นั่นจึงหมายถึงหากยิ่งทำผิดพลาดมากก็ยิ่งทำให้ได้เรียนรู้มากขึ้นด้วยเช่นกัน อีกทั้งอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นระหว่างทางยังสอนให้รู้จักความอดทนและได้เรียนรู้ความเข้มแข็งที่หนัก

แน่นของจิตใจตนเองว่ายังมีกำลังที่จะก้าวต่อไปข้างหน้าได้อยู่หรือไม่ แต่ทั้งนี้อาจเป็นไปได้ว่าอุปสรรคที่พบเจอไม่จำเป็นต้องเป็นอุปสรรคที่หาทางแก้ไขได้อย่างยากลำบากเสมอไป เพราะในบางครั้งทางออกของปัญหานั้นก็ง่าย หรืออยู่ใกล้เสียจนอาจคาดไม่ถึง ดังนั้นหากวัยรุ่นได้ลองคิดพลิกแพลง และไตร่ตรองปัญหาที่มีให้ถี่ถ้วนและรอบคอบแล้ว สุดท้ายจะสามารถหาทางออกของปัญหาที่กำลังประสบอยู่ได้

5.1.1.2 ความกล้าที่จะแตกต่างของวัยรุ่น ซึ่งพบความเหมือนกันที่เป็นเอกลักษณ์ที่น่าสนใจระหว่างวัยรุ่นไทยถิ่นเหนือ กับวัยรุ่นไทยถิ่นอีสาน

กล่าวคือ วัยรุ่นทั้งสองภาคเชื่อว่าความจริงและความเป็นไปได้ของเรื่องๆ หนึ่งสามารถมีได้หลายแง่มุม ดังนั้นความแตกต่างจึงเป็นเรื่องธรรมดาที่สามารถเกิดขึ้นได้กับทุกคน ทั้งความแตกต่างในเรื่องความคิดและการกระทำ เพราะทุกคนล้วนมีมุมมองความคิดตามการให้เหตุผลของตัวเอง ซึ่งถือเป็นสิทธิส่วนบุคคลที่ไม่มีใครสามารถก้าวก่ายกันได้ ดังนั้นความเหมือนที่เกิดขึ้นอย่างซ้ำซากในทุกเรื่องและทุกครั้งจากการถูกสร้างกรอบจากคนรุ่นก่อนให้ต้องคิดและปฏิบัติต่อๆ กันมาอย่างไรชีวิตชีวาจึงกลายเป็นเรื่องที่น่าเบื่อสำหรับวัยรุ่นทั้งสองภาคนี้ และอะไรซึ่งแรงจูงใจที่จะทำให้วัยรุ่นในยุคสมัยนี้คิดและกระทำซ้ำๆ ในแบบเดิม หรือแบบที่ใครหลายคนมองว่าดี เพราะวัยรุ่นที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอปทั้งสองภาคนี้มีความคิดที่จะเลือกไม่เชื่อว่าทำดีที่สุดแล้วจะมีความจริงหรือความถูกต้องใดที่สามารถเป็นได้แค่เพียงแบบเดียวตลอดไป

5.1.2 มุมมองความรัก

มุมมองความรัก กับความแตกต่างระหว่างวัยรุ่นที่ใช้การสื่อสารผ่านภาษาไทยท้องถิ่นอีสาน กับวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นใต้ ซึ่งมี 2 ประเด็น ดังนี้

5.1.2.1 การพยายามต่อสู้เพื่อให้สมหวังในความรักสำหรับวัยรุ่นอีสาน

เป็นการพยายามด้วยวิธีการต่างๆ ของวัยรุ่นที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอป เพื่อที่จะทำให้ตนนั้นได้สมหวังในความรัก อีกทั้งยังมีลักษณะพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างชัดเจน ซึ่งพฤติกรรมที่แสดงออกอย่างชัดเจน เช่น โทรศัพทหาคัน การวิดีโอคอล การส่งยิ้ม การทุ่มเทด้วยเงินทองและทุกอย่างที่ตนมี เพื่อให้ได้มาซึ่งคนที่ตนรัก ต่อให้ต้องทุ่มเทมากแค่ไหนก็ยังยอมได้ ความสามารถในการ

พูดจาหวานล้อม หรือคารมสำหรับวัยรุ่นอีสานจะดูแพรวพราว การใช้ภาษาไทยท้องถิ่นในการสื่อสารถึงอารมณ์ความรู้สึกของวัยรุ่นอีสานเปรียบเสมือนสื่อกลางในการเชื่อมโยงเพื่อให้ตนนั้น 'ได้รู้สึกใกล้ชิด' ด้วยการใช้ภาษาเดียวกัน ให้ภาษาท้องถิ่นเป็นสื่อกลางเพื่อสร้างความเป็นกันเอง และนำมาซึ่งความสนิทสนมในลำดับขั้นต่อไป เพราะด้วยสังคมของคนอีสานนั้นมีความหลากหลายทางภาษาถิ่นอยู่มากพอสมควร และคนอีสานมักจะให้ความสำคัญกับคนอีสานด้วยกัน หรือคนที่มาจากบ้านเดียวกันมากกว่าคนต่างถิ่น ดังนั้นวัยรุ่นอีสานจึงมีความคิดที่ว่า หากจะจีบสาวอีสาน ย่อมต้องศึกษาว่าตัวฝ่ายหญิงที่ตนหลงรักนั้นเป็นคนบ้านไหน มาจากท้องถิ่นใด จะได้พยายามใช้ภาษาตามท้องถิ่นนั้นในการสื่อสาร เพื่อให้เป็นจุดเริ่มต้นทางการสื่อสารและไปสู่ขั้นตอนการแสดงออกทางความรักกับฝ่ายหญิงได้อย่างง่ายดายยิ่งขึ้น

5.1.2.2 การแสดงออกเพื่อให้สมหวังในความรักของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้

วัยรุ่นภาคใต้จะมีการใช้ภาษาถิ่นในการสื่อสารไปในอีกรูปแบบหนึ่ง คือ ไม่มีความหยาบกราด ไม่มีการอวดร่ำอวดรวยอย่างเห็นได้ชัด หมายถึงการใช้วิธีการเรียกร้องความสนใจจากอีกฝ่ายของวัยรุ่นภาคใต้จะเป็นไปในรูปแบบเรียบง่าย สบายๆ ออกไปในทางลำบากเล็กๆเสียดๆ ซึ่งถือเป็นลักษณะนิสัยที่เป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของวัยรุ่นภาคใต้ กล่าวคือ วัยรุ่นภาคใต้จะมีนิสัยถ่อมตัว ชอบความเรียบง่าย มากกว่าความทันสมัย และให้ความสำคัญกับสังคมในละแวกบ้านเกิดของตน ดังนั้น การแสดงออกทางการใช้ภาษาท้องถิ่นของวัยรุ่นภาคใต้จึงเหมือนการแสดงความจริงใจ ไม่มีเจตนาอื่นใดแอบแฝง อีกทั้งเป็นการแสดงออกทางตัวตนว่า ตนคือวัยรุ่นจากภาคใต้ ไม่ได้ร่ำรวยแบบใครเขา แต่ก็มีความคิดว่าพอจะเป็นจุดเด่นและข้อดีของตนเองที่สามารถเอามาเป็นจุดดึงดูดความสนใจกับฝ่ายหญิงได้ นั่นก็คือความจริงใจตามแบบฉบับของหนุ่มใต้ และการให้ความสำคัญกับสังคมในบ้านเกิดของตนเอง

ซึ่งพฤติกรรมที่แตกต่างทั้งสองรูปแบบของวัยรุ่นทั้งสองภาคนี้ต่างแสดงให้เห็นถึงความพยายามของวัยรุ่นที่ได้ตัดสินใจลงมือกระทำสิ่งต่างๆ เพื่อที่จะทำให้นั่นยังพอมีหวังที่จะได้สมหวังในความรักบ้าง และพฤติกรรมของวัยรุ่นยังแสดงให้เห็นอีกว่า ถึงแม้ว่าเส้นทางความรักนั้นจะมีอุปสรรค แต่วัยรุ่นก็ไม่เคยคิดถ่วงและลังเลที่จะลองพยายามทำดูก่อนที่คิดจะยอมแพ้เสียตั้งแต่ยังไม่เริ่มต้น

การดำเนินชีวิตต่อเมื่อผิดหวังในความรักของวัยรุ่นอีสาน

เป็นการพยายามต่อสู้ด้วยวิธีการต่างๆ ของวัยรุ่นเมื่ออีกฝ่ายได้ทิ้งตนไป เพราะอีกฝ่ายต้องการขอลาหรือไปรักคนอื่นโดยตนไม่ได้เห็นยั้งหรือ อ่อนวอนอีกฝ่ายให้อยู่กับตนต่อทั้งที่ไม่ได้รัก แต่ตนยอมที่จะปล่อยให้อีกฝ่ายจากไป ซึ่งพบว่าไม่มีการแสดงออกเพื่อเจตนาต่อสู้กับอีกฝ่ายแต่เป็นการแสดงออกถึงการต่อสู้กับใจของตนเอง การต่อสู้กับใจของตัวเอง หมายถึงการให้กำลังใจตนเองเพื่อให้สู้และใช้ชีวิตบนโลกนี้ได้ต่อไปถึงแม้ตนเองจะถูกอีกฝ่ายทำร้ายจิตใจจนแทบทนไม่ไหว แต่ตนจะปล่อยให้ความผิดหวัง ความผิดหวังนั้นเป็นสิ่งที่สอนให้ตนเข้าใจถึงความจริงว่า แม้การไม่สมหวังในความรักจะเป็นสิ่งที่ทำให้เราทุกข์ทรมาน แต่สุดท้ายแล้วเรื่องราวต่างๆ จะกลายเป็นเพียงประสบการณ์และบทเรียนให้จดจำที่ได้ผ่านเข้ามาและผ่านพ้นไป

5.1.3 มุมมองการสื่อสารสังคม

มุมมองการสื่อสารสังคม ความเหมือนที่คล้ายคลึงกันของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ กับวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ ซึ่งมี 2 ประเด็น ดังนี้

5.1.3.1 การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด

การสื่อสารความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดของวัยรุ่นทั้งสองภาคนี้ เป็นการสื่อสารโดยการพยายามด้วยวิธีต่างๆ ของวัยรุ่นที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอป เมื่อมีโอกาสได้พูดถึงถิ่นกำเนิดของตน ซึ่งแน่นอนว่า การนำเอาภาษาไทยท้องถิ่นมาใช้ของวัยรุ่น ย่อมถือเป็นการแสดงออกวิธีหนึ่งเกี่ยวกับความภาคภูมิใจนี้ เพราะวัยรุ่นสามารถนำเอาภาษาไทยท้องถิ่นในถิ่นกำเนิดของตนมาใช้มานำเสนอได้อย่างอิสระเสรี โดยเฉพาะเมื่อนำมาแต่งเป็นเพลงฮิปฮอปที่มีท่อนแร็ปแล้วนั้น ทำให้วัยรุ่นมีอิสระในการสื่อสารภาษาไทยท้องถิ่นอย่างลื่นไหลและมีเสน่ห์ ซึ่งวัยรุ่นภาคเหนือจะเน้นไปถึง การกล่าวหรือเล่าถึงวิถีชีวิต วัฒนธรรมตามแบบฉบับของคนเมืองเหนือ ที่มีความงดงามเป็นเอกลักษณ์ และควรค่าแก่การคิดถึงและภาคภูมิใจ จนเป็นความรู้สึกที่อยากจะบอกกล่าวสื่อสารต่อสังคม เพื่อเป็นการอนุรักษ์และสานต่อเอกลักษณ์อันดีงามเหล่านี้ให้คงอยู่ต่อไป

ส่วนวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้นั้น จะโดดเด่นในเรื่องของการให้ความสำคัญกับสังคมรอบข้างในท้องถิ่นบ้านเกิดของตน ด้วยลักษณะพื้นฐานนิสัยของคนใต้ก็คือ ความรักพวกพ้อง

ถึงไหนถึงกัน ชื่อจริงใจ จึงทำให้วัยรุ่นภาคใต้รู้สึกที่ไปอยู่ที่ไหนก็ไม่เหมือนที่บ้านเกิดของตน ที่ที่เต็มไปด้วยพวกพ้อง มิตรภาพ และวิถีชีวิตความเป็นอยู่ที่เรียบง่าย ซึ่งถือเป็นการสื่อถึงความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดที่คล้ายคลึงกันของวัยรุ่นทั้งสองภาค เพราะวัยรุ่นจะมีความรู้สึกนึกคิดที่ว่าเมื่ออยากสื่อสารให้คนอื่นได้รับรู้ถึงความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดของตน ก็ต้องเริ่มต้นจากการมองเห็นความสำคัญของสภาพแวดล้อมรอบข้างในถิ่นกำเนิด และทำการคัดสรรสิ่งที่คิดว่าเป็นสิ่งดีงาม ควรค่าแก่การบอกกล่าวเล่าขาน แล้วนำมาค่อยๆ เรียบเรียงและนำเสนอตามแบบฉบับของตนเอง

5.1.3.2 การพยายามสื่อสารเพื่อให้สัมผัสถึงความรู้สึกคิดถึงบ้านเกิด

ผู้วิจัยพบว่าวัยรุ่นภาคเหนือและภาคใต้จะมีความรู้สึกนึกคิดที่คล้ายคลึงกันอย่างชัดเจน เพราะเมื่อวัยรุ่นมีความภาคภูมิใจในถิ่นฐานบ้านเกิดเมืองนอนของตน ย่อมต้องมีความรู้สึกคิดถึงบ้านเกิดอย่างแน่นอน สำหรับวัยรุ่นภาคเหนือ ก็จะเป็นแสดงออกทางความรู้สึกที่เป็นการคิดถึงคนในครอบครัว คนเฒ่าคนแก่ คิดถึงคำสั่งสอนของพ่อแม่ที่ให้ไว้ก่อนตนจากบ้านมาเพื่อตามหาความฝัน ส่วนวัยรุ่นภาคใต้ก็จะเป็นความรู้สึกคิดถึงสังคมที่บ้าน เพื่อนฝูง วิถีชีวิต ที่ค้นหาไม่ได้เลยในเมืองกรุง ซึ่งการสื่อสารของวัยรุ่นทั้งสองภาคนี้ไม่ว่าจะเป็นการใช้คำกริยาแสดงออกถึงความรู้สึกว่ากำลัง คิดถึง เป็นห่วง รวมถึงการพยายามแสดงออกถึงความต้องการที่จะอยากหยุด อยากพัก หรืออยากที่จะบอกกล่าวการใช้ชีวิตอยู่ในเมืองกรุง เพื่อกลับไปยังบ้านเกิดของตน แม้อาจจะเพียงแค่การแสดงออกทางความรู้สึกนึกคิดที่อยู่ในใจเพียงอย่างเดียว เพราะว่าเป็นในชีวิตจริงนั้นอาจจะยังไม่สามารถทำตามที่หัวใจต้องการได้ เนื่องด้วยภาระหน้าที่ หรือความใฝ่ฝัน ที่ต้องการจะทำมันให้เป็นจริงได้ก่อน และเฝ้ารอว่าเมื่อวันนั้นมาถึง บ้านจะเป็นสถานที่แรกที่วัยรุ่นจะรีบไปมากที่สุด

5.1.4 สรุปการสื่อสารอัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่น

ผู้วิจัยพบว่า ในมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นทั้งหมดที่นำมาวิเคราะห์นั้นสามารถสื่อสารถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นผ่านมุมมองที่กำหนดทั้ง 3 มุมมองได้บ้าง แต่แก่นแท้ของอัตลักษณ์วัยรุ่นที่ชื่นชอบและทำเพลงฮิปฮอปนั้นจะเน้นหนักไปในตัวของเนื้อเพลงเสียมากกว่า เพราะด้วยจุดเด่นหลักของเพลงฮิปฮอป ก็คือเนื้อเพลงที่มีภาษาถิ่นที่ผ่านการร้อยเรียงให้มีความคล้องจองสอดคล้องกับทำนองที่เป็นเอกลักษณ์ ซึ่งสามารถสื่อสารถึงอัตลักษณ์ของวัยรุ่นได้อย่างชัดเจน

ดังนั้นในส่วนของมิวสิกวิดีโอของเพลงจึงเป็นเพียงส่วนประกอบและส่วนขยายที่วัยรุ่นพยายามทำขึ้นเพื่อให้ครบองค์ประกอบและสมบูรณ์มากขึ้นก่อนการนำเสนอออกสู่สื่อสังคมออนไลน์ การพยายามมองหาภาษาภาพที่สื่อถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นในเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นจึงดูไม่ค่อยเด่นชัดมากนัก ผู้วิจัยจึงขอสรุปสิ่งที่พบเห็นได้ถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นในมิวสิกวิดีโอเพลงตามมุมมองที่กำหนดทั้ง 3 มุมมองดังต่อไปนี้

5.1.4.1 มุมมองการใช้ชีวิต

ในมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปทั้ง 3 ภาคนั้น จะมีความโดดเด่นกันไปคนละแบบ ซึ่งจุดประสงค์หลักของวัยรุ่นในการเลือกที่จะสร้างภาพประกอบเพื่อให้เข้ากับเนื้อเพลงที่ตนต้องการนำเสนอ ซึ่งลักษณะการสื่อสารของวัยรุ่นจะเป็นไปในรูปแบบที่ตรงไปตรงมา ไม่ซับซ้อน หากเนื้อเพลงกล่าวถึงการใช้ชีวิตว่าตอนนี้เป็นแบบใด ตัวมิวสิกวิดีโอก็จะมีภาพถ่ายทอดเป็นภาพออกมาแบบนี้

1) มิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ จะเน้นพูดถึงการแต่งกาย เราก็จะพบภาพในมิวสิกวิดีโอที่ให้เห็นถึงสไตล์การแต่งกายที่สื่อถึงอัตลักษณ์วัยรุ่นว่าเขาชื่นชอบที่จะแต่งกายแบบ เสื้อตัวใหญ่ กางเกงสีส่วนยาวคลุมเข่า รองเท้าผ้าใบ และสวมหมวก เพื่อเป็นการยืนยันในความตั้งใจ ความมุ่งมั่นที่จะดำเนินชีวิตตามรูปแบบและแนวทางที่ตนเลือก

2) มิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นอีสาน จะเน้นแสดงออกถึงความรักสนุก ความสนุกสนาน ความทันสมัย และให้ความสำคัญกับการใช้ชีวิตแบบสบายๆ ไม่จริงจังกับมุมมองนี้เท่ากับภาคเหนือ และไม่เรียบง่ายจนเกินไปเหมือนภาคใต้ แต่จะมีการพยายามแสดงออกถึงความกล้าที่จะแตกต่างทางความคิดของการใช้ชีวิตให้เห็น แต่จะมีการสอดแทรกอารมณ์ขัน เพื่อให้ผู้รับสารรู้สึกสนุกสนานเหมือนกับตัววัยรุ่นนั่นเอง

3) มิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ จะเป็นการแสดงออกถึงการใช้ชีวิตแบบเรียบง่าย ติดดิน ความเป็นพื้นถิ่นมากกว่า 2 ภาคข้างต้น ตัววัยรุ่นไม่ได้แสดงออกถึงความจริงจังกับมุมมองนี้ในมิวสิกวิดีโอมากนัก การแต่งกายก็เป็นแบบธรรมดาๆ ไม่เด่นชัดเท่ากับวัยรุ่นภาคเหนือ และไม่ได้ดูสนุกสนานเหมือนวัยรุ่นภาคอีสาน

5.1.4.2 มุมมองความรัก

สำหรับมุมมองนี้จะพบเห็นในมิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นอีสาน และ เพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นใต้ ซึ่งก็จะมีความเด่นชัดที่แตกต่างกันดังนี้

1) มิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นอีสาน จะมีความเด่นชัดต่อมุมมองนี้มากที่สุดเมื่อเทียบกับภาคเหนือ และภาคใต้ ลักษณะที่โดดเด่นของมิวสิควีดีโอของวัยรุ่นอีสานคือความรักที่สดใสด้วยการแต่งกาย ดูหิวหรือหวาดด้วยการโชว์เครื่องแต่งกาย โชว์เงิน มีการใช้ภาพเพื่อขยายคำในเนื้อเพลงและเน้นหนักในการนำเสนอมุมมองนี้โดยแทบไม่มีมุมมองอื่นเข้ามาแบ่งความสำคัญ และสามารถสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นกับผู้ชมมากขึ้นอย่างมีชั้นเชิง แต่ไม่ซับซ้อนจนถึงกับเข้าใจยาก ยังคงความเข้าใจง่ายและมองเห็นถึงความรักสนุก ชี้เล่นอยู่ในตัวมิวสิควีดีโอ

2) มิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ จะเน้นไปในทางเรียบง่าย ถึงจะเป็นการนำเสนอภาพในเพลงที่เน้นมุมมองความรักเป็นหลัก แต่ก็ยังมองเห็นลักษณะของการแสดงออกถึงการใช้ชีวิต และการสื่อสารสังคมเข้ามามีส่วนร่วมกับการนำเสนอในมุมมองความรักนี้ด้วย ไม่ว่าจะเป็นการใช้ลูกกะท้อนและรถจักรยานยนต์เก่าเป็นอุปกรณ์จับสว ซึ่งถือเป็นการแสดงออกถึงการให้ความสำคัญกับถิ่นฐานบ้านเกิดของตน

5.1.4.3 มุมมองการสื่อสารสังคม

มุมมองนี้จะพบเห็นในมิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นเหนือ และ เพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นใต้ ซึ่งก็จะมีความเด่นชัดที่แตกต่างกันดังนี้

1) มิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือ จะมีการใช้ภาพที่แสดงให้เห็นถึงศิลปวัฒนธรรม รวมไปถึงสถานที่สำคัญทางศาสนา ซึ่งแสดงออกให้เห็นถึงความมุ่งมั่นและใส่ใจในสังคมพื้นถิ่นของตน ให้ความสำคัญกับขนบธรรมเนียมประเพณี และภาคภูมิใจกับวิถีชีวิต การประกอบอาชีพของบรรพบุรุษ และแสดงออกให้เห็นว่า หากตนประสบความสำเร็จดังที่ตั้งใจไว้แล้วนั้น จะเผยแพร่ความเป็นวัยรุ่นที่ร้องเพลงฮิปฮอปโดยใช้ภาษาไทยถิ่นเหนือให้อยู่คู่กับสังคม

2) มิวสิควีดีโอเพลงฮิปฮอปของวัยรุ่นที่ใช้ภาษาไทยถิ่นใต้ จะเน้นนำเสนอถึงวิถีชีวิตในชุมชนของตน การมีไร่ มีสวนผลไม้ในบ้านของตน และการให้ความสำคัญกับสังคมรอบ

ข้าง เพื่อนฝูง ธรรมชาติ ทะเล และการพยายามแสดงออกให้เห็นว่าวัยรุ่นภาคใต้เมื่อเข้ามาอยู่ในเมืองกรุงก็รู้สึกไม่อบอุ่น ไม่สุขใจเท่ากับการได้กลับไปยังบ้านเกิดที่ตนคิดถึง

จากผลสรุปของอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นจากการสื่อสารผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปภาพในมิวสิกวิดีโอ นั้นจะสื่อสารออกมาในลักษณะที่สอดคล้องไปกับตัวเนื้อเพลง ซึ่งหน้าที่ของมิวสิกวิดีโอในเพลงฮิปฮอปที่มีการใช้ภาษาท้องถิ่นนั้นเปรียบเสมือน ส่วนขยายของเนื้อเพลง ที่มีภาษาถิ่นเป็นตัวสื่อสาร ภาพ 2 ภาพในมิวสิกวิดีโอสามารถสื่อและขยายตัวเนื้อเพลงให้เกิดความเข้าใจอัตลักษณ์ที่วัยรุ่นต้องการจะสื่อได้มากขึ้น กล่าวคือ ในมุมมองทั้ง 3 มุมมองนั้น มิวสิกวิดีโอมีส่วนช่วยขยายและสร้างความเข้าใจในอัตลักษณ์ของวัยรุ่นที่พบในเนื้อเพลงได้ดียิ่งขึ้น และทำให้ผู้รับสารเข้าใจอัตลักษณ์ของวัยรุ่นผ่านเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นทั้ง 3 ภาคได้มากขึ้น

และจากการสรุปอัตลักษณ์วัยรุ่นจากมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นนั้นย่อมมีสาเหตุของการหล่อหลอมที่ทำให้วัยรุ่นมีแนวทางในการคิดและปฏิบัติเช่นนั้น ซึ่งผลสรุปบางประเด็นสามารถหยิบยกเพื่อนำมาอภิปรายผลได้ดังจะกล่าวต่อไป

5.2 อภิปรายผล

5.2.1 ลักษณะของวัยรุ่นที่ปรากฏผ่านมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่มีการใช้ภาษาไทยท้องถิ่น กับการใช้ ความหมายโดยตรง (Connotative Meaning) และการใช้ความหมายโดยนัย (Denotative Meaning)

จากสรุปผลอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นทั้งในด้านมุมมองการใช้ชีวิต มุมมองความรัก และมุมมองการสื่อสารสังคม ตามการวิเคราะห์จากมิวสิกวิดีโอเพลงฮิปฮอปที่มีการใช้ภาษาไทยท้องถิ่นดังกล่าวข้างต้นสามารถทำให้รับรู้ได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบพูดจาโดยตรงถึงสิ่งที่ตนเองกำลังคิดและรู้สึก โดยวัยรุ่นมักชอบพูดจาในเชิงลักษณะการพยายามอธิบาย หรือการพยายามพรรณนาถึงความรู้สึกนึกคิดที่ตนเองมีอยู่ ซึ่งถือเป็นเอกลักษณ์เฉพาะตัวของเพลงฮิปฮอป กล่าวคือ เพลงฮิปฮอปนั้นเน้นการสื่อสารเชิงอธิบาย เล่าเรื่องราว ด้วยการแร็ป ซึ่งในแต่ละเพลงสามารถใส่รายละเอียดของเนื้อหาลงไปได้มากมาย เพราะในหนึ่งท่อนจะมีเนื้อเพลงอยู่เยอะกว่าเพลงแนวอื่น และใช้วิธีการพูดแบบเปรียบเทียบกับสิ่งอื่นที่มีจุดร่วมเหมือนกันเพื่อให้เห็นภาพ รวมถึงการแสดงออกทางพฤติกรรมต่างๆ ที่ใช้เพื่อสื่อความหมายแทนคำพูด ซึ่งมีตัวอย่างจากการ วิเคราะห์ตามเนื้อเพลงได้ ดังนี้

ลักษณะการพยายามสื่อสารผ่านการพูดจาแบบตรงๆ เช่น เพลง คำก่าเมือง ของศิลปิน SnoopKing ในปี 2558 ที่มีเนื้อเพลงท่อนหนึ่งกล่าวว่า “ถ้าฮาฮ้องก่าเมืองแล้วคิงเขาฟังบู้เรื่อง ก็ขอฮื้อจ๋าไว้ สักวันคิงเขามันตึงฟังฮาฮื้อเรื่อง ภาษาไผ” (“คำก่าเมือง Artist: SnoopKing”, 2558) มีรูปสัญลักษณ์คือ “ก็ขอฮื้อจ๋าไว้” ซึ่งมีความหมายโดยตรงคือเป็นการบอกตามรูปแบบประโยคบอกเล่า แต่แท้ที่จริงแล้วความหมายโดยนัยของประโยคบอกเล่านี้ แฝงไปด้วยอารมณ์และความรู้สึกนึกคิดที่คุกรุ่นอยู่และต้องการจะสื่อความหมายให้อีกฝ่ายได้รู้ว่า ตนอยากให้อภัยจับตา ดู ซึ่งถือเป็นการสื่อสารแบบโฉบเฉี่ยว ตรงไปตรงมาไม่มีความสละสลวยปะปนอยู่ เป็นต้น

อีกทั้งการสื่อสารแบบตรงๆ นั้นยังรวมไปถึงการพยายามแสดงออกถึงตัวตนที่แท้จริง ความรู้สึกแบบจริงใจไม่มีสิ่งใดแอบแฝง รักก็บอกว่ารัก รวยก็บอกว่ารวย จนก็บอกว่าจน คิดถึงก็บอกว่าคิดถึง ซึ่งถือเป็นอัตลักษณ์ที่เด่นชัดของวัยรุ่นที่ชอบเพลงฮิปฮอป เช่น เพลง ศิลปินตีนดอย ของศิลปิน SNOOPKING Feat. ปู่จ่าน ลองไมค์ PMC ในปี 2558 มีเนื้อเพลงท่อนที่ว่า “บามีตั้งชื่อไมค์ดีดีไว้ฮ้อด เพลง ยะการเจ้าแฉงนี่คือชีวิตที่ยังเป็น” (ศิลปินตีนดอย Artist: SNOOPKING Feat. ปู่จ่าน ลองไมค์ PMC”, 2558) มีรูปสัญลักษณ์คือ “บามีตั้งชื่อไมค์ดีดีไว้ฮ้อดเพลง” ซึ่งก็คือการสื่อสารออกมาตรงๆ ว่าตนเองนั้นไม่มีเงินหรอกนะ ซึ่งแฝงไปด้วยความหมายโดยนัยว่า ตนนั้นยังไม่ได้เพียบพร้อม แต่ก็ไม่ได้ไม่พยายาม เพราะ ไมค์ นั้นถือเป็นการไฝฝืนหลักที่ตนอยากมี และใฝ่หวังว่าจะต้องมีในสักวัน

ตามเนื้อหาเพลงที่ปรากฏได้กลายเป็นสิ่งที่สามารถพิสูจน์ลักษณะของวัยรุ่นในลักษณะดังกล่าวได้อย่างชัดเจน ดังนั้นเพื่อที่จะทำให้คู่สื่อสารที่ทำการสื่อสารกับวัยรุ่นสามารถเข้าใจความคิดและความรู้สึกของวัยรุ่นได้อย่างละเอียดและมีความลึกซึ้งมากยิ่งขึ้น คู่สื่อสารจึงจำเป็นต้องตีความหมายของสัญลักษณ์ตามที่วัยรุ่นแสดงออกมาตามหลักการถอดรหัสความหมายทั้งในระดับความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยด้วยนั่นเอง

5.2.2 เหตุผลในความมุมานะพยายามของวัยรุ่นในด้านมุมมองการใช้ชีวิต

สรุปผลอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในด้านมุมมองการใช้ชีวิตได้ทำให้ทราบถึงลักษณะของวัยรุ่น โดยภาพรวมว่า เป็นวัยที่มีความซื่อตรงกับตนเอง ซึ่งหมายถึงความกล้าที่จะแสดงออกทั้งทางด้านความคิดและพฤติกรรมตามความต้องการและความเชื่อของตนเอง โดยจุดนี้เป็นความเปลี่ยนแปลงที่แสดงถึงการเจริญเติบโตของเด็กในด้านสภาวะจิตใจที่มีความเป็นผู้ใหญ่มากขึ้นของ

ช่วงวัยรุ่น และจาก ลักษณะความเป็นวัยรุ่นที่เป็นผลมาจากความเปลี่ยนแปลงตามช่วงวัยของชีวิต จึงอาจทำให้กลายเป็นสาเหตุของลักษณะความกล้าและเป็นที่มาของความขัดแย้งต่างๆ จากเหตุการณ์รอบตัวในชีวิตประจำวันได้

จากสรุปผลของประเด็นความมุ่งมั่นที่จะทำอย่างสุดความสามารถ ซึ่งได้กล่าวถึงลักษณะของวัยรุ่นที่พร้อมจะลงและต่อสู้เพื่อสิ่งที่ตนต้องการโดยไม่หวั่นต่ออุปสรรคใดๆ นั้นมีความสอดคล้องกับพฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่นตามที่ ภัทรวิวัฒน์ บูรณสุขสกุล (2559) ได้กล่าวไว้ในประเด็นแรงจูงใจ นั่นคือวัยรุ่นเป็นวัยที่ต้องการแรงจูงใจสูง ซึ่งต้องมีมากพอที่จะลงมือทำบางสิ่งให้ประสบความสำเร็จ และแรงจูงใจของวัยรุ่นตามที่ปรากฏในผลสรุป คือ ความต้องการทำทนายใจตนเอง ที่จะกลายเป็นแรงผลักดันให้หัวใจและร่างกายของวัยรุ่นที่ต้องการเอาชนะตัวเองนั้น ไม่คิดยอมแพ้ไปได้โดยง่าย ส่วนอีกประเด็นหนึ่งที่เกี่ยวข้อง คือ พฤติกรรมชอบลงเสียง นั่นคือวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบค้นหาสิ่งใหม่ๆ ชอบเรียนรู้และทดลองซึ่งมักเป็นความคิดและพฤติกรรมที่ใจกล้า บ้าปิ่นของวัยรุ่นที่ต้องการลองให้รู้ ดังนั้นหนทางของความสำเร็จตามแนวความคิดของวัยรุ่นจึงหมายถึงการได้เริ่มต้นลงทำและพยายามต่อสู้ฝ่าฟันอุปสรรคต่างๆ อย่างสุดความสามารถเพื่อความสำเร็จตามที่หวังไว้

ส่วนผลสรุปจากประเด็นความกล้าที่จะแตกต่าง ได้กล่าวถึงลักษณะของวัยรุ่นที่กล้าแสดงความคิดและแนวทางการปฏิบัติที่แตกต่างไปจากแบบเดิม ซึ่งตรงกับที่ สุริยเดว ทรีปาตี (2554) ได้นำเสนอไว้ในประเด็นความถูกต้องและจริยธรรม กล่าวคือวัยรุ่นเป็นช่วงวัยที่มีความเชื่อมั่นและศรัทธาหลักการคุณธรรมตามแนวทางการให้เหตุผลจากการมองโลกในแบบตนเองสูง จึงเป็นผลทำให้วัยรุ่นแสดงความคิดและพฤติกรรมออกมาอย่างตรงไปตรงมาและใจแข็งเพื่อเป็นการเรียกร้องและ สนับสนุนความคิดของตนเอง อีกทั้งผลสรุปยังมีความเกี่ยวข้องกับประเด็น ความตื่นตัว ทำทนาย และความต้องการหาประสบการณ์แปลกใหม่ของวัยรุ่น กล่าวคือวัยรุ่นเป็นวัยที่ไม่ชอบสิ่งซ้ำซากจำเจ จึงเป็นผลทำให้วัยรุ่นมักแสดงความคิดและพฤติกรรมที่ทำทนายกฎเกณฑ์เดิมของสังคมที่มีอยู่เพื่อ ตอบสนองความรู้สึกตื่นตัว ทำทนาย และความอยากรู้อยากเห็นของตนเองด้วย

5.2.3 มุมมองความรัก

วัยรุ่นเป็นวัยที่สนใจเรื่องความรักเนื่องจากการเปลี่ยนแปลงของร่างกายภายในอย่างฮอร์โมนเพศที่มีผลต่ออารมณ์ด้านเพศของวัยรุ่น รวมไปถึงการได้พบเจอกับประสบการณ์รอบตัวที่

เกี่ยวกับเรื่องความรัก เช่น คนใกล้ตัวมีความรัก เรื่องราวความรักจากภาพยนตร์ที่เคยดูหรือหนังสือที่เคยอ่าน เป็นต้น จึงทำให้วัยรุ่นเกิดความต้องการสัมผัสใกล้ชิดความรู้สึกใคร่และอารมณ์ทางเพศ ตามรูปแบบความสัมพันธ์แบบคนรักเช่นเดียวกับพี่หรือเพื่อนที่มีคนรัก และแหล่งอ้างอิงต่างๆ ที่ตนเคยรับรู้มา (พรรณพิมล หล่อตระกูล, 2541)

วิธีการบอกหรือพฤติกรรมที่แสดงออกมาเพื่อใช้เป็นสัญญาณในการสื่อถึงความรักนั้นมีหลายวิธี การบอกรักด้วยเพลงนั้นถือเป็นวิธีแสดงออกถึงความรู้สึกรักที่วัยรุ่นมีได้อย่างตรงไปตรงมา กล่าวคือวัยรุ่นจะสามารถแสดงความรู้สึกรักที่มีผ่านทางบทเพลงได้อย่างไม่มีความรู้สึกเคอะเขิน เพราะไม่ต้องพูดด้วยตัวเอง แต่อาศัยเนื้อเพลงและทำนองที่ตนมองว่าเข้ากับอารมณ์และความรู้สึก เป็นสื่อกลางในการสื่อสาร ซึ่งประสิทธิผลของการสื่อสารผ่านเพลงก็มักจะดีกว่าการที่วัยรุ่นพูดออกมาตรงๆ ซึ่งการพูดออกมาตรงๆ นั้นอาจจะไม่ประสบความสำเร็จหากตัววัยรุ่นเองนั้นมีลักษณะข้อจำกัดของความสามารถในการสื่อสาร อาทิเช่นวัยรุ่นบางคนอาจเป็นคนพูดไม่ค่อยเก่ง หรือพูดจาขวานผ่าซาก หรือเป็นคนสรรหาคำพูดที่สละสลวยไม่เป็น การแสดงออกถึงความรู้สึกในมุมมองของความรักผ่านบทเพลงจึงถือเป็นตัวเลือกที่วัยรุ่นเลือกใช้เป็นสื่อกลางในการสื่อสารในทุกยุคทุกสมัย

5.2.4 มุมมองการสื่อสารสังคม

สิ่งที่ทำให้ฮิปฮอปโดดเด่นและเป็นที่ยอมรับของคนในสังคม คงหนีไม่พ้นเนื้อหาและสไตล์ที่โฉบเฉี่ยว ตรงไปตรงมา และมีความชัดเจนในการแสดงจุดยืน แต่ภายใต้ความรุนแรงเหล่านั้นกลับเต็มไปด้วยเรื่องราวของชีวิตที่น่าหลงใหล และความจริงที่เกิดขึ้นที่เหล่าศิลปินต้องการจะสื่อสารออกมาให้กับผู้คนได้รับรู้ การแต่งเพลงฮิปฮอปที่มีเนื้อหาเพื่อต้องการที่จะสื่อสารสังคมของวัยรุ่นนั้นเปรียบเสมือนเป็นสิ่งที่กระตุ้นให้เกิดความคิดสร้างสรรค์ เพราะสมองผู้แต่งเพลงจะต้องคอยคิดคำให้รวดเร็ว สละสลวยและร้องออกมาให้สั้นไหลที่สุดเท่าที่จะทำได้ โดยที่ยังคงฟังมีความหมาย และฟังรู้เรื่อง แร็ปเปอร์และศิลปินฮิปฮอปวัยรุ่นหลายต่อหลายคนมีพื้นเพมาจากย่านที่เต็มไปด้วยความสวยงาม ความสงบสุข สังคมที่เรียบง่าย น่าอยู่อาศัย ที่เป็นบ่อเกิดของความสุขของตัวศิลปินฮิปฮอปวัยรุ่น จึงเป็นแรงผลักดันให้พวกเขาเหล่านั้นมีความคิดที่จะแต่งเพลงเพื่อสื่อสารสังคม สื่อสารถึงถิ่นกำเนิด และสื่อสารอารมณ์ความรู้สึกนึกคิดที่มี แน่นนอนวัยรุ่นแทบจะทุกคนในชีวิตจะต้องเคยเผชิญกับอาการคิดถึงบ้านมาแล้ว อาการคิดถึงบ้านสามารถเกิดขึ้นได้เมื่อวัยรุ่นต้องย้ายไปอยู่ในที่ที่ ไกลจากบ้านเพื่อเข้ามหาวิทยาลัย หรือเมื่อมีความจำเป็นจะต้องอยู่ห่างจากบ้านใน

ช่วงเวลาสั้นๆ อย่างเช่น เมื่อต้องไปเข้าแคมป์ฤดูร้อน นอกจากนี้มันยังสามารถเกิดขึ้นได้ในช่วงระยะเวลาหลายๆ เช่น ช่วงระหว่างที่วัยรุ่นกำลังเรียนอยู่ที่ต่างจังหวัด หรือต่างประเทศ ซึ่งการได้แต่งเพลงที่มีภาษาไทยท้องถิ่นของบ้านเกิดตนเองก็เหมือนเป็นการบรรเทาความรู้สึกคิดถึงบ้านวิธีหนึ่ง

สัญญาซึ่งเป็นพฤติกรรมการแสดงความรู้สึกคิดถึงและภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิดที่ได้ปรากฏในมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่มีการใช้ภาษาถิ่นนั้นสามารถแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ซึ่งมีจุดประสงค์เพื่อแสดงความรู้สึกคิดถึงและความภาคภูมิใจเหมือนกัน แต่เพียงแตกต่างกันที่วิธีการ นั่นคือแนวทางตามขนบเดิม (Convention) หมายถึงวิธีการแสดงความรู้สึกในแบบเดิมที่เคยมีมา ส่วนแนวทางที่เกิดขึ้นใหม่ (Invention) หมายถึงวิธีการแสดงความภาคภูมิใจ ความคิดถึงบ้านในรูปแบบใหม่ที่แปรผันไปตามความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีที่ส่งผลกระทบต่อพฤติกรรมที่เป็นสัญญะการแสดงของวัยรุ่นในปัจจุบัน โดยทั้งหมดสามารถสรุปเป็นตารางได้ดังนี้

ตารางที่ 5.1 สัญญะของการสื่อสารสังคมในด้านการคิดถึงบ้านเกิดกับวิธีคิดแบบแนวทางตามขนบเดิม (Convention) และแนวทาง ที่เกิดขึ้นใหม่ (Invention)

สัญญา	Convention	Invention
ความคิดถึงบ้านเกิด	การเขียนจดหมาย	การแชทผ่านไลน์ การเล่นเกมเฟสบุ๊ก การอัปโหลดรูปในเฟสบุ๊ก
	การนั่งรถไฟ	การนั่งเครื่องบิน
	การไปเที่ยวงานวัด	การเปิดดูวิดีโอการแสดงในยูทูบ
ความภาคภูมิใจในถิ่นกำเนิด	การเล่าผ่านปากต่อปาก	การอัปโหลดรูปและสเตตัสในเฟสบุ๊ก
	การพูดสื่อสารโดยใช้ภาษาท้องถิ่นของตนเอง	การแต่งเพลงโดยใช้ภาษาท้องถิ่น
	การสวมเสื้อผ้าพื้นเมือง	การผสมผสานระหว่างผ้าพื้นเมืองกับแฟชั่นปัจจุบัน

จากทั้งหมดของการศึกษาในงานวิจัยชิ้นนี้ทำให้สามารถสรุปอัตลักษณ์ความเป็น วัยรุ่นจากมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษาไทยท้องถิ่นได้ว่า วัยรุ่นเป็นวัยแห่งการเริ่มต้นที่จะไขว่คว้าและต่อสู้เพื่อสิ่งที่ตนต้องการโดยไม่สนใจต่ออุปสรรคใดๆ เพราะวัยรุ่นไม่เชื่อเรื่องการรอคอยโอกาส

หรือโชคชะตาที่จะเข้ามาหาตน แต่วัยรุ่นกลับเชื่อและศรัทธาพลังของตัวเองจากความตั้งใจจริง ความพยายาม และการลงมือกระทำจนกว่าจะสำเร็จ อีกทั้งเมื่อวัยรุ่นรู้สึกว่าการกำลังถูกรังแกหรือเสียเปรียบจากความไม่ยุติธรรม วัยรุ่นจะไม่ทนอยู่เฉยแล้วกัมนายอมรับกับสิ่งที่เกิดขึ้น แต่วัยรุ่นจะต่อสู้เพื่อสิทธิของตัวเองตามความเหมาะสมและพึงมี หรือเลือกการละทิ้งไปเพื่อหาหนทางใหม่ที่ดีกว่าแบบเดิม โดยอัตลักษณ์ของวัยรุ่นได้ถูกแสดงออกผ่านคำพูดในลักษณะเชิงเปรียบเทียบ การถกเถียง และการตัดพ้อ รวมถึงการแสดงออกทางพฤติกรรมต่างๆ ในการทำหน้าที่เป็นสื่อเพื่อให้อีกฝ่ายเข้าใจความหมายได้เองโดยไม่ต้องพูดโดยตรง ซึ่งการแสดงออกในลักษณะทางอ้อมนี้ต้องไม่ใช่เพื่อรอเวลา เพื่อโกหกหรือใช้เพื่อการปิดบัง เพราะหากเป็นเช่นนั้น วัยรุ่นมักเลือกใช้การพูดจา กันโดยตรงให้เข้าใจ มากกว่าการปล่อยให้คาดเดาหรือทำความเข้าใจด้วยตนเอง

5.3 ข้อเสนอแนะเพื่อต่อยอดการทำวิจัยในครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาเพียงอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นจากมิวสิควิดีโอเพลงฮิปฮอปที่มีการใช้ภาษาไทยท้องถิ่นเพียงอย่าง 3 ภาคเท่านั้น ซึ่งแท้จริงแล้วยังมีฮิปฮอปที่มีการใช้ภาษากลางที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นวัยรุ่นที่ชื่นชอบเพลงฮิปฮอปเช่นเดียวกัน ดังนั้นในงานวิจัยขึ้นต่อไปจึงสามารถศึกษาอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นจากเพลงฮิปฮอปที่ใช้ภาษากลาง ซึ่งอาจได้ผลลัพธ์ที่เหมือนหรือต่างไปจากความเป็นวัยรุ่นจากเพลงที่มีการใช้ภาษาไทยท้องถิ่นก็ได้

5.4 ข้อเสนอแนะทั่วไป

5.4.1 เพื่อให้บุคคลที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับอุตสาหกรรมเพลงได้เปิดโลกทัศน์ของการรับรู้ถึงลักษณะความคิดและพฤติกรรม ในด้านมุมมองการใช้ชีวิต มุมมองความรัก และมุมมองการสื่อสารสังคมตามแบบการมองโลกของวัยรุ่นได้มากขึ้น

5.4.2 งานวิจัยชิ้นนี้สามารถเป็นประโยชน์ต่อการคิดกลยุทธ์ของนักสื่อสาร นักธุรกิจเจ้าของค่ายเพลง หรือการวางแผนทางการตลาดของผู้ประกอบธุรกิจที่มีสินค้าและบริการสำหรับกลุ่มเป้าหมายที่เป็นวัยรุ่นในทั้ง 3 ภูมิภาค อันได้แก่ ภาคเหนือ ภาคอีสาน และภาคใต้ โดยสามารถนำผลของลักษณะทางความคิดและพฤติกรรมในด้านมุมมองการใช้ชีวิต มุมมองความรัก และมุมมองการสื่อสารสังคมจากงานวิจัยชิ้นนี้เป็นแหล่งอ้างอิงประกอบร่วมกับการทำวิจัยเพื่อหาข้อมูลเชิงลึกเกี่ยวกับผู้บริโภค (Consumer Insight) ได้

บรรณานุกรม

- กฤษฎี เลกะกุล. (2561). *Rap Hip Hop Think* นำมาสะท้อนชีวิตแอฟริกัน-อเมริกัน ผู้บทเพลงแห่งเสรีภาพในสังคมไทย. สืบค้นจาก <https://web.tcdc.or.th/th/Articles/Detail/rap-hiphop-think-tank>
- กาญจนา แก้วเทพ. (2552). *การวิเคราะห์สื่อ แนวคิดและเทคนิค*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2553). *สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2554). *สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ : คณะนิเทศศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- กาญจนา แก้วเทพ. (2557). *ศาสตร์แห่งสื่อและวัฒนธรรมศึกษา* (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ, และนิคม ชัยขุนพล. (2555). *คู่มือสื่อใหม่ศึกษา*. กรุงเทพฯ: โครงการเมธีวิจัย อวูโส ฝ่ายวิชาการ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.
- กาญจนา แก้วเทพ และสมสุข หินวิมาน. (2551). *สายธารแห่งนักคิดทฤษฎีเศรษฐศาสตร์การเมืองกับสื่อการศึกษา*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- กาญจนา แก้วเทพ, สุชาดา พงศ์กิตติวิบูลย์, และทิพย์พร กฤษสุนทร. (2554). *สื่อพื้นบ้านศึกษา ในสายตานิเทศศาสตร์*. กรุงเทพฯ : ภาพพิมพ์.
- กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2553). *เข้าใจลูกกรักวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: เรือนปัญญา.
- จตุรงค์ ดวงมณี. (2539). *การวิเคราะห์กระบวนการสื่อความหมายในมิวสิกวิดีโอเพลงไทยสากลของบริษัท แกรมมี่ เอ็นเตอร์เทนเมนท์ จำกัด (มหาชน)* (Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- จิราวรรณ นันทพงศ์. (2552). *บทบาทของการสื่อสารกับการสร้างและนำเสนออัตลักษณ์ของกลุ่มวัฒนธรรมย่อยนักเดินบีบอยในประเทศไทย* (Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- จุฑาพรรษ์ (จามจุรี) ผดุงชีวิต. (2551). *วัฒนธรรม การสื่อสาร และอัตลักษณ์*. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉันทัส ทองช่วย. (2534). *ภาษาและอักษรถิ่น*. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์.
- ชัยนาถ นาคบุปผา. (2515). *โลกของวัยรุ่น*. เชียงใหม่: แสงศิลป์.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- ชีษณุ พันธุ์เจริญ, และจันทิชาติตา พุกษานานนท์. (2554). *สื่อสารกับวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์.
- ทิพย์ธิดา เกษะนันท์. (2541). *อัตลักษณ์ของวัยรุ่นและการใช้สื่อคาราโอเกะ* (Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ธันวรุจน์ บุรณสุขสกุล. (2559). *พฤติกรรมและการเปลี่ยนแปลงของวัยรุ่น*. สืบค้นจาก http://www.smartteen.net/main/_admin/download/4-30-1387795341.pdf
- นงพงา ลิ้มสุวรรณ. (2545). *เลี้ยงลูกถูกวิธี ชีวิตเป็นสุข*. กรุงเทพฯ : ภาควิชาจิตเวชศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์โรงพยาบาลรามาธิบดี มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิโลบล ไควาพิทักษ์เทศ. (2535). *การวิเคราะห์เพลงไทยสมัยนิยม ตามทฤษฎีของสุนทรียศาสตร์ยุคหลังสมัยใหม่* (Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- ปราณี รามสูต. (2528). *จิตวิทยาการศึกษา*. กรุงเทพฯ: เจริญกิจ.
- ปรเมศวร์ อุตระนิตย์. (2560, 13 กรกฎาคม). *อิทธิพลและมนต์เสน่ห์ของภาษาถิ่นอีสานที่มีต่อเพลงลูกทุ่งร่วมสมัย*. รายงานผลสืบเนื่องการประชุมวิชาการนำเสนอผลงานวิจัยระดับชาติ ครั้งที่ 1 “นวัตกรรมสร้างสรรค์ ศาสตร์พระราชาสู่การพัฒนาที่ยั่งยืน ไทยแลนด์ 4.0”. มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด, ร้อยเอ็ด.
- ปริญยา วงศ์กำแหงหาญ. (2557). *การสื่อสารอัตลักษณ์ความเป็นวัยรุ่นในเนื้อเพลงไทยสากลค่ายกามิกาเซ่ (Kamikaze)* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.
- พรรณพิมล หล่อตระกูล. (2541). *ปัจจัยทางจิตสังคมในเด็กและวัยรุ่นที่มารับบริการที่ศูนย์สุขภาพจิต*. *วารสารสมาคมจิตแพทย์แห่งประเทศไทย*, 43(3), 226-239.
- พัฒนา กิติอาษา. (2546). *มานุษยวิทยากับการศึกษาปรากฏการณ์หยอหยอดีในสังคมไทยร่วมสมัย*. กรุงเทพฯ: ศูนย์มานุษยวิทยาสิรินธร (องค์การมหาชน).
- พัลพงศ์ สุวรรณาวาทิน. (2536). *ตรรกวิทยาการบริโภคกับการสร้างสรรค์มิวสิควิดีโอเพลงไทยสากล : กรณีศึกษามิวสิควิดีโอของบริษัท แกรมมี่ เอนเตอร์เทนเมนท์ จำกัด* (Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- พิมพ์ชนก ชนะศึกจารุพัชร. (2550). *การวิเคราะห์เนื้อหาเรื่องโทรศัพท์ใน เพลงไทยสากล*. (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยกรุงเทพ, กรุงเทพฯ.

บรรณานุกรม (ต่อ)

- พิมพ์ชนก ศรเพชร. (2559). *ชวนพ่อแม่คุยเรื่องเพศกับลูก*. สืบค้นจาก <https://www.thaihealth.or.th/Content/31722.html>
- รัตนา หาญสวัสดิ์. (2551). *ศิลปะกราฟฟิติ : พื้นที่และการสร้างความเป็นชายของวัยรุ่นในกรุงเทพมหานคร* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยมหิดล, นครปฐม.
- ศรีประภา ชัยสินธพ. (2557). *สภาพจิตใจของวัยรุ่น*. สืบค้นจาก <http://www.ramamental.com/medicalstudent/childandteen/teenpsyc/>
- สาริตา สวัสดิ์กำธร. (2549). *เนื้อหาเพลงและอัตลักษณ์แฟนเพลงฮิปฮอปในประเทศไทย* (Unpublished Master's thesis). จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ.
- สิริรัตน์ ศรีภควันต์. (2533). *เทคนิคการผลิตมิวสิกวิดีโอ* (Unpublished Master's thesis). มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, กรุงเทพฯ.
- สุพัตรา สุภาพ. (2525). *ปัญหาสังคม*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สุริยเดว ทรีปาตี. (2554). *รู้จักเด็กทั้งตัวและหัวใจ : พัฒนาการของเด็กและวัยรุ่น*. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.).
- สุวิไล เปรมศรีรัตน์. (2550). *สถานการณ์ทางภาษาในสังคมไทยกับความหลากหลายทางชาติพันธุ์*. สืบค้นจาก <https://prachatai.com/journal/2007/09/14124>
- อภิญา เพ็ญฟูสกุล. (2546). *อัตลักษณ์ = Identity การทบทวนทฤษฎีและกรอบแนวคิด*. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการสภาวิจัยแห่งชาติ สาขาสังคมวิทยา สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ.
- อมรรัตน์ ทิพย์เลิศ. (2544). เพลง : ความเป็นมนุษย์ สาระชีวิต และมิวสิกวิดีโอ. *นิเทศศาสตร์ปริทัศน์*, 5(3), 115-123.
- Moo Muu. (2012). *การศึกษาเกี่ยวกับจิตวิทยาวัยรุ่น*. Retrieved from <https://sites.google.com/site/articlethailand/bthkhwa-citwithya-way-run/karsuksakeiywkabcitwithyawayrun>
- TCDC. (2018). *แร็ป-ฮิปฮอป นำมาสะท้อนชีวิตแอฟริกัน-อเมริกัน สู่บทเพลงแห่งเสรีภาพในสังคมไทย*. Retrieved from <https://web.tcdc.or.th/th/Articles/Detail/rap-hiphop-think-tank>

ประวัติผู้วิจัย

ชื่อ	อิศเรศ แนวกันยา
วัน เดือน ปีเกิด	10 กันยายน 2532
สถานที่เกิด	จังหวัดนครศรีธรรมราช ประเทศไทย
ประวัติการศึกษา	มหาวิทยาลัยกรุงเทพ ปริญญาโทเศรษฐศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์, 2555 มหาวิทยาลัยรังสิต ปริญญาโทเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต, 2563
ที่อยู่ปัจจุบัน	4/1 หมู่ที่ 2 ตำบลท่าศาลา อำเภอท่าช้าง จังหวัดนครศรีธรรมราช

